

காரியாசான்

இயற்றிய

சிறுபஞ்சமூலம்

பாளையங்கோட்டை, அர்ச்சவேரியர்
கல்லூரித் தலைமைத் தமிழாசிரியர்
வித்வான் பு. சி. புன்னாவளநாத முதலியாரவர்கள்.

எழுதிய

விளக்கவுரையுடன்

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
: PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD. :

MADRAS

SEPT. 1936

TINNEVELLY

வெளியீடு—கடிசை

சிறுபஞ்சமூலம்

504

பாளையங்கோட்டை, அர்ச்-சவேரியர் கல்லூரித்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்

வித்வான் பு. சி. புன்னைவனநாத முதலியாரவர்கள்

எழுதிய

வீளக்க வுரையுடன்

:: திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய ::

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்

திருநெல்வேலி & சென்னை

தாது—புரட்டாசி

Published by
THE SOUTH INDIA SIVA SIDDHANTA WORKS
:: PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD., ::
TINNEVELLY & MADRAS
Sept. 1936

7513

The Jupiter Press, Madras.

கடவுள் துணை:

நூன்முகம்

தமிழ்மொழி பல்லாயிரம் யாண்டுகளாகத் தோற்றமுற் நிலங்கும் உயர்தனிச் செம்மொழி. இகளைச் சங்கம் நிறுவிப் போற்றி வளர்த்த பெருமை பாண்டியர்க்கே யுரியது. பாண்டியர் நிதீஇய முச்சங்கங்களிற் கடைச்சங்க யிருந்து தமிழாராய்ந்தார், சிறுமேதாவியார், மருதனிளநாகனார், பெருங்குன்றூர்க்கிழார், நக்கீரனார் முதலானவர். அவர்கள் பாடியன கூத்தும், வரியும், பேரிசையும், சிற்றிசையும், பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கும் என்றித் தொடக்கத்தன. இவற்றுள், பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் மேற்கணக்கைச் சார்ந்தவை.

“ அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட்டொகுதி
அறம்பொருள் இன்பம் அடுக்கி அவ்வத்
திறம்பட உரைப்பது கீழ்க்கணக்காகும் ”

என்ற பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரமேற்கோளுக்கிணங்கக் குறைந்த அடிகளையுடைய செய்யுட்களான் அறம் பொருள் இன்பம் இவற்றைத் தழுவி அமைந்த நூல் கீழ்க்கணக்காகும். கணக்கு—நூல். கீழ்க்கணக்கு சிறுபான்மை ஐம்பதிற்கு குறைந்தும் ஐந்தூற்றின் மிக்கும் உரும். இனியது, இன்னு, கார், களவழி நான்கும் ஐம்பதிற்கு குறைந்து வந்தன. முப்பாலாகிய திருக்குறள் ஐந்தூற்றின் மிக்கு வந்தது. இக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே “ தாயபனுவல்,” என்னும் பெயராற் கூறுவர் எனவும், இவை அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்றற்கும் இலக்கணஞ் சொல்லுவ எனவும், இடையிடை அவையன்றியுந் தாஅய்ச்செல்வது முண்டெனவும், இச்செய்யுட்கள் அடி நிமிராது இரண்டடி முதல் ஆறடி யிறுதியாக வருவன வெனவும், அவை பல எழுத்தினான் அகன்று காட்டாது சில எழுத்தினான் வருவன எனவும்,

“வனப்பியல் தானே வகுக்குங் காலேச்
சின்மென் மொழியால் தாயபனுவலோ
டம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே”

என்ற தோல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல்
உடலு ஆம் குக்திரத்துப் பேராசிரியரும் நச்சினூக்கினியரும்
உரைத்தலான் உணர்ந்து கொள்க.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன :—

“நாலடி நான்மணி நானூற்ப தைந்திணைமுப்
பால்சடுகங் கோவை பழமொழி மாழலம்
மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு”

என்ற பாட்டிற் கண்டபடி (1) சமண முனிவர்கள் இயற்றிய
நாலடியார், (2) விளம்பிநாதனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை,
(3) பூதஞ்சேந்தனார் இயற்றிய இனியவை நாற்பது, (4) கபிலர்
பாடிய இன்னு நாற்பது, (5) மதுரைக் கண்ணங் கூத்தனார் இயற்
றிய கார் நாற்பது. (6) பொய்கையார் பாடிய களவழி நாற்பது,
(7) மாறன் பொறையனார் இயற்றிய ஐந்திணை ஐம்பது, (8) கண்
ணஞ் சேந்தனார் பாடிய திணைமொழி ஐம்பது, (9) மூவாதியார்
இயற்றிய ஐந்திணை எழுபது, (10) கணிமேதாவியார் இயற்றிய
திணையாலே நூற்றைம்பது, (11) திருவள்ளுவனார் இயற்றிய தீரூக்
தறள், (12) நல்லாதனார் இயற்றிய தீரூகமீ, (13) பெருவாயின்
முள்ளியார் பாடிய ஆசாரங்கோவை, (14) முன்றுறை யரையனார்
பாடிய பழமொழி, (15) காரியாசான் பாடிய சிறுபஞ்சு மூலம்,
(16) மாறேக்கத்து முள்ளி நாட்டு நல்லூர்க் காவதியார் மகனார்
புல்லங்காடனார் இயற்றிய கைநிலை, (17) கூடலூர்க்கிழார் இயற்றிய
முதுமொழிக்காஞ்சி, (18) கணிமேதாவியார் இயற்றிய ஏலாதி
என்பன.

இவ்வெண்பாப் பழம் பிரதிகளுள் “இன்னிலைய காஞ்சியுட
னேலாதி என்பவே, நன்னிலைய தாகுங் கணக்கு,” “ஐந்தொகை

முப்பால்”, “ நன்னிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு ” எனச் சிறிது சிறிது வேறுபட்டுக் காணப்படுதலின், சிலர் இன்னிலை யென்று பொய்கையார். பாடிய 45 வெண்பாக்களடங்கிய நூலை மேற்குறித்த கைந்நிலைக்குப் பதிலாகக் கூறுவர். கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டு இவையே என்று இன்னும் வரையறுக்கப்படாமையிப்பே.

மருத்துவ நூலிற் கூறப்பட்ட கண்டங்கத்திரிவேர், சிறுவழு துணைவேர், சிறுமல்லிவேர், நெருஞ்சிவேர், பெருமல்லிவேர் ஆகிய பஞ்ச மூலங்கள் மக்கள் பிணிகளைத் தீர்ப்பது போல, இந்நூல் தன்னில் அமைந்த ஒவ்வொரு செய்யுட்களிலும் அடங்கிய ஐந்தைந்து பொருள்களாலும் தன்னைப் படித்துணர்கின்றவர் பிறவி நோயைப் போக்கத்தக்க நல்லொழுக்க நெறிகளை விளக்கிக் காட்ட வல்லது.

இந்நூல் இயற்றியவர் காரியாசான். இவர் ஆசிரியர் மாக்காயனார். இவை இந்நூற் பாயிரச் செய்யுளால் விளங்கும். இந்நூலாசிரியர் சைன மதத்தவராவர்.

இந்நூல் பாயிரச் செய்யுள் உள்பட 100 செய்யுட்கள் கொண்டது. இவற்றில்.

“ வைதா நெருவ னினிதீய வாழ்த்திய
தெய்தா வுரையை யறிவானே — நெய்த
லறிவறி யாவாண் டெனவுரைப்பார் வாயுட்
டறிவெறியார் தக்காரே தாம் ”

“ நெடியமண் ணென்றராஅ யத்தன்
தெவ்வந் தணிப்பா னிவையென்றும் பெற்றானேத்
தெய்வமாத் தேறுமாற் றேர்ந்து ”

என்ற இரண்டு செய்யுட்களின் மூலமட்டும் வழுச்செறிந்து சிதைந்து பொருள் கண்டு கொள்ளக்கூடாத முறையில் அடைந்துள்ளன. இந்நூலிற் பதிப்பித்துள்ள பழைய பொடிப்புரை கொண்டு இற்றைக்கு அறுபதாண்டுகட்கு முன் யுவு ஆண்டில் வெளியான பதிப்பிலும் இதே பாடங் காணப்படுகின்றது. ஆதலின்

எங்கேனும் கிடைக்கும் சிறுபஞ்சமூலம் ஏட்டுச் சுவடியில் இவ்விரண்டு பாடல்களின் மூலமும் உரையும் காணப்படுமேல் அவற்றை அடுத்த பதிப்பில் வெளியிடக் காத்திருக்கின்றேம். அச்சிட்டு வெளியாயுள்ள செய்யுள் மூலங்களிற் கண்ட பாடபேதங்கள் சில புரத்திரட்டுப் போன்ற நூல்களிற் கண்ட செய்யுட் பாடத்துக்கேற்பத் திருத்தியமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்பொழுது எழுதப்பெற்றுள்ள உரை பெரும்பாலும் செந்தமிழ் நடையில் விளக்கமான முறையில் அமைக்கப்பெற்றிருப்பதும் பொழுப்புரை, கருத்துரை, விளக்கவுரைகளும் ஏற்றவாறு அமைக்கப்பெற்றிருப்பதுங் கற்போர்க்கு இன்பத்தை யெளிதிலூட்டுமென் றெண்ணுகின்றேம்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் தக்க உரையெழுதப்பெறாமலிருக்கும் நூல்கட்கும் இதுபோல் விளக்கவுரை யெழுதித்தரக்கேட்டு, அங்ஙனமே எழுதியவற்றையச்சிட்டுத் தமிழுலகிற் குதவி வருந் திருநெல்வேலி, தேவ்னந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்க்கு எமது உளமார்ந்த நன்றியை வணக்கத்துடன் தெரிவிக்கின்றனம்.

இந்நூல் அச்சிடப் படுங்காலத்து ஒப்பு நோக்கித் திருத்தம் பரிந்துதலிய திருச்சி அரசினர் மகமதிய உயர்தரப் பாடசாலைத் தமிழாசிரியர் திரு. அ. நடராச பிள்ளையவர்கட்கு எம் உளமார்ந்த நன்றி உரித்தாகும்.

இவ்விளக்கவுரை தமிழ்க்கலைப்பயிற்சி கருதும் அறிஞர்கட்கும், பள்ளிமாணவர்கட்கும் பெரிதும் பயன்படுமாதலின், தமிழகத்தார் இத்தகைய வெளியீடுகளை விருப்புடன் ஏற்றுப் போற்றுவார்களாக. இறைவன் திருவருள் முன்னிற்க.

“புலவரகம்”
பாளையங்கோட்டை,
25—9—1936

இங்ஙனம்,
பு. சி. புன்னைவனநாதன்,
தமிழாசிரியர்.

ஓம்

சிறுபஞ்சமூலம்

மூலமும் விளக்கவுரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

முழுதுணர்ந்து மூன்றொழித்து மூவாதான் பாதம்
பழுதின்றி யாற்றப் பணிந்து—முழுதேத்தி
மண்பாய ஞாலத்து மாந்தர்க் குறுதியா
வெண்பா வுரைப்பன் சில.

(பதவுரை) முழுது உணர்ந்து - எல்லாவற்றையும் அறிந்து, மூன்று ஒழித்து - காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களையும் நீக்கி, மூவாதான் - மூப்பில்லாதவனாகிய கடவுளின், பாதம் - திருவடிகளை, பழுது இன்றி - குற்றம் இல்லாமல், ஆற்ற - மிகுதியாக, பணிந்து - வணங்கி, முழுது ஏத்தி - (அவனுடைய மங்களகுணங்கள்) முழுவதும் போற்றி, மண் - மண்ணானது, பாய - பரவியிருக்கின்ற, ஞாலத்து - இப்பூமியிலுள்ள, மாந்தர்க்கு - மக்கட்கு, உறுதியா - நன்மை யுண்டாகுமாறு, சில வெண்பா - சில வெண்பாச் செய்யுட்களால் ஆகிய சிறுபஞ்சமூலம் என்னும் இந்நூலை, உரைப்பன் - யான் சொல்வேன் ; (என்றவாறு.)

(பழைய பொழிப்புரை) காமாதி மூன்றையு மொழித்து முற்றுமுணர்ந்து, மூப்பில்லாதான் பாத மனக்குற்ற நீக்கமிகவும் வணங்கிப் பல குணங்களைப் புகழ்ந்து மண்பரந்த வுலகில் மக்கட் கெல்லாம் உறுதியாகிய பொருள்மேற் றொடுத்து வெண்பாவாகிய சில செய்யுட்களை யுரைப்பேன்.

(கருத்துரை) நிலைபெற்ற கடவுளின் அடிகளை வணங்கிப் போற்றி இந்நிலவுலகினர்க்கு நன்மை யுண்டாகுமாறு இந்நூலையான் கூறுவேன்.

இச்செய்யுளில் கடவுள் வணக்கமும் செயப்படு பொருளும் உரைக்கப் படுகின்றன வாதலின், இது சிறப்புப்பாயிரம் எனப்படும். ஆசிரியர், தாம் எடுத்துக்கொண்ட நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிதற் பொருட்டு ஆன்றோர் முறைப்படி இக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறினர்.

முழுதுணர்தல் - எல்லாம் அறிதல். மூவாதான் - மூ என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர். மூவாதான் என்றமையால் கடவுளின் என்று மொருபடித்தா யிருக்குந் தன்மை யுணரப்படும். பழுது - வழிபாடு செய்தலில் தவறுதல். பணிதல் - தன்முயற்சியின்றி யடங்குதல். உறுதி - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய உறுதிப் பொருள்கள். சில வெண்பா என்பது கருவியாகு பெயராய்ச் சில வெண்பாக்களாலாகிய நூலை யுணர்த்திற்று. உறுதியாக என்பது உறுதியா எனக் ககரந்தொக்கு நின்றது. பாய - இறந்த காலப் பெயரொச்சம். 'சிறு பஞ்சமூலம்' என்ற இந்நூற் பெயர்க்கேற்ப இதன் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் ஐந்து பொருள்கள் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அம்முறைப்படி, இக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளிலும் முக்குற்ற மொழித்தலில் மூன்றும், முழுதுணர்தல் ஒன்றும், மூவாமை ஒன்றும் ஆக ஐந்து பொருள்கள் அமைந்திருத்தல் காண்க. (க)

நூல்

ஒத்த வொழுக்கங் கொலைபொய் புலால்களவோ
 டொத்த விவையல வோர்நாலிட்—டொத்த
 உறுபஞ்ச மூலந்தீர் மாரிபோற் கூறீர்
 சிறுபஞ்ச மூலஞ் சிறந்து.

(ப-ரை.) ஒத்த - பொருந்திய, ஒழுக்கம் - நன்னடக்கை, கொலை - கொல்லுதல், பொய் - இல்லது கூறல், புலால் - புலால்

உண்ணுதல், களவு ஒடு - திருட்டு ஆகிய இவற்றுடனே, ஒத்த - பொருந்திய, இவை அல - இவற்றுக்கு எதிரிடையாகிய, ஓர் - ஒரு, நால் இட்டு - (கொல்லாமை, பொய் கூறாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை என்னும்) நான்கையுஞ் சேர்த்து, ஒத்த - உலகிற் பொருந்திய, உறு - மிகுதியாகிய, பஞ்ச மூலம் - சிறுவிலைக் காலத்தின் காரணத்தை, தீர் - அகற்றுகின்ற, மாரி போல் - மழையைப் போல, சிறு பஞ்சமூலம் - (கோய்களை யகற்றும்) சிறு பஞ்சமூலங்களைப் போன்ற இந்நூலை, சிறந்து - சிறப்புற்று, கூறீர் - (கல்வியறிவாளரே! நீங்கள் மக்கள் தீய குணங்களை நீக்கி நற் குணங்களைப் பெருக்குமாறு) சொல்லக்கடவீர்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொருந்திய வொழுக்கங் கொலை பொய் புலால் களவோ டொத்த விவையன்றி யிவற்றுக்கு மறுதலையாகிய நான்கு மென்று சொல்லப்பட்ட விவ்வைந்து மகப்பட்ட மிக்க பஞ்சத்தின் மூலத்தைத் தீர்க்கு மாரிபோலச் சிறு பஞ்சமூலமென்று மருந்தாகக் கூறீர் மிக்கு.

(க-ரை.) பஞ்சத்தைத் தீர்க்கும் மழையைப்போல மக்கள் வினைகளைத் தீர்க்கும் இச் சிறுபஞ்ச மூலமும் என்க.

இந்நூலில் ஒழுக்கம் கொலையின்மை முதலிய ஐந்தைப் பற்றிய பொருள்களே வருதலால், இவ்வைந்தையுஞ் சேர்த்துச் சிறுபஞ்சமூலங் கூறீர் என்றார். கொல்லாமை, பொய்யாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை முதலியனவும் ஒழுக்கத்தில் அடங்கு மெனினும், சிறந்த அறங்களாக நிற்பதால் அவை நான்கையுந் தனித்தனி அறமாகக் கொண்டு மற்ற அறங்களை யெல்லாம் ஒன்றாக்கி இவ்வைந்தையுஞ் சேர்த்துச் சிறுபஞ்சமூலமெனக் கூறினார். சிறு பஞ்சமூலம் - உவமையாகுபெயர். சிறு பஞ்சமூலங்களாவன - சிறிய ஐந்து வேர்கள்; அவை கண்டங்கத்திரி வேர், சிறு வழுதுணை வேர், சிறு மல்லி வேர், பெருமல்லி வேர், நெருஞ்சில் வேர். இந்நூலிலுள்ள ஒவ்வொரு வெண்பாவும் உயிர்க்குறுதி பயக்கும் அவ்வைந்து பொருள்களையுடைமையால், இந்நூலும் சிறு பஞ்சமூலம் எனப்படலாயிற்று. ஒழுக்கமும், ஓர் நாலும் எனக்கூட்டுக. உறு - மிகுதி;

உரிச்சொல். தீர்மாரி - வினைத்தொகை. அல - எதிர் மறை
வினையாலணையும் பெயர். கூறீர் என்பதற்கு நீங்கள் என்பது
வினை முதலாக வருவிக்கப்பட்டது. (உ)

பொருளுடையான் கண்ணதே போக மறனு
மருளுடையான் கண்ணதே யாகு—மருளுடையான்
செய்யான் பழிபாவஞ் சேரான் புறமொழியு
முய்யான், பிறர்செவிக் குய்த்து.

(ப-ரை.) போகம் - உலக இன்பமானது, பொருள் உடையான்
கண்ணதே ஆகும் - செல்வப் பொருளுடையவனிடத் துண்டாகும்,
அறனும் - நல்லொழுக்கமும், அருள் உடையான் கண்ணதே ஆகும்—
இரக்க முள்ளவனிடத்தி லுள்ளதாகும், அருள் உடையான் - அத்
தகைய அருளையுடையவன், பழி செய்யான் - பழிக்கப்படுந் தீய
செயல்களைச் செய்யான், பாவம் சேரான் - தீவினையைச் செய்ய
மனத்திலும் வினையான், புறமொழியும் - புறங்கூற்றுச் சொற்களை
யும், பிறர் செவிக்கு - மற்றையவர் காதுகளில், உய்த்து - செலுத்தி,
உய்யான் - பிழைக்க மாட்டான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொருளுடையான் கண்ணதே யாகும்
இன்பம்; அறவினையும் உயிர்கள்மேல் அருளுடையான்
மாட்டேயாகும்; அவ்வருளுடையான் பழியைச் செய்யான்,
பாவத்தை யடையான், பிறர் செவியின்கட்செலுத்திப்
பிறரைப் பழிபடக் கூறும் புறமொழிகளையும் நடத்தான்.

(க-ரை.) பொருளுள்ளவனுக்கு இன்பம் பெருகும்; அரு
ளுள்ளவனுக்கு அறம் விளையும்; அருளுள்ளவன் பழியையும், தீவி
னையையும் புறங்கூறுதலையுஞ் செய்யான்.

'பொருளுடையான் கண்ணதே போகம்,' என்றதொற் போகத்
தைத் தரக்கூடிய பொருளைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டியது இன்றி
யமையாத தென்பது பெறப்படும். 'அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை'
என்ற குறட்பொருள், 'அறனும் அருளுடையான் கண்ணதே

யாகும், என்பதில் அடங்கி யுள்ளது. அறன் - அறம் என்பதன் போலி. ஆகும் என்பது' தீபகமாக இரண்டிடத்துங் கூட்டப் பட்டது. செவிக்கு - ஏழனுருபு நான்கனுருபாக மயங்கிவந்த உருபு மயக்கம். செவியிற்கு என்றும் பாடும். (௩)

கற்புடைய பெண்ணமிர்து கற்றடங்கி னானமிர்து
நற்புடைய நாடமிர்தந் நாட்டுக்கு—நற்புடைய
மேகமே சேர்கொடி வேந்தமிர்து சேவகனு
மாகவே செய்யி னமிர்து.

(ப-ரை.) கற்பு உடைய பெண் - கற்புள்ள பெண்ணானவள், அமிர்து - தன் கணவனுக்கு அமிர்தம் போல்வாள், கற்று - (அறிவு நூல்களைக்) கற்று, அடங்கினான் - (அவற்றின் வழியில்) அடங்கி நிற்பவன், அமிர்து - (உலகத்தார்க்கு) அமிர்தம் போல்வான், நற்பு உடைய நாடு - நன்மையுள்ள நாடு, அமிர்து - (அந்நாட்டரசனுக்கு) அமிர்தம் போன்றது, அ நாட்டுக்கு - அந்த நாட்டுக்கு, நற்புடைய மேகமே சேர் கொடி வேந்து - நன்மையைச் செய்கின்ற மேகத்தை யளவுகின்ற கொடியையுடைய அரசன், அமிர்து - அமிர்தம் போல் இன்பஞ் செய்வான், சேவகனும் - (அவ்வேந்தனது) சேவ கனும், ஆகவே செய்யின் - (அவ்வேந்தனுக்கு) நன்மையான வற்றையே செய்வானாயின், அமிர்து - அவ்வேந்தனுக்கு அமிர்தம் போல்வான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) கற்புடைய பெண் தனது கொழுநற்கு அமிர்தோ டொக்கும், கற்றுவைத்துப் பொறிகளைந்தையும் அடக்கினான் உலகத்தார்க்கு அமிர்தோ டொக்கும், நற் செய்கைகளையுடைய நாடுகள் அந்நாடானும் அரசர்க்கு அமிர்தோடொக்கும், அந்நாட்டிற்கு மழைபோல நன்மையைச் செய்யும் மேகத்தைச் சேர்ந்த கொடி வேந்த னமிர்தோ டொக்கும், அவன் சேவகனும் அவ்வரசற்கு நன்மையாகவே செய்யின் அமிர்தோ டொக்கும்.

(க்-ரை.) கற்புடைப் பெண், கற்றடங்கினான், நாடு, வேந்து, சேவகன் இவர்கள் முறையே கணவன் முதலியவர்களுக்கு அமிர்தம் போல் நின்று உதவுவார்கள்.

கற்பு - கணவன் முதலானோரிடத்து நடக்கவேண்டிய முறைமைகள் எல்லாவற்றையுங் கற்றல்; தொழிற் பெயர். அடங்குதலாவது - உளம் உரை செயல்கள் அடங்கப்பெறுதல். மேகம்சேர் என்பதற்கு மேகத்தின் தன்மையெனின், மேகம் பொருளாகுபெயர். நற்பு - நன்மை என்னும் பண்படி விகாரம். ஆகவே என்பதை ஆகு + அவே என்று பிரித்து நன்மையாகின்ற அத் தொழில்களையே எனக் கூறுதலு முண்டு. அமிர்து - மாணத்தினின்று தவிர்ப்பது. இது சாவா மருந்து, மூலா மருந்து எனப்படும். (ச)

கல்லாதான் றுன்காணு நுட்பமுங் காதிரண்டு
 மில்லாதா ளெக்கழுத்தஞ் செய்தலு—மில்லாதா
 னெல்லாப் பொருளில்லார்க் கீத்தளியா னென்றலு
 நல்லார்கள் கேட்பி னகை.

(ப-ரை.) கல்லாதான் - (ஆசிரியனிடத்துக் கற்கவேண்டிய முறைப்படியே) கல்லாதவனாகிய ஒருவன், தான் காணும் - தானே ஆராய்ந்து காண்கின்ற, நுட்பமும் - நுண்பொருளும், காது இரண்டும் - இரண்டு காதுகளும், இல்லாதாள் - இல்லாதவளாகிய ஒருத்தி, எக்கழுத்தம் செய்தலும் - (தான் மிக்க அழகுடையவளென்று) இறுமாப்படைதலும், இல்லாதான் - கையிற் பொருளில்லாதவன், இல்லார்க்கு - தன்னைப்போற்பொருளற்ற வறியவர்கட்கு, ஒல்லாப் பொருள் - அவர்களின் விருப்பந் தணிவதற்குப் பொருந்தாத பொருளை, ஈந்து - கொடுத்து, அளியான் - (தான் வறியவரிடத்து மிகவும்) அருளுடையவன், என்றலும் - என்று தற்பெருமை சொல்லுதலும், நல்லார்கள் - அறிவுடையவர்களாகிய நல்லவர்கள், கேட்பின் - கேட்டால், நகை - அவர்கட்குச் சிரிப்பை உண்டாக்கும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) கல்லாதா னொருவன் தான் ஆராய்ந்து காணும் நுண்மைப்பொருளும், காதிரண்டும் இல்லாதாள் அழகுடையேன் என்றெடுத்த முகத்தினளா யொழுகலும், பொருளில்லாதவன் இல்லாதார்க் கீய்த்தறியா னென்றலும், ஒருவன் தான் தனக்கியன்ற பொருளன்றி யியலாத பொருளை ஈயாதா னென்றலும் அறிவுடைய நல்லோர் கேட்பின் நகையாம்.

(க-ரை.) கல்லாதான் நுட்பம் முதலானவை அறிஞர்க்கு நகைப்பினையே விளைவிக்கும்.

ஆசிரியனிடத்து நூல்களை முறைபெறக் கல்லாதவன் நுண் பொருளாய்ந்து நுவலப்புகின், நேர் பொருளன்றி இடக்கார்ப் பொருளையே விரிக்க முற்பட்டு அறிஞர் இகழ்ச்சிக்கு உரியவ னாவன் என்க. “கல்லாதானொட்பங் கழிய நன்றாயினுங் கொள்ளா ரறிவுடையார்,” என்ற குறளும், “கற்றநா உ மின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற், பெற்றதாம் பேதையோர் சூத்திரம் - மற்றதனை, நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணுதுசொல்லித்தன், புல்லறிவு காட்டிவிடும்”, என்ற நாலடியும் மேற்படி பொருளை வலியுறுத்துவனவாம். காதுகளை பெண்கள் முகத்துக்கு நகையணிந்து அழகு செய்யும் சிறப்புறுப்பா கும். கல்லாதான் நுட்பம், காதில்லாள் இறுமாப்பு, இல்லாதான் ஒல் லாப் பொருளீதல், அளியானென்றல், நல்லார் கேட்டு நகைத்தல் ஆகிய ஐந்து பொருள்களும் இச்செய்யுளில் அமைந்திருத்தல் காண்க. நுட்பம் - குணவாகு பெயர். ஏக்கழுத்தம் - இறுமாப்பு. “எள்ளு நர்கட் கேக்கழுத்தம் போல இனிதன்றே,” என்னும் சிந்தாமணி (காந்தரு ச.) அடியின் பொருளை நோக்குக. அளியான்- தன்மையிற் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதி. காதிரண்டும் - உம்மை முற்றுப்பொருள்.

(௫)

உடம்பொழிய வேண்டி னுயர்தவ மாற்றீண்
டிடம்பொழிய வேண்டுமே லீகை—மடம்பொழிய

வேண்டி னறிமடம் வேண்டேல் பிறர்மனை
யீண்டி னியையுந் திரு.

(ப-ரை.) உடம்பு - உடலெடுத்தல், ஒழிய வேண்டின் - உன்னை
வீட்டு நீங்கவேண்டுமாயின், உயர்தவம் - உயர்ந்த தவத்தை,
ஆற்று - செய்வாயாக, ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், இடம் - நீ இருக்
கும் இடமானது, பொழிய வேண்டுமேல் - புகழான மேன்மை
யடைய வேண்டுமானால், ஈகை ஆற்று - (இரப்பவர்க்கு வேண்டிய
வற்றைக்) கொடுத்தலைச் செய்வாயாக, மடம் பொழிய வேண்டின் -
மெல்லிய வீரம் தனக்குள்ளே நிறைய வேண்டினாயின், அறி
மடம் - அறிவின்கண் அடங்கி யொழுக, பிறர்மனை வேண்டேல் -
பிறர்மனையை விரும்பாதொழிக, ஈண்டின் - சிறிதாயினும் வரு
வாய் நாடோறும் பொருந்தாமாயின், திரு இயையும் - செல்வம்
வந்து தானே நிறையும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறப்பான் வரும் உடம்பை நீக்க
வேண்டினாயின் உயர்தவத்தைச் செய்க, இவ்வுலகத்தி
னிடைமெல்லாந் தன்புகழால் நிறைய வேண்டினாயின்
ஈகையைச் செய்க, மெல்லிய வீரம் தனக்கு நிறைய வேண்
டினாயின் அறிவின்கண் அடங்கி யொழுக, பிறர் மனை-
யானை விரும்பா தொழிக, சிறிதாயினும் வருவாய் நாடோ
றும் ஈண்டிற் செல்வம் ஒருவற்கே கூடும்.

(க-ரை.) பிறவி யொழியத் தவமும், புகழ் நிறைய ஈகையும்,
உள்ளம் தூய்மையாய் நிரம்ப அறிந்தும் அறியாமையும், பிறர்மனை
நயவாமையும், வருவாய் நாடோறும் சிறிதாகச் சேர உண்டாகும்
செல்வமும் ஒருவற்கு வேண்டற்பாலனவாம்.

‘ஈதலிசைபட வாழ்தலதுவல்ல துதியமில்லை யுயிர்க்கு’ என்ற
மையால் ஈகை ஆற்று எனப்பட்டது. மடம் என்பது மென்மை.
ஈண்டு மென்மையின் பயனாகிய இணக்கத்தை யுணர்த்துகின்றது.
தான் கூறுவது அறியமாட்டாதாரிடத்து, அவரறியாமையைக்

கூறின் அவரோடிணங்குதற்குத் தடையுண்டாமாதலின், “மடம் பொழிய வேண்டி னறிமடம்,” என்றார். அறிமடமாவது - தான் கூறுவது அறியும் அறிவில்லார் மாட்டு அவரறிய மாட்டாமையைத் தானறிந்தும் அறியாதான் போன்றிருத்தல். அவர் அறியாமையை அவருக்குத் தெரிவிப்பின் பயனில்லை என்றவாறாயிற்று. பாவங்களிற் கொடியது பிறர்மனை விரும்பல் ஆதலின், பிறர்மனை வேண்டேல் என்றார். வன்னுவரும், “பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கும், இகவாவா மில்லிறப்பான் கண்,” என்றனர் - ஆற்று என்பது தீபகமாக மூன்றிடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது. மனை - மனையாள்; இடவாகு பெயர். (க)

படைதனக்கு யானை வனப்பிற்கும் பெண்ணி
 னிடைதனக்கு நுண்மை வனப்பா—நடைதனக்குக்
 கோடா மொழிவனப்புக் கோற்கதுவே சேவகர்க்கு
 வாடாத வன்கண் வனப்பு.

(ப-ரை.) படை தனக்கு - நால்வகைப்படைக்கு, யானை வனப்பு ஆகும் - யானைப் படையே அழகாகும், பெண்ணின் - பெண்ணினுடைய, இடைதனக்கு - இடைக்கு, நுண்மை - நுட்பமானது, வனப்பு ஆம் - அழகாகும், நடைதனக்கு - ஒருவனுடைய ஒழுக்கத்திற்கு, கோடா மொழி - நடுநிலை தவறாத சொல்லே, வனப்பு - அழகாகும், கோற்கு - செங்கோலுக்கும், அதுவே - அந்தக் கோடா மொழியே அழகாகும், சேவகர்க்கு - போர் வீரர்க்கு, வாடாத - கெடாத, வன்கண் - வீரமானது, வனப்பு - அழகாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) படைக்கு வனப்பாவது யானை, பெண்ணிடைக்கு வனப்பாவது நுண்மை, ஒழுக்கத்துக்கு வனப்பாவது ஒருவற்காகப் பாங்குரையாமை, செங்கோலுக்கு வனப்பாவது ஒருவர்க்குப் பாங்குரையாமை, சேவகர்க்கு வனப்பாவது கெடாத வன்கண்மை.

(க-ரை.) சேனைக்கு யானைப்படையும், பெண்கள் இடைக்குச் சிறுமையும், ஒழுக்கத்துக்கும் அரசன் செங்கோலுக்கும் நடுவு நிலைபிறழாத சொல்லும், படை வீரர்க்கு அஞ்சாமையும் அழகாகும்.

கரி, பரி, தேர், காலாள் என்ற நால்வகைச் சேனையில் கரிப் படை சிறந்ததாதலின், படைதனக்கு யானை வனப்பாகும் என்றார். சேவகர்க்கு எதிரிகளால் உடற்கு ஊறு வந்த காலத்தும் குறையாத வீரத்தன்மையே அழகாதலின், சேவகர்க்கு வாடாத வன்கண் வனப்பு என்றார். படைதனக்கு, இடைதனக்கு முதலியவற்றிலுள்ள தனக்கு என்பதில் தன், அ - சாரியைகள். நுண்மை - பண்புப் பெயர். ஆகும் - இசையெச்சம். கோல் - செங்கோல்; உவமையாகு பெயராய்க் கண்ணோடாது குடிகள் யாவரிடத்தும் முறை செய்தலே யுணர்த்தியது. வன்கண்மை என்பது வன்கண் என மையீறு கெட்டு நின்றது. (எ)

பற்றினான் பற்றற்ற ஊறவசி யெப்பொருளு
முற்றினானை முதல்வனாற்—பற்றினாற்
பாத்துண்பான் பார்ப்பான் பழியுணர்வான் சான்
காத்துண்பான் காணான் பிணி. [றவன்

(ப-ரை.) பற்று அற்றான் - எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்து நின்றே அவற்றிற் சார்பில்லாதவனாகிய கடவுளாற் செய்யப்பட்ட, நூல் - முதலானால், பற்றினான் - கடைப்பிடித்து ஒழுகுகின்றவன், தவசி - வீடு பேற்றை விரும்பி நோற்பவனாவான், எப்பொருளும் - எல்லாப் பொருளையும், முற்றினான்-முற்றவுணர்ந்தவன், முதல்வன் ஆகும் - எல்லார்க்குந் தலைவனாவான், நூல் பற்றினால் - நூல்களிற் கூறப்பட்ட அறங்களைக் கைக்கொள்வதனால், பாத்து உண்பான் - தன் மனைக்கு வரும் விருந்தினர் முதலியவர்களை யுண்பித்துத் தானும் உண்கின்றவன், பார்ப்பான் - அந்தணனாவான், பழி உணர்வான் - பழிக்கு ஏதுவான செயல்களை அறிந்து விலக்குவான், சான்றவன் - அறிவா னிறைந்த பெரியோனாவான், காத்து -

உடற்குப் பொருந்தாத உணவுகளை மறுத்து, உண்பான் - உண்பவன், பிணிகாணன் - நோய் கொள்ளான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பற்றற்றானைச் சொல்லப்பட்ட நூலைப் பற்றினான் தவசியாவான், எப்பொருளையுமுற்ற வறிந்தான் முதல்வனாவான், நூலின்கட் சொன்னபடியே பகுத்துண்பான் பார்ப்பானாவான், பழியை யுணர்வான் சான்றானாவான், தனக்கு நுகர்கலாகாதென்று சொல்லியவற்றை நுகராதே-காத்து நுகர்வான் பிணிகாணன்.

(க-ரை.) கடவுள் நூலுணர்ந்தொழுகுபவன் தவமுடையன், எல்லா முணர்ந்தவன் தலைவன், பிறர்க்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்பவன் அந்தணன், பழியை விலக்கி யொழுகுபவன் பெரியோன், நல்லன தெரிந்துண்பவன் நோயறியான்.

பற்றற்றான் - தொடர்பற்றவனாகிய முழுமுதற் கடவுள்.. 'பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினே,' என்றார் திருவள்ளுவர். பற்றற்றான் நூல் என்பது இறைவன் ஓதிய வீட்டு நூல். எப்பொருளையும் உணர்ந்தவன் பலரையும் நல்லாற்றுப்படுத்துந் திறனுடையனாகவே அவனை யாவருந் தலைமகனாகக்கொண்டு போற்றுவார் என்பார், 'எப்பொருளும் முற்றினானை முதல்வன்,' என்றார். பழியை யறிந்து நீக்குவான் எல்லாராலும் பாராட்டப்படுஞ் சிறப்புடையவனாதலிற் சான்றோன் எனப்பட்டான். "அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து," "மாறுபாடில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணின் ஊறுபா டில்லை யுயிர்க்கு," என்னுங் குறட்பொருளுணர்ந்து, கொள்ளத் தகாத வுணவை நீக்கிக் கொள்ளத் தக்க வுணவைக் கொள்வான் நோயற்று வாழ்வான் என்பார், 'காத்துண்பான் காணன் பிணி,' என்றார். பாத்து-பகுத்து என்பதன் மரூஉ. காத்தல் - தடுத்தல், மறுத்தல். (அ)

கண்வனப்புக் கண்ணோட்டங் கால்வனப்புச் செல்லாமை
எண்வனப் பித்துணையா மென்றுரைத்தல்—பண்வனப்புக்

கேட்டார்நன் நென்றல் கிளர்வேந்தன் நன்னாடு
வாட்டானன் நென்றல் வனப்பு.

(ப-ரை.) கண் வனப்பு - கண்ணுக்கு அழகாவது, கண்
னோட்டம் - பிறர்மேற் கண்ணோடுதலாம், கால் வனப்பு - கால்
களுக்கு அழகாவது, செல்லாமை - பிறரிடத்தில் இரக்கப்
போகாமையாம், எண் வனப்பு - ஆராய்ச்சிக்கு அழகாவது, இதுணை
ஆம் என்று உரைத்தல் - பொருளை அறுதியிட்டு முடிவு செய்தலாம்,
பண் வனப்பு - இசைக்கு அழகாவது, கேட்டார் - அதனைக்
கேட்டவர்கள், நன்று என்றல் - இது நல்லது என்று புகழ்ந்
துரைத்தலாம், கிளர் - புகழினால் விளங்குகின்ற, வேந்தன் வனப்பு-
அரசனுக்கு அழகாவது, தன் நாடு - தனது நாட்டிலுள்ள குடி
களை, வாட்டான் - (இவன்) வருத்தான், நன்று (இவனுடைய
ஆட்சி) நல்லது, என்றல் - என்று (உலகத்தவர் அவனைப் புகழ்ந்து)
கூறுதலாம்; (எ-று.)

(ப-போ-ரை) கண்ணிற்கு வனப்பாவது பிறர்மேற்
கண்ணோடுதல், காலிற்கு வனப்பாவது பிறர் மாட்டிரந்து
செல்லாமை, ஆராய்ந்து சூழஞ் சூழ்ச்சிக்கு வனப்பாவது
இவ்வளவு இன்னதென்று துணிந் துரைத்தல், பாடும்
பண்ணிற்கு வனப்பாவது கேட்டார் நன்றென்றல், படை
கிளர்ந்தெழும் வேந்தற்கு வனப்பாவது தூணாளும் நாட்டினை
வருத்தான் மிகவும் நன்றென்றல்.

(க-ரை.) கண்ணுக் கழகு கண்ணோட்டம், காலுக்கழகு
இரந்து செல்லாமை, ஆராய்ச்சிக் கழகு பொருளைத் துணிந்து
சொல்லுதல், இசைக் கழகு கேட்பவர் அதனைப் புகழ்தல், அரசனுக்
கழகு குடிகள் அவனை நல்லவ னென்றல்.

கண்ணோட்டம் - கண் பிறர்மேற் செல்லுதல். அதாவது
அன்புடன் பார்த்தல்; அருட்பார்வையற்ற கண் கொடுங்கண்,
வன்கண் எனப்படும். செல்லாமை - நடவாமை. கண் வனப்பு
கால் வனப்பு முதலிய நான்கும் நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை

கள். எண் - எண்ணுதல்; ஆராய்ச்சி. 'வேந்தன் தன்னாடு வாட்டான் நன்றென்றல் வணப்பு' என்பதை வேந்தன் வணப்பு தன் நாடு வாட்டான் நன்று என்றல் என்று பொருளுரைக்கப்படுவது. கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள். (க)

கொன்றுண்பா னாச்சாங்கொடுங்கரிப்போ வாணாச்சா
நன்றுணர்வார் முன்கல்லா னாவுஞ்சா—மொன்றானுங்
கண்டுழி நாச்சாங் கடவான் குடிப்பிறந்தா
னுண்டுழி நாச்சா முணர்ந்து.

(ப-ரை.) கொன்று - ஒருயிரைக் கொன்று, உண்பான் - அதன் தசையைத் தின்பவனுடைய, நா - நாக்கானது, சாம் - அற்று விழும், கொடும் கரிபோவான் - பொய்ச் சான்று கூறப் போகின்றவனுடைய, நா சாம் - நாக்கானது அற்று விழும், நன்று உணர்வார் முன்-நன்றாகக் கற்றறிந்தவர்களுக்கு எதிரில், கல்லான் நா சாம் - கற்றுணராதவனுடைய நாக்கானது அடங்கும், கடவான்-தான் சொல்லிய சொல்லைக் (கடவாத) நெறியினடப்போன், ஒன்று கண்டுழி - (தனிசு தண்ட வேண்டி வந்தா) நொருவனைப் பார்த்த விடத்து, நா சாம் - (தான் வாக்குச் சொன்னவனிடம் பேசுதற்கு) நாவெழுது, குடி பிறந்தான் - உயர்குடியிற் பிறந்தவன், உண்டுழி - தான் யாதானு மொருவனிடத்து ஒரு நன்மையைப் பெற்றுப் பின் அவன் குற்றஞ் செய்ததாக அறிந்தபொழுது, உணர்ந்து - அதனை யுணர்ந்து, நா சாம் - நாவால் அதனைப் பிறர்க்குச் சொல்லான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) உபிர்களைக் கொன்றுண்பானுடைய நாச்சாம், ஒருவர் பாங்கிலே நின்று பொய்ச்சான்று போவானுடைய நாவுஞ்சாம், மிகக் கற்றுணர்ந்தோர் முன்பொரு மறுமாற்றஞ் சொல்லமாட்டாது கல்லாதானுடைய நாவுஞ்சாம், தனிசு வேண்டிவந்தா நொருவனைக் கண்டால் தனிசு கொண்டவனுடைய நாவுஞ்சாம், குடிப்பிறந்தா நொருவ

னுடைய நா ஒருவனுதவி பெற்ற விடத்து அவ்வுதவி செய்
தான்திறத்து ஒரு தீமை சொல்லமாட்டாது மற்றவன்
செய்த நன்றியை நினைத்துச்சாம்.

(க-ரை.) புலாலுண்போன் முதலியவர்களின் நாக்கள் சாம்.

கொன்றுண்பவனது நாளைக் காலதூதுவர் அறுத்தெடுப்பா
ராதலின், "கொன்றுண்பான் நாச்சாம்," என்றார். கொடுங்கரி -
பண்புத்தொகை. கண்டுழி, உண்டுழி - உழி இரண்டும் ஏழாம்
வேற்றுமைச் சொல்லுருபுகள். கண்டவுழி உண்டவுழி என்பன
அகரந் தொக்குக் கண்டுழி உண்டுழி எனவந்தன. உயிர், தசை -
இசையெச்சங்கள். (வ)

சிலம்பிக்குத் தன்சினை கூற்றநீள் கோடு
விலங்கிற்குக் கூற்ற மயிர்தான்—வலம்படா
மாவிற்குக் கூற்றமா ஞெண்டிற்குத் தன்பார்ப்பு
நாவிற்கு நன்றல் வசை.

(ப-ரை.) சிலம்பிக்கு - சிலந்திப் பூச்சிக்கு, தன்சினை - தன்
னுடைய கருவாகிய முட்டையே, கூற்றம் - எமனாகும், விலங்கிற்கு-
எருது முதலிய மிருகங்களுக்கு, நீள்கோடு - நீண்ட கொம்புகளே,
கூற்றம் - எமனாகும், வலம்படா - வெற்றி யுண்டாகாத, மாவிற்கு -
கவரிமானுக்கு, மயிர்தான் - அதன் மயிரே, கூற்றம் - எமனாகும்,
ஞெண்டிற்கு - நண்டுக்கு, தன் பார்ப்பு - தன் குஞ்சுகளே, (கூற்
றம்) - எமனாகும், நாவிற்கு - ஒருவனுடைய நாவுக்கு, நன்று அல்-
நன்மையல்லாத, வசை - பழிமொழிகள், (கூற்றம்) - எமனாகும்;
(எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சிலம்பிக்குத் தன் முட்டை சாக்
காட்டைக் கொடுக்குமாதலாற் கூற்றமாம், நீண்டதங்
கொம்புகள் துன்பங் கொடுக்குமாதலால் விலங்கிற்கும்
அவையே கூற்றமாம், வென்றியில்லாத கவரிமாவிற்குச்

சாக்காட்டைக் கொடுக்குமாதலால் அதற்குத் தன் மயிரே கூற்றமாம், ஞெண்டிற்குச் சாக்காட்டைக் கொடுக்குமாதலால் அதற்குத் தன்பார்ப்பே கூற்றமாம், ஒருவனது நாவிற்குப் பழியைக் கொடுக்குமாதலாற் பிறரை நன்றல்லாத வசை சொல்லுதல் கூற்றமாம்.

(க-ரை.) சிலந்திப் பூச்சிக்கு அதன் முட்டையும், மிருகங் களுக்கு அவற்றின் நீண்ட கொம்புகளும், கவரிமானுக்கு அதன் மயிரும், நண்டுக்கு அதன் குஞ்சுகளும், ஒருவனுடைய நாவிற்கு வசை மொழியும் எமனாகும்.

சிலந்திப்பூச்சி முட்டையிட்டவுடன் தானழிதலால், “சிலம்பிக் குத் தன்சினை கூற்றம்,” என்றும், விலங்குகட்கு நீண்ட கொம்பிருந்தால் அது மாங்கள் முதலியவற்றிற்குத்தி முறியப் பெற்று வருந்துமாதலாலும், எவர்மீதேனும்பட்டு ஊறு விளைக்கு மென்று அறுக்கப்படுமாதலாலும், நீள்கோடு விலங்கிற்குக் கூற்றம் என்றுங் கூறினார். கவரிமான் முட்செடி முதலியவற்றிற் பட்டுத் தன் மயிர் ஒன்று உதிர்ந்தால், ‘மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா’, என்ற குறட்கிணங்க, அது தன் உயிரை விட்டு விடுமாதலால், “மயிர் தான் வலம்படா மாவிற்குக் கூற்றம்,” என்றார். “நண்டு சிப்பி வேய் கதவி நாசமுறுங் காலத்திற் கொண்ட கருவளிக்கும்,” என்றபடி நண்டு குஞ்சுகளை ஈன்றவுடன் அழிந்துபோகு மாதலால், ‘ஞெண்டிற்குத் தன்பார்ப்பு’ (கூற்றம்) என்றார். பிறர் பழி கூறுவோன் அடையும் பயன் இம்மையில் இகழப்படுதலும், மறுமையில் எரிவாய் நிரயத்து அழுந்தலும் ஆதலால், ‘நாவிற்கு நன்றல் வசை,’ (கூற்றம்) என்றார். மயிர்தான் - தான் அசை. ஈற்றிலுள்ள கூற்றம் என்பதைத் தீபகமாக்கி ஞெண்டிற்கும் நாவிற்கும் கூட்டப்பட்டது. வசை - பழிப்பு; ஆகுபெயராய்ப் பழிப்பா மொழியை யுணர்த்திற்று.

நாணிலான் சால்பு நடையிலா னன்னேன்பு
மூணிலான் செய்யு முதாரதையு—மேணிலான்

சேவகமுஞ் செந்தமிழ் தேற்றான் கவிசெயலு
நாவகமே நாடினகை.

(ப-ரை.) நாண் இலான் - நாணமில்லாதவனது, சால்பும் - அமைதியும், நடை இலான் - நல்லொழுக்கம் இல்லாதவனது, நல் நோன்பும் - நல்ல நோன்பும், ஊண் இலான் - தனக்கே உண் பொருளில்லாதவன், செய்யும் உதாரதையும் - செய்கின்ற ஈகையும், ஏண் இலான் - வலிமையில்லாதவனது; சேவகமும் - வீரத் தொழிலும், செந்தமிழ் - செந்தமிழில், தேற்றான் - (தன் மனதைத்) தெளியச் செய்யாதவன், கவி செயலும் - பாட்டுக்களைச் செய்தலும், நா அகமே நாடின - நாவினிடத்துக் கொண்டு ஆராயின், நகை - சிரிப்புக்கு இடமாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நாணில்லாதவன் அமைதியும், சீலங்களைச் செய்யாதான் கொள்ளு நல்ல நோன்பும், தனக் குண்ணும் பொருளில்லாதான் செய்யும் வண்மையும், வலியில்லாதான் சொல்லும் வீரமும், செந்தமிழறியாதான் கவியைச் செய்தலுமென இவ்வைந்தும் நாவகத்தாலே மேவியாராயின் நகையாம்.

(க-ரை.) நாணமில்லாதவன் அமைதி, நன்னடையில்லாதவன் நோன்பு, உண் பொருளில்லாதவன் ஈகை, வலியில்லாதவன் வீரம், செந்தமிழ்த் தேர்ச்சியில்லாதவன் கவி பாடுதல் என்னும் இவ்வைந்தும் பயனிலை என்பதாம்.

சால்பு என்பது குணங்களானிறைந்த தன்மை. சால்பினை ஆக்குங் குணங்களைந்தனுள் நாணம் ஒன்றாதலாலும், இழிதொழிலைச் செய்ய நாணாத ஒருவனுக்குச் சால்புடைமை அமையாதாதலானும், 'நாணிலான் சால்பு நகைதரும்,' என்றார். உதாரதை - பெருங்கொடைத் தன்மை. நடை - நன்னடை. தேற்றான் - பிறவினை.

கோறலு நஞ்சுனைத் துய்த்தல் கொடுநஞ்சு
வேறலு நஞ்சுமா றல்லாளைத்—தேறியு

நீடாங்கு செய்தலு நஞ்சா மிளங்கிளையை
நாடாதே தீதுரையு நஞ்சு.

(ப-ரை.) கோறலும் - உயிரைக் கொல்லுதலும், நஞ்சு - ஒருவனுக்கு நஞ்சு போலும், ஊனை துய்த்தல் - அங்ஙனம் கொல்லப் பட்ட உயிரின் தசையைத் தின்னுதலும், கொடு நஞ்சு - கொடிய நஞ்சு போலும், மாறு அல்லாளை - தனக்கு எதிர் அல்லாதவனை, வேறலும் - எதிர்த்து வெல்லுதலும், நஞ்சு - நஞ்சு போலும், தேறி னான், ஒரு -காரியத்துக்கு உரியவனென்று ஆராய்ந்து தெளியப் பட்டவனாகிய ஒருவன், நீடாங்கு செய்தலும் - (அக் காரியத்தின் மேல்) கால நீட்டிப்பு செய்தலும், நஞ்சு ஆம் - நஞ்சுபோலும், இளம் கிளையை - இளைய சுற்றத்தாரை, நாடாதே - ஆராயாமலே, தீது உரையும் - தீயவுரைத்தலும், நஞ்சு - நஞ்சுபோலும் ; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருயிரை அருளின்றிக் கோறலும் தனக்கு நஞ்சு போலும், பிறிதொன்றினுடைய ஊனைத் தின்றலும் தனக்குக் கொடிய நஞ்சு போலும், தனக்கு எதி ராகாதானை அடர்த்து வெல்லுதலும் தனக்கு நஞ்சு போலும், ஒருவனை ஒரு கருமத்துக்கு ஆமென்றாராய்ந்து தேறினால் அக்கருமத்தில் விடாதே நீட்டித்துக்கொண்டு செலுத்தலும் தனக்கு நஞ்சு போலும், தன்னினைய சுற்றத் தாரை ஆராயாதே தீதுரைத்தலும் தனக்கு நஞ்சு போலும்.

(க-ரை.) கொலை செய்தலும், புலாலுண்டலும், நிகரில்லாத வனை எதிர்த்து வெல்லுதலும், ஆராய்ந்து தெளிந்த ஒருவனை வினை மேற் செலுத்தாது காலம் நீட்டித்தலும், இளங்கிளைஞரை யாராயாது தீங்கு சொல்லுதலும் ஆகிய ஐந்தும், ஒருவனை நஞ்சு போலத் துன்பஞ் செய்யும் என்பதாம்.

நீடு ஆங்கு என்ற விடத்து, நீடு - நீடித்தல், முதனிலைத் தொழிற் பெயர். ஆங்கு - அசை. கோறல், வேறல் - கொல், வெல். முதனிலைகள். கிளை - உறவு. இளங்கிளை என்பதில்

இளமை - சிறுமை ; ஆதவின் வறிய சுற்றத்தார் என்க. இளைத்த சுற்றத்தாரையே பழித்தலும் புறக்கணித்தலும் இயல்பு. உரை - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தீதுரையாவது - உளம் வருந்தும் படியான பழிமொழிகளை எடுத்துரைத்தல். 'துய்த்தல்' என்பதற்கும் உம்மை கூட்டுக. 'மாறல்லாணை வேறலு நஞ்சு' என்றது, தனக்கு யாதொரு துன்பமுஞ் செய்யாத, பகைமையும் வலிமையுமில்லாத ஒருவனைத் துன்புறுத்தல் கொடும் பாவச் செயலாய், அதைச் செய்தவனுக்கு அதற்குரிய தீங்கைத் தவறாது விளைவித்தலின் என்க. வினை செய்வான் ஒருவன் வகையறச் சூழ்ந்து அவ் வினை செய்யத்தக்க ஒருவனைத் தெளிந்த பின், அவனை உடனே அவ்வினை மேற் செலுத்தாது கால நீட்டித்தல் அவ்வினை முடிதற்குக் கேடாக நிகழுமாதலின் "தேறினானீடாங்கு செய்தலும் நஞ்சு" என்றார். (காட)

இடரினனா நடடார்கு ணீயாமை யின்னா
தொடர்பின்னா நள்ளார்கட் டீயார்ப்—படர்பின்னா
கண்ட லவிர்ப்புங் கதுப்பினா யின்னாதே
கொண்ட விரதங் குறைவு.

(ப-ரை.) கண்டல் - தாழைமலர், அவீர் - (முடிக்கப்பட்டு) விளங்காநின்ற, பூ கதுப்பினாய் - அழகிய கூந்தலையுடையவளே ! நடடார்கண் - நண்பர்களிடத்து, இடார் - செய்யுந்துன்பம், இன்னா - தீது, ஈயாமை - (அவர்கள் இடருற்ற காலத்தில் அவர்க்கு வேண்டும் பொருளைக்) கொடாதிருத்தல், இன்னா - தீது, நள்ளார்கண் - பகைவரிடத்து, தொடர்பு - நட்புக்கொள்ளுதல், இன்னா - தீது, தூயார் - உளத்தாய்மை யுடையவரை, படர்பு - விட்டுநீங்குதல், இன்னா - தீது, கொண்ட - (ஒருவன்) கைக்கொண்ட, விரதம் - நோன்பில், குறைவு - குறைவுபடுதல், இன்னா - தீது ; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நடடார்] மாட்டுக்கண்ட இடரினனா, அவர்மாட்டு ஈயாமையின்னா, வஞ்சனையுடையார் மாட்டு

நடக்கு நட்பின்னா, மனந்தூயாரை நீங்குதலின்னா, கண்டல் விளங்குங் குழலாய்! தாங்கொண்ட விரதங்கள் நிரம்ப முடியாதே குறையாக ஒழுகுதல் இன்னா.

(க-ரை.) நடாரிடத்தில் துன்பஞ்செய்தலும், அவர்கட் கிடருற்றகாலத்து ஈயாமையும், பகைவரிடம் உறவுகொள்ளுதலும், தூயாரை நீங்குதலும், எடுத்த விரதத்தை முடிக்காமையும் ஆகிய இவ்வைந்தும் தீயபயன்களைத் தரும் என்பதாம்.

கண்டல்விர் பூங்கதுப்பினாய்—மகடே முன்னிலை. அவிர்பூ-வினைத்தொகை. நடார்கண் என்பது தீபகமாக இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. ஈயாமை, தொடர்பு, படர்பு, குறைவு -தொழிற் பெயர்கள். இன்னாதே என்பதில் ஏ - அசை. தேற்றமுமாம். தூயார்படர்பு - ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை. (கச)

கொண்டான் வழியொழுகல் பெண்மகன் தந்தைக்குத் தண்டான் வழியொழுகல் தன்கிளையி—தண்டாதே வேல்வழி வெம்முனை வீடாது மன்னாடு கோல்வழி வாழ்தல் குணம்.

(ப-ரை.) பெண் - (இவ்வாழ்க்கைக்கு இசைந்த) பெண்ணுள் வள், கொண்டான் வழி - தன்னை மணந்து கொண்டவனுடைய சொல்வழியே, ஒழுகல் - நடத்தலும், மகன் - (ஒருவனுக்குப்) புதல்வனாயிருப்பவன், தந்தைக்கு - தகப்பனுக்கு, தண்டான் - (அவனது கட்டளையைவிட்டு) நீங்காதவனாய், வழி-அவனுரைக்கும்வழியிலேயே, ஒழுகல் - நடத்தலும், தன் கிளை - அத்தந்தையினுடைய சுற்றத்தார்க்கு, அஃது - அக்குணமே பொருந்தியிருத்தலும், மன் - மன்னனுடைய, வெம்முனை-வெவ்விய போரைச் செய்யும் வீரர்கள், அண்டாது - பகைவரோடு சேர்ந்துகொள்ளாமல், வேல்வழி - அரசன் பகைவர்மீது எவுகின்ற வேல் செல்லும் வழியேபோய், வீடாது (வாழ்தல்) - அவனை நீங்காது போர்செய்தலும், நாடு -

குடிகள், (மன்) கோல்வழி - அரசன் செங்கோல் முறைப்படி, வாழ்தல் - ஒழுகுதலும், குணம் - நன்மையாம்; (எ - று.)

(ப-பொ-ரை.) கொழுநன் வழியொழுகுதல் பெண் குணம், தந்தைக்கிடைவிடாதே நிரந்தரமா யொழுகல் மகன்குணம், அவனைப்போல் வழியொழுகுதல் கிளையின் குணம், பகைவரோடு செறியாதே வேல்வழியினிடை விடாது வாழ்தல், அரசன் வெம்முனையிற் போயிருந்தார் குணம், அவ்வரசன் கோல்வழியே வாழ்தல் நாட்டின் குணம்.

(க-ரை.) பெண் கணவன் சொற்படி யொழுகுதலும், மகன் தந்தை சொல்வழி நடத்தலும், கிளை அவன்போலவே வழி யொழுகுதலும், வெம்முனையின்கட் போயிருந்தார் பகைவரோடு சேராதே அவரை வெல்லும் வழியால் இடைவிடாமல் வாழ்தலும், நாடு அரசனது கோல்வழியே வாழ்தலும் அவரவர்கட்குரிய குணங்களாம்.

“கோளேக்கிவாழுவ் குடி” என்ற நான்மணிக்கடிகையடிக் கிணங்க, ‘நாடு கோல்வழி வாழ்தல்’ என்றார். வேல்வழி - வெல்லும் வழி எனலுமாம். வீடாது - கெடாது. தட்டான் என்பது தண்டான் என மெலித்தல் விகாரம் பெற்றது. முனை - போர். அஃது ஆகுபெயராய்ப் போர் செய்யும் வீரர்களை யுணர்த்திற்று. மன், வாழ்தல் என்பன இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டன. நாடு - இடவாகுபெயர். (கடு)

பிழைத்தல் பொறுத்தல் பெருமை சிறுமையிழைத்ததீங் கெண்ணி யிருத்த—லிழைத்த பகைகெட வாழ்வதும் பல்பொருளார் நல்லார் நகைகெட வாழ்வது நன்று.

(ப-ரை.) பிழைத்தல் - (தனக்குப் பிறனொருவன் செய்த) பிழையை, பொறுத்தல் - பொறுத்துக் கொள்ளுதல், பெருமை -

பெருமையாகும், இழைத்த - பிறர்செய்த, தீங்கு - தீமையை, எண்ணி இருத்தல் - நினைத்துக்கொண்டே யிருத்தல், சிறுமை- சிறுமையாகும், இழைத்த - தான் செய்த, பகைகெட - பிழைகள் கெடும் படி, வாழ்வதும் - வாழ்தலும், பல் பொருளார் - பலபொருள்களை யுடைய செல்வர்களும், நல்லார் - பெரியோர்களும், நகைகெட - ஏளனஞ்செய்து நகைப்பது நீங்க, வாழ்வதும் - வாழ்தலும், நன்று - நன்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தனக்குப்பிற னொருவன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தல் பெருமையாவது, பிற ரிழைத்த தீங்குகளை மறவாதிருத்தல் சிறுமையாவது, தான் செய்த பிழைகளைப் 'பின்பு கெட வாழ்தலும், பலபொருள்களையு முதவியோரும் நல்லோருமிகழ்ந்து நகுநடையினைக் கெட வாழ்தலும் நன்று.

(க-ரை.) பிறர்தவற்றைப் பொறுத்தல் பெருமை, பிறர் செய்த தீங்கை எண்ணிக் கொண்டிருத்தல் சிறுமை, பிறர் பகை கெட வாழ்தலும் செல்வரும் நல்லோரும் ஏளனஞ் செய்து நகைக் காது வாழ்தலும் நன்மை யுடையனவாம்.

தவறு - ஒருவன் அறியாது செய்த குற்றம். இதனைப் பொறுப் பவர் பெருமை யடைவர்- பொறுக்கா திருத்தலால் அத் தீங்கின் தொடர்ந்த எண்ணமே நெடுநாட் பகைவிளைத்துக் கேடும் பயக்கும். இதனால் சிறுமையே நேரும். பிறர் பகை ஏற்படின் அதனை நால் வகையிலொன்றால் நீக்கி வாழ வேண்டும். பிறரால் நகைத்து எள் - ளப்பட வேண்டாதவர் வறுமையையும் இரப்பையும் நன்முயற்சி யால் நீக்கி வாழ வேண்டும். பெருமை, சிறுமை, நன்று என்பன பண்புப் பெயர்கள். (கக)

கதநன்று சான்றாண்மை தீது கழிய
மதநன்று மாண்பில்லார் முன்னர்—விதநன்றாற்
கோய்வாயிற் கீழுயிர்க்கீ துற்றுக் குரைத்தெழுந்த
நாய்வாயு ணல்ல தசை.

(ப-ரை.) மாண்பு இல்லார் முன்னர் - நற்குண மில்லாதார் முன்பு, கதம் நன்று - கோபம் நல்லது, சான்றாண்மை - சால்புடைமை, தீது - தீதாகும், கழிய - மிக்க, மதம் - வலி செய்தல், நன்று - நல்லது, கோய்வாயின் - கோய்போலும் வாயை யுடைய, கீழ் உயிர்க்கு - கீழ்மக்களுக்கு, ஈ - கொடுக்கும், துற்று - உணவு, குரைத்து எழுந்த - குரைத்துக் கொண்டே எழுந்த, நாய் வாயுள் - நாயின் வாயிற் கொடுத்த, நல்லதசை விதம் - நல்ல மாமிச விதத்தினும், நன்று - நன்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நன்மைக் குணமில்லாதார் முன்பு கோபம் நன்று, சான்றாண்மை தீது, மிக்கவலி செய்தல் நன்று; கள்ளினை முகக்குங் கோய்போலும் வாயையுடைய கீழ்மக்கட் கீழும் உணவும் குரைத்தெழுந்த நாய்வாய்க்கீழும் தசையின் நிறப்பாட்டினுன்று.

(க-ரை.) நற்குணமில்லாதவர்க் கெதிரில் கோபமே நன்று, சான்றாண்மை தீது, மிக்க வலிசெய்தல் நன்று; கீழ்மக்கட்கு ஈயு முணவு குரைத்துவரும் நாய்வாயிற் கொடுத்த தசைக்கு நிகராகும்.

சான்றாண்மை - சால்புடைமை, சால்பாவது அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை ஆகிய ஐந்தும் நிறைந்திருப்பது. மாண்பு - நற்குணம், கோய் - கள் முகக்கும் கலம், இது கீழ்மக்கள் வாய்க்கு ஒப்பு. கீழ் மக்கள் வாய் மிகுந்த உணவை உருட்டிப்போடு தற்கு ஏற்றபடி அகன்றதாயும் வேற்று வடிவம் பெற்றதாயும் கெட்ட மொழிகள் வெளிப்படத் தக்கதாயும் அருவருக்கத் தக்கதாயு மிருக்கும். வாயுள் - உள், ஏழனுருபு. ஆல் அசை நிலை. (கஎ)

நட்டாரை யாக்கிப் பகைபணித்து வையெயிற்றுப் பட்டா ரகலல்கு லார்படிந்—தொட்டித் தொடங்கினு ரில்லகத் தன்பிற் றுறவா வுடம்பினு யை பயன்.

(ப-ரை.) நடடாரை - நட்புக்கொண்டவரை, ஆக்கி - செல்வராக்கி, பகைபணித்து - பகைவரைத் தாழ்த்தி, வைஎயிற்று - கூரிய பற்களையுடைய, பட்டு ஆர் - பட்டாடை யணியப்பெற்ற, அகல் அல்குலார் - அகன்ற அல்குலையுடைய - மாதரை, படிந்து ஒட்டி - சேர்ந்து தொடர்புற்று, தொடங்கினார் (அகத்து) - முறையாயினார் மாட்டும், இல் அகத்து - தாம்பிறந்த குடியிற் பிறந்தவரிடத்தும், அன்பின் - அன்பினால், துறவா - நீங்காமையும் ஆகிய இவ்வைந்தும், உடம்பினான் - அரிதாகிய மக்கட் பிறப்பால், ஆய பயன் - உண்டாய பயன்களாம்; (எ-று.)

(ப - பொ - ரை.) தம்மோடு நட்புக் கொண்டாரைச் செல்வத்தின்கண் ணையாக்கி, பகையைக் குறைத்து, கூரிய எயிற்றுப்பட்டாரகலல்குலாரைச் சேர்ந்து முயங்கிப் பொருந்தி, அச்சுற்றமாய்த் தொடர்பு பட்டு முறையாயினார் மாட்டும், தாம் பிறந்த குடியிற் பிறந்தார் மாட்டும் அன்பினானீங்காது இப்பெற்றிப்பட்ட ஐந்தும் உடம்பு பெற்ற தனையை பயன்.

(க-ரை.) நடடாரையுயர்த்தல், பகைவரைத் தாழ்த்தல், மாதரைச் சேர்தல், அவரிடத்தும் தங்குடியிற் பிறந்தாரிடத்தும் அன்போடிருத்தல் ஆகிய ஐந்தும், மக்கட் பிறப்பின்பயன்.

ஆக்கி என்பதன்ரூன் செல்வத்தில் என்பது இசையெச்சம். ஒருவன் சுற்றத்தார் அவனோடு நன்மையான காரியங்களில் சேர்ந்து உதவிசெய்ய முயல்கின்றவராதலால் அவரை ஒட்டித் தொடங்கினார் என்றார். இல்லகம்-அகம் ஏழனுருபு. இல் ஆகுபெயராய் இல்லத்திலுள்ளவரை யுணர்த்தியது. அன்பின்-இரண்டிடத்தும் தீபகமாகக் கூட்டுக. துறவாமை என்பதன் மையீறு தொக்குத் துறவா என நின்றது. உடம்பு - ஈண்டு மக்களுடம்பு. (கஅ)

பொய்யாமை பொன்பெறினுங் கள்ளாமை மெல்லியலார்
வையாமை வார்குழலார் நச்சினு - நையாமை

யோர்த்துடம்பு பேருமென் றானவா யுண்ணேற்
பேர்த்துடம்பு கோட லரிது.

(ப-ரை.) பொன் பெறினும் - ஒருவன் பொன்னைப் பெற்
றானாயினும், பொய்யாமை - பொய் சொல்லாமையும், கள்ளாமை -
பிறர்பொருளைக் களவு செய்யாமையும், மெல் இயலார் - மெல்லிய
தன்மையை யுடையாராகிய எளியாரை, வையாமை - திட்டாமை
யும், வாரகுழலார் - நீண்ட கூந்தலையுடைய பெண்கள், நச்சினும் -
விரும்பினாலும், நையாமை - உளந்தளராமையும், (மேற்கொண்டு)
உடம்பு - தன்னுடம்பு, பேரும் என்று - மெலியுமென்று, ஓர்த்து -
அறிந்து, (அதைக் காக்கும் பொருட்டு) ஊன் - பிறிதோருடம்பின்
தசையை, அவாய் - விரும்பி, உண்ணான்வல், - உண்ணாதிருப்பானா
யின், (அவன்), பேர்த்து - மீட்டும், உடம்பு கோடல் - பிறிதோருடம்
பைக் கொள்ளுதல், அரிது - இல்லை; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொன்பெற்றானாயினும், பொய் சொல்
லாதும், பிறர்பொருளைக் களவு கொள்ளாதும், எளியாரை
வையாதும், வாரகுழலார் தம்மைக் காதலிப்பினும் தன்
மனந்தளராதும், தன்னுடம்பு தளருமென்றோர்ந்து பிறி
தொன்றானனைக் காதலித் தொருவ னுண்ணானாயின் மறித்
துப் பிறிதுடம்பு கோடல் அரிது.

(க - ரை.) பொய்யாமை கள்ளாமை முதலியவற்றையுடைய
வன் பிறப்படையான் என்பது.

கள்ளல் - பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதல். மெல்லி
யலார் - பொருளில்லாமையால் மெலிந்திருப்பவர். ஓர்த்து என்பது
ஓர்த்து என வலிந்தது. பெறினும், நச்சினும் - உம்மைகள் இழிவு
சிறப்புப்பொருள். வாரகுழல் - வினைத்தொகை. வல் - எனின்
என்பதன் மரூஉ. அரிது இன்மைப் பொருளது. (கக)

தேவரே, கற்றவர் கல்லாதார் தேருங்காற்
பூதரே முன்பொருள் செய்யாதா—ராதரே

துன்ப மிலேம்பண் டியாமே வனப்புடையே
மென்பா ரிருகா லெருது.

(ப-ரை.) கற்றவர் - அறிவு தூண்டிப் படித்தவர், தேவரே - தேவரை யொப்பவரேயாவர்; கல்லாதார்-அவற்றைக் கல்லாதவரைப் பற்றி, தேருங்கால் - ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, பூதரே - பசாசுகளோ டொப்பவரேயாவர், முன் - முதுமைப் பருவம் வருதற்கு முன்பே, பொருள் செய்யாதார் - பொருள் தேடி வைத்துக்கொள் ளாதவர், ஆதரே - அறிவிலாரேயாவர், பண்டு - முன்னே, யாம் - நாம், துன்பம் இலேம் - (செல்வமுடையோ மாயிருந்ததனால்) துன்பம் உடையோமல்லோம், வனப்பு உடையேம்-அழகுடையேம், என்பார் - என்று சொல்லுவோர், இருகால் எருது - இருகால் மாடுகளுக்கு நிகராவர்; (எ-று.)

(ப-பெர்-ரை.) தூலைக்கற்றார் தேவரோ டொப்பர், கல்லாதார் ஆராயுங்காற் பூதபசாசுகளோடொப்பர், தமக்கு மூப்பு வருதற்கு முன்பே பொருளைத்தேடித் தமக்கு வைப்பாக வையாதார் ஒன்று மறியாது ஒரு பற்றின்றித்திரியு மாந்தரோ டொப்பர், பண்டு செல்வமுடையேமாதலால் ஒரு துன்பமும் இலோ மென்பாரும், பண்டியாமே யழகியோம் என்பாரும் இருகாலுடைய எருதுகளோ டொப்பர்.

(க-ரை.) படித்தவர் தேவர், படியாதவர் பூதபசாசுகள், முதுமைக்கு இளமையிலேயே பொருள் தேடாதவர் அறிவிலார், முன்பு பொருளுடைமையால் துன்பமற்றோம், முன்பு அழகுடையவராயிருந்தோம் என்பவர் இரண்டுகால் மாடுகள்.

தேவரே, பூதரே, ஆதரே—ஏகாரம், தேற்றம், பிரிநிலையுமாம். தேர்தல் - ஆராய்தல். நாற்காலெருத்திற் பிரித்தற்கு இருகாலெருது என்றார். 'தேவரணையர் புலவரும்' என்றார் நான்மணிக் கடிகை யாசிரியர் (செ - எச) கல்லாதாரை 'விஸங்கு' என்றார் வள்ளுவர். (உய)

கள்ளான்கு தென்றுங் கழுமான் கரியாரை
 நள்ளா னுயிரிரங்க நாவாடான்—நள்ளானை
 யூன்மறுத்துக்கொள்ளானே லானுடம் பெஞ்ஞான்றுந்
 தான்மறுத்துக் கொள்ளான் றளர்ந்து.

(ப-ரை.) கள்ளான் - (பிறர்பொருளைக்) களவு செய்யாதவ
 னாய், சூது - சூதாட்டத்தில், என்றும் - எக்காலத்தும், கழுமான் -
 கலவாதவனாய், கரியாரை - கீழ்மக்களை, நள்ளான் - நட்புக் கொள்
 ளாதவனாய், உயிர் இரங்க - பிறவுயிர்களிரங்கும்படி, நா ஆடான் -
 நாவாடாதவனாய், ஊன் நள்ளான் ஆய்-ஊனுணவைப் பொருந்தாத
 வனாய், மறுத்து - தடுத்து, கொள்ளானேல் - அவ்வூனுணவை
 ஒருவன் கொள்ளாதிருப்பானாயின், தான் - அவன் தான், மறுத்து -
 மீட்டும், ஊன் உடம்பு - தசையோடு கூடிய உடம்பை, எஞ்ஞான்
 றும் - எந்நாளும், தளர்ந்து - ஒழுக்கம் தளர்ந்து, கொள்ளான் -
 எடுக்கமாட்டான்; (எ - று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறர் பொருளைக் களவு காணாது,
 சூதினைப் பற்றிக் காதலியாது, கீழ்மக்களுடன் நட்புக்
 கொள்ளாது, பிறர் மனந் துன்புறும்படி வன்சொற் சொல்
 லாது கடைப்பிடியுடையனாய் ஊனுணவை மறுத்து விரும்
 பானாயின் எஞ்ஞான்று மொழுக்கத்திற் றளர்ந்து மாறிப்
 பிறந்து ஊனுடம்பினைக் கொள்ளான்.

(க - ரை.) கள்ளாமலும் சூதாமலும் கயவருடன் நட்புக்
 கொள்ளாமலும் பிறர் வருந்த வன்சொற் கூறாமலும் ஊனுண்ணு
 மலும் ஒருவ னிருப்பானாயின் அவன் மீட்டும் பிறக்கமாட்டான்
 என்பதாம்.

பிறர் மனந் திடுக்கிடப் பேசுதல், கொலையை நிகர்த்த பழிச்
 செயலேயாகும். கள்ளல் முதலிய தீய செயல்களை விட்டொழிப்
 பவன் இம்மையிலும் சீர்த்தியுடனிருந்து பின் பிறப்பு நீங்கி வீட
 டைவன். கள்ளான், கழுமான், நள்ளான், நாவாடான் என்பன

முற்றெச்சங்கள். கமூமல் - பற்றல், கலத்தல். கரியார் - கருமையை யுடையவர். கருமை - மனவிருள். நா ஆடல் - நா அசைதல், பேசுதல். 'ஊன் நள்ளானாய் மறுத்துக் கொள்ளானேல்' என்பதற்கு ஊனை விரும்பாதவனாய் அதனையுண்ணும் பிறரையும் தடுத்துத் தானும் உட்கொள்ளானேல் எனப் பொருள் கூறுதலுமுண்டு. உயிர் என்றது ஈண்டு மக்களுயிரை. (௨௧)

பூவாது காய்க்கு மரமுள நன்றறிவார்
மூவாது மூத்தவர் நூல்வல்லார் - தாவா
விதையாமை நாறுவ வித்துள மேதைக்
குரையாமை செல்லு முணர்வு.

(ப-ரை.) பூவாது - பூக்காமலே, காய்க்கும் - காய்க்கின்ற, மரம் உள - மரங்களும் உண்டு, (இவை போல) நன்று அறிவார் - நன்மையை அறிபவர், மூவாது மூத்தவர் - ஆண்டுகளால் மூவாதவர்களாயினும் அறிவினால் மூத்தவரோடொப்பர், நூல் வல்லார் - நூல்களைக் கற்று வல்லவர் (அத்தன்மையரே யாவர்); தாவா - கெடா திருக்க, விதையாமை - பாத்திகட்டி விதைக்காமலே, நாறுவ - முளைப்பனவாகிய, வித்து உள - விதையும் உண்டு, (இதேபோல) மேதைக்கு - அறிவுடையவனுக்கு, உரையாமை - பிறர் எடுத்துரைக்காமலே, உணர்வு - அறிவானது, செல்லும் - தோன்றி நடக்கும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பூவாதே காய்க்கும் பலா முதலாயின மரமுள, நன்மையை அறிவார் ஆண்டுகளால் மூத்திலராயினும் மூத்தானோடொப்பர், நூல்கற்று வல்லவரும் அப்பெற்றியர், நிலத்தில் விளையாது முளைக்கும் வித்து முள, மதிபுடையவர்க்குப் பிறர் அறிவியாமலே செல்லும் உணர்வு.

(க-ரை.) பூவாது காய்க்கு மரம்போல் ஆண்டுகளால் மூவாதாரும் அறிவினால் மூத்தாராவர். நூல்வல்லாரும் அங்ஙனமே. பாத்தி

கட்டிவிதைக்காமலே முளைக்கிற விதைபோல பிறர் அறிவிக்காமலே அறிவுடையார்க்கு அறிவு தோன்றும்.

பூவாது காய்க்கும் மரங்கள் அத்தி, ஆல், பலா, அரசு முதலியன. ஆண்டால் முதியோரைப் பெருந்தன்மையுடையாராயும் இளைஞரைச் சிறுதன்மையுடையாராயும் கூறுவது உலக இயற்கையாயினும் சில இளைஞர் நன்மையுணர்ச்சி நூலுணர்ச்சி முதலியவற்றால் அப் பெரியார் தன்மையை அடைதலுங் கூடும். ஆண்டு மூத்துப் பெருந்தன்மையுடையும் முறைமையின்றியே சிலர் இளமையில் அறிவாற் பெருந்தன்மை யடைகின்ற காரணத்தால், பூவாது காய்க்கும் மரங்கள் இவர்க்கு உவமையாயின. விதையாமை நூறுவ வித்து - பறவை எச்சம் முதலாயினவற்றாலுள்ள வித்து. மேதை - பேரறிவு. இது அதனை யுடையவனை யுணர்த்தியதால் பண்பாகு பெயர். இச்செய்யுள் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. விதையாமை, உரையாமை - மையீற்று வினை யெச்சங்கள். (௨௨)

பூத்தாலுங் காயா மரமுமுள நன்றறியார்
மூத்தாலு மூவார்நூ தேற்றாதார்—பாத்திப்
புதைத்தாலு நாறாத வித்துள பேதைக்
குரைத்தாலுஞ் செல்லா துணர்வு.

(ப-ரை.) பூத்தாலும் - பூத்திருந்தனவாயினும், காயா - காய்க்காத, மரமும் உள - மரங்களும் உண்டு, (அதுபோல) நன்று அறியார் - நன்மையறியாதவர், மூத்தாலும் - ஆண்டுகளால் முதிர்ந்தாலும், மூவார் - அறிவினால் முதிர்ார், நூல் தேற்றாதார் - அறிவு நூல்களைக் கற்றுத் தெளியாதவர் (அத்தன்மையரேயாவர்); பாத்தி புதைத்தாலும் - பாத்தி கட்டிப் புதைத்தாலும், நாறாத - முளைக்காத, வித்து உள - வித்துமுண்டு, (அது போல) பேதைக்கு - அறிவில்லாதவனுக்கு, உரைத்தாலும் - நன்மையை எடுத்துக் கூறினாலும், உணர்வு செல்லாது - அறிவு தோன்றாது; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பூத்தாலுங் காயாத பாதிரி முதலாயின மரங்களுள், நன்மையை யறியாதார் ஆண்டுகளான் மூத்தாராயினும் மூவாதாரோ டொப்பர், நூறேற்றாதாரும்ப் பெற்றியர், பாத்தியின்கட் புதைத்தாலு முளையாதவித்துள, பேதையாயினுர்க்குப் பிறருரைத்தாலு முணர்வுபுகாது.

(க - ரை.) பூத்தாலுங்காயா மரம்போன்றவர் ஆண்டு முதிர்ந்தும் அறிவு முதிராதவரும் நூல்களைக் கற்றுத் தெளியாதவரும் ஆவர். புதைத்தாலும் முளைக்காத விதையைப் போன்று அறிவிலானுக்கு எவ்வுரையாலும் அறிவுண்டாகாது.

பூத்தாலுங் காயாமரம் பாதிரி முதலியன. தேற்றாதார் - தன்வினைப்பொருளில் வந்தது, நாற - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். நாறல் - முளைத்தல். நூலுணர்ச்சி பகுத்தறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணையாவது. மரம், வித்து - சாதி யொருமைகள். இதுவும் எடுத்துக் காட்டுவமையணியின் பாற்படும். (௨௩)

வடிவிளமை வாய்த்த வனப்பு வணங்காக் குடிகுலமென் றைந்துங் குறித்து—முடியா துளங்கா நிலைகாணார் தொக்கீர் பசுவால் இளங்காற் றுறவா தவர்.

(ப-ரை.) வடிவு - உருவம், இளமை - இளம்பருவம், வாய்த்த வனப்பு - பெற்ற அழகு, வணங்கா குடி - தாழாதகுடி, குலம் - (தாழாத) குலம், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும், குறித்து - தாம்எண்ணி, முடியா - நுகர்ச்சி முடியப்பெற்று, துளங்கா நிலைகாணார் - அழியாத நிலையைக் காணமாட்டார். (ஆதலால்) இளங்கால் - இளம் பருவத்திலேயே, துறவாதவர் - நீங்கித் தவஞ் செய்யாதவர், தொக்கு - கூடி, ஈர் - பாரத்தை இழுக்கின்ற, பசு - எருதோடொப்பர்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வடிவும் இளமையும் வாய்த்த வனப்பும், தாழ்வில்லாத குடிப்பிறப்பும், நற்குலமும் என்று சொல்லப் பட்ட இவ்வைந்தும் தாங்குறித்த நுகர்ச்சி நுகர்ந்து முடியு மளவு நிற்குநிலைமை யாவருங் காணமாட்டார். ஆதலாற் கூடி யொருபாரத்தை இழுக்கு மெருதோ டொப்பர்; இளங் காலத்திலே துறவாதார்.

(க-ரை.) உருவு, இளம்பருவம், அழகு, உயர்குடி, உயர்குலம் இவ்வைந்தும் முடிவுபோக நுகர்வது அருமையாதலால், இளம் பரு வத்திலேயே துறவாதவர் பாரமிழுத்துச் செல் எருது என்றபடி,

வணங்கா என்பது குலத்துடனும் சேர்க்கப்பட்டது. என்ற ஐந்தும் என்பது என்றைந்தும் என நிலைமொழி ஈறு தொகுத்தல் பெற்றது. துறத்தல் - இருவகைப் பற்றுக்களையும் விடுதல். வடிவு முதலிய ஐந்தனுள் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. கால் - ஏழன் சொல்லுருபு. முடியா என்பதைப் பலவின்பால் வினைமுற்றாக்கி நுகர்ந்து முடியமாட்டா எனலுமாம். (உச)

கள்ளுண்டல் காணிற் கணவற் பிரிந்துறைதல் வெள்கில ளாய்ப்பிற ரிற்சேற—லுள்ளிப் பிறர்கரும மாராய்த றீப்பெண் கிளைமைத் திறமதுதீப் பெண்ணின் தொழில்.

(ப-ரை) காணில் - (பெண்கள் குணத்தைப்பற்றி) ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து, கள் உண்டல் - கள்ளுண்டலும், கணவன் - தன் கணவனை, பிரிந்து உறைதல் - (புணர்ச்சி வேண்டாது) பிரிந்துறை தலும், வெள்கு லிலள் ஆய் - நாணுதல் இல்லாதவளாய், பிறர் இல் சேறல் - பிறர்மனைக்குட் செல்லுதலும், பிறர் கருமம் உள்ளி - பிறர் கருமத்தை நினைத்து, ஆராய்தல்-பிறருடன் ஆராய்தலும், தீப்பெண்- தீயபெண்டிரோடு, கிளைமை - நேயமுடைமையும், (ஆகிய ஐந்தும்) திறமது - தனக்கேயுரியதாக, தீபெண்ணின் தொழில் - தீய பெண் டிரின் தொழில்களாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) கள்ளுண்டலும், ஆராயுங்காற் றங்கண வனைப் புணர்ச்சி வேண்டாதே பிரிந்துறைதலும், நாணில ளாய்ப் பிறருடைய மனைக்கட் சேறலும், பிறர்கருமத்தை கினைத்துப் பிறருட னாராய்தலும், தீப்பெண்ணிநோடிணங் குதலு மென இவ்வைந்துந் தனக்கே கூறாகத் தீப்பெண் ணின் தொழில்.

(ந-ரை.) கள்ளுண்டல் முதலிய ஐந்தும் தீப் பெண்ணின் தொழில் ஏன்க.

உண்டல், உறைதல், சேறல், ஆராய்தல் என்பன தொழிற் பெயர்கள். வெள்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கிளைமை - தொழிற் பண்புப்பெயர். கள்ளுண்டல் தன் மதிமயக்குக்கும், தன் குடிப்பழிக்கும் ஏதுவாவது. தீப் பெண்டிரிணக்கம் தனக்குத் தீங்கு பயக்கும். (உரு)

பெருங்குணத்தார்ச் சேர்மின் பிறன்பொருள் வெளவன்மின் கருங்குணத்தார் கேண்மை கழிமி—ஒருங்குணர்ந்து தீச்சொல்லே காமின் வருங்காலன் நிண்ணிதே வாய்ச்சொல்லே யன்று வழக்கு.

(ப-ரை.) பெருங்குணத்தார்-நன்மைக் குணமுடையவர்களை சேர்மின் - சென்றடையுங்கள், பிறன் பொருள்-பிறன் பொருளை, வெளவல் மின் - கவராதேயுங்கள், கருங்குணத்தார் - தீக்குணத்தா ரது, கேண்மை - நட்பை, கழிமின் - விடுங்கள், ஒருங்கு உணர்ந்து- முற்றுமறிந்து, தீ சொல்லே - (பிறரைச்சொல்லும்) தீயசொற்களை யே, காமின் - (சொல்லாது) தடுங்கள், காலன் வரும் - யமன் வரு வான், நிண்ணிதே-இஃது உறுதியானதே, வாய்ச்சொல்லே அன்று - இது வாய்ச்சொல்லேயன்று, வழக்கு - உலக வழக்காம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பெருங்குணத்தாரைச் சென்றடையின், பிறன் பொருளைக் கொள்ளன்மின், தீக்குணத்தாரோடு -

நட்பை விடுமின், எல்லாமுணர்ந்து பிறரைச் சொல்லுந்தீச் சொற்களைச் சொல்லாது காமின், காலன் வருகையுண்மையே, யாஞ் சொல்லுகின்ற எம்முடைய சொல்மாத்திரையேயன்று உலகின்கண் வழங்கி வருகின்ற வழக்காகக் கொள்க.

(க-ரை.) நற்குணமுடையாரைச் சேருங்கள், பிறன் பொருளைக் கவராதேயுங்கள், தீக்குணமுடையவரை ஒழியுங்கள், தீய சொற்களைப் பேசாதிருங்கள்; காலன் வருவன்; இஃது உண்மை.

பெருங்குணம் - பெருமைக்குக் காரணமான சாந்த முதலிய நற்குணங்கள். சொல்லிமுக்குப்பட்டுச் சோகாமலிருப்பான் தீச் சொல்லே காமின் என்றார். காத்தலாவது தன்னிடத் துண்டாகாது தடுத்தல். திண்ணிது - திண்மை என்னும் பண்படியாய்ப் பிறந்த ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று. திண்ணிது வழக்கு என்பனவற்றைச் சேர்மின் முதலிய ஐந்தனையுங் கூறும் நீதி என்பதற்குப் பயனிலையாகக் கொள்வாரும் உண்டு. (௨௬)

வான்குருவிக் கூடரக்கு வாலுலண்டு கோற்றருதல் தேன்புரிந் தியார்க்குஞ் செயலாகா—தாம்புரீஇ வல்லவர் வாய்ப்பன வென்னாரொ ரோவொருவர்க் கொல்காதோ ரொன்று படும்.

(ப-ரை.) வான்குருவி கூடு - தூக்கணங் குருவியினற் கட்டப்பட்ட கூடும், வால் உலண்டு - தூய உலண்டு என்னும் புழுக்களால் நூற்கப்பட்ட நூலும், கோல் தருதல் - கோற் புழு வால் செய்யப்படுவதாகிய கோற்கூடும், தேன் - தேனீக்களாற் றிரட்டப்பட்ட தேன் பொதியும், (ஆகிய 'இவ்வைந்தும்) புரிந்து - விரும்பி, யார்க்கும் - எவர்க்கும், செயல் ஆகா - செய்தல் முடியா; ஆதலால், வல்லவர் - எல்லாங் கற்று வல்லவரும், தாம்புரீஇ - தாம் விரும்பி, வாய்ப்பன என்றார் - நமக்கிவை வாய்ப்பாகச் செய்யலாமெனக் கருதமாட்டார், ஓரோ ஒருவர்க்கு - ஒவ்வொரு

வர்க்கு, ஒல்காது - குறையாது, ஒரொன்று - ஒரோவொரு அருமையாகிய செய்கை, படும் - உண்டாயிருக்குமாதலால்; (எ-று).

(ப-பொ-ரை.) வாலிய தூக்கணங்குருவி செய்யுங் கூடும், பேரெறும்புகளால் செய்யப்படுமாக்கும், வாலிய வுலண்டென்னும் புழுக்களால் நூற்றநூலும், வேறொரு புழுவாற் செய்யப்பட்ட கோற்கூடும், தேனீயாற் றிரட்டப்பட்ட தேன்பொதியும் என இவ்வைந்தும் விரும்பியவர்க்குச் செய்ய முடியாவாதலால் எல்லாங்கற்று வல்லவர் நமக்கிவை வாய்ப்பச் செய்யலாமென்று கருதார்; ஒரோவொருவற்குச் செயலாற் குறைபடாதே யொரோவொரு செய்கையருமைகள் படுமாதலால்.

(க-ரை.) வான் குருவிக்கூடு முதலியனவற்றைச் செய்தற்கருமை கருதி அவற்றை எல்லாங்கறீறு வல்லவரும் செய்யலாமென்று மனத்தினுங் கருதார் என்றது.

வான் குருவி - தூக்கணங்குருவி. இது பற்பல நாய்களைக் கொண்டு விசித்திரமான கூண்டுகளைப் பின்னுவதிற் றேர்ந்தது. அரக்கு - செம்மெழுகு. இச்செய்யுளால் தற்பெருமை பேசுதல் கூடாது என்பது பெறப்படும். தருதல் - தீபகமாய் இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. புரீஇ - சொல்லிசையளபெடை. (உஎ)

அறனட்டா னன்னெறிக்க ணிற்க வடங்காப்
புறனட்டான் புன்னெறிப்போ காது-புறனட்டான்
கண்டெடுத்துக் கட்களவு சூது கருத்தினுற்
பண்டெடுத்துக் காட்டும் பயின்று.

(ப-ரை.) அறன் - அறத்தை, நட்பான் - விரும்பியவன், நல்நெறிக்கண்-நல்லவழியில், நிற்க- நிற்பதற்கு, அடங்கா - நீதிக்கு அடங்காத, புறன் - அறத்துக்குப் புறமாகிய காரியத்தை, நட்பான்-விரும்பியவனுக்குரிய, புல்நெறி - புன்மையான வழிகளில்,

போகாது - செல்லமாட்டான், புறன் - அறத்துக்குப் புறமாகிய காரியத்தை, நட்பான் - விரும்பியவன், கள், களவு, குது - கள் ளுண்டலையும், களவு செய்தலையும், குதாடலையும், கருத்தினால் - தன் உள்ளத்தினாலே, கண்டு - பார்த்து, எடுத்து - நல்லனவென்று எடுத்துக்கொண்டு, பயின்று - அவற்றிற் பழகி, பண்டு - அவற்றால் நேர்ந்த பழைய தன்மைகளை, காட்டும் - விளக்கிக் காட்டுவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) அறத்திற்குப் புறமாகிய பாலுவினைகளை யுலகத்தின்கண்ணே நட்பான் சொல்லியடங்காத புல்லிய நெறியிற் போகாதே குற்றமில்லாத அறத்தினைச் சொல்லு தூலினை யுலகத்துள்ளே நட்பு முழுதுணர்ந்த அறிவினாற் சொல்லப்பட்ட நன்னெறியின் கண்ணே நின்றொழுக்க; பாவநெறியினை நட்பவன் ஆராய்ந்தெடுத்துக் கள்ளினையும் களவினையும் சூதினையும் தன் கருத்தினாலே பயின்று பண்டு செய்தாரை எடுத்துக் காட்டுமாதலால்.

(க-ரை.) அறவழி நடப்பவன் தீவழி புகான், தீவழிசெல் வோன் தீத்தொழிற் பழகி அதனாலாகும் பலன்களையெல்லாம் உல குக்குக் காட்டுவோன் ஆவன்.

அறன் புறன் - ஈற்று நகரம் போலி. நிற்க - வினையெச்சம். புறன் - ஆகுபெயராய்ப் புறத்தே நிகழுஞ் செயலைக் குறித்தது. போகாது - சிறப்பின் வந்த திணைவழுவமைதி. காட்டும் - செய்யும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று. (௨௮)

ஆணாக்கம் வேண்டாதா னாசா னவற்கியைந்த மாணாக்க னன்பான் வழிபடுவான்—மாணாக்கன் கற்பனைத்து மூன்றுங் கடிந்தான் கடியாதா னிற்பனைத்து நெஞ்சிற்கோர் நோய்.

(ப-ரை.) ஆண் ஆக்கம் வேண்டாதான் - பிரமசரியம் காப் பவன், ஆசான் - ஆசிரியன் என்றற் குரியவன், அவற்கு இயைந்த -

அவனுக்குப் பொருந்திய, மாணாக்கன்-மாணவனாவான், அன்பான்-அவன் மீது அன்பினையுடையவனும், வழிபடுவான் - வழிபடுவோனும் என்றிருவகையார், மாணாக்கன்-மாணாக்கனாவான், கற்பு அனைத்தும் - கற்கும் அளவும், மூன்றும் - காழம் வெகுளி மயக்கங்கள் என்கிற மூன்றையும், கடிந்தான் - ஒழித்தவனே, கடியாதான் - அவற்றைக் கடியாதவன், நிற்பு அனைத்தும் - நிற்கும் அளவும், நெஞ்சிற்கு - ஆசிரியனது மனதிற்கு, ஓர் நோய்-ஒரு நோய் போல்வான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருவகை யாசிரியனாவான் பிரமசரியங்காப்பான், அவனுக்கு இயைந்த மாணாக்கன் அன்பு படுவோனும் வழிபட்டேவியது செய்வானும் என இவ்விருவரன்றியும், மாணாக்கனாவான் கற்குமளவும் காமம் வெகுளி மயக்கங்களைக் கடிவான், இவையிற்றைக் கடியாதான் நிற்குமளவுந் தன்னாசிரியன் நெஞ்சிற்கு ஒரு நோயாம்.

(க-ரை.) பிரமசரியங் காப்பவன் ஆசிரியனாவான். அவனை அன்பு செய்து வழிபடுவோர் முதலியோர் மாணாக்கராவர்.

ஆணாக்கம் வேண்டாமை - பிரமசரியம். ஆணாக்கம் என்றது ஆண்மக்கட்குரிய இணைவிழைச்சு முதலியவற்றை. வேண்டுதல் - விரும்புதல். காமம் வெகுளி முதலியவற்றைக் கடிந்து கற்பவரே மாணாக்கரென்க. நன்னூலாரும் மாணாக்கராகாதார் இவர் என்பதைக் “களிமடி மானி காமி கள்வன்.....பகரார் நூலே” என்று கூறி யுள்ளதும் காண்க. (உக)

நெய்தன் முகிழ்த்துணை யாங்குடுமி நேர்மயிரு முய்த லொருதிங்கள் நாளாகுஞ்—செய்த னுணங்குநா லோதுதல் கேட்டல்மா ணாக்கர் வணங்கி வலங்கொண்டு வந்து.

(ப-ரை.) மாணுக்கர் - மாணுக்கருடைய, குடுமி - சிகை யானது, நெய்தல் - கருநெய்தலின், முகிழ்துணை ஆம் - அரும்பி னளவாயிருத்தல் ஆகும், நேர்மயிர் - பொருந்திய மயிர், உய்தலும் - கழுவாது ஒழிதலும், ஒரு திங்கள் நாள் ஆகும் - ஒருமாத தினங்கள் ஆகும், செய்தல் - அவர்கள் செய்தலும், வந்து - (ஆசிரியனிடத்தே) வந்து, வணங்கி - (அவனைத்) தொழுது, வலம்கொண்டு - வலப்புற மாகச் சுற்றிவந்து, நுணங்குநூல் - நுட்பமாகிய நூல்களை, ஒதுதல்- படித்தலும், கேட்டல் - கேட்டலும். (ஆகும்) ஆம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நெய்தல் மொட்டினளவினதாம் மாணுக் கர்க்குக் குடுமி, தலையின்கண் நீண்டமயிரு மண்ணு தொழிவது ஒருதிங்கணாளாகும், இனி அவர்கள் செய்கை ஆசானை வலம்கொண்டுவந்து வணங்குதலும், நூல்களைப் பாடமோதலும், ஐதியவற்றின் பொருள் கேட்டலுமாக மூன்று.

(க-ரை.) மாணுக்கன் குடுமி நெய்தல் மொட்டளவாக இருக்க வேண்டும், அவன் மாதம் ஒருமுறை தலை முழுகலாம்; ஆசிரியரை வணங்குதல் ஒதுதல் கேட்டல் அவனுக்குரிய கடமையாம்.

நெய்தல் - கருநெய்தல். முகிழ் - மொட்டு, மொக்கு. துணை - அளவு, உய்தல் - ஒழிதல். (கழுவா தொழிதல்) அதாவது தலை முழு காதொழிதல். நேர்மயிரு முய்தல் என்பதில் நேர்மயிர் உய்தலும் என உம்மை மாற்றிக்கொள்ளப்பட்டது. ஆகும் என்ற முற்று இரண்டிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. (௩௮)

ஒருவ னறிவானு மெல்லாம்யா தொன்று
மொருவ னறியா தவனு—மொருவன்
குணனடங்கக் குற்றமில் லானு மொருவன்
கணனடங்கக் கற்றானு மில்.

(ப-ரை.) எல்லாம் அறிவான் ஒருவனும் - எல்லாவற்றையும் அறிவானொருவனும், யாது ஒன்றும் அறியாதவன் ஒருவனும் - யா

தொன்றையும் அறியாதானொருவனும், குணன் அடங்க இல்லான் ஆம் ஒருவனும் - நற்குண முழுதும் இல்லாதவனாகிய ஒருவனும், குற்றம் இல்லான் ஆம் ஒருவனும் - குற்றமுழுது மில்லாதானொருவனும், கணன் அடங்க கற்றானும் - நூற்றொகுதி முழுதங் கற்றானொருவனும், இல் - இவ்வுலகத்தில் இல்லை; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) எல்லாவற்றையும் அறிவானொருவனும், யாதொன்று மறியாதானொருவனும், குணனடங்க வில்லாதானொருவனும், குற்ற மில்லாதானொருவனும், எல்லா நூற்றொகைகளும் ஒழியாமற் கற்றானொருவனும் உலகத்தின்கண் இல்லை.

(க-ரை.) எல்லாமறிந்தவனும், ஏதுமறியாதவனும் நல்லியல்பே யில்லாதவனும், குற்றமேயில்லாதவனும், எல்லாக் கல்விகளையுங் கற்றவனும் இவ்வுலகில் இல்லை.

இச்செய்யுளால் மக்களில் ஒருவரை யொருவர் இழித்துரைக்கும் இழிகுணம் கூடாதென்பதும், எவரும் தற்பெருமை கொள்ளுதல் கூடாதென்பதும் உணரப்படும். ஒருவனறிவானு மெல்லாம் என்பது எல்லாம் அறிவான் ஒருவனும் என உம்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. இல்லானும் என்பது தீபகமாக இரண்டிடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது. குணன், கணன் என்பவற்றில் நகரம் ஈற்றுப் போலி. அடங்க - முழுதும். 'குணனடங்கக் குற்ற முளானும்' எனவும் பாடம். (௩௭)

உயிர்நோய்செய் யாமை யுறுநோய் மறத்தல்
செயிர்நோய் பிறர்கம்செய் யாமை—செயிர்நோய்
விழைவு வெகுளி யிவைவிடுவா னாயி
னிழிவன் றினிது தவம்.

(ப-ரை.) உயிர் நோய் செய்யாமை - பிறிதோர் உயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமையும், உறு நோய் - தனக்குப் பிறரால் வருந்

துன்பத்தை, மறத்தல் - மறத்தலும், செயிர்நோய் - கோபத்தா
லுண்டாகுந் துன்பத்தை, பிறர்கண் செய்யாமை - பிறரிடத்துச்
செய்யாமையும், செயிர்நோய் - குற்றத்தைச் செய்யுந் துன்பத்தைத்
தருகின்ற, விழைவு - அவரீவும், வெகுளி - கோபமும், ஆகிய
இவை - ஆகிய இவற்றை, விடுவான் ஆயின் - விட்டுவிடுவானே
யானால், தவம் - அவனால் செய்யப்படும் தவமானது, இழிவு
அன்று - தாழ்ந்ததன்று, இனிது - இனிமையுடையதாகும்; (௭-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறிதோருயிர்க் கொரு நோயுஞ்
செய்யாமை, தனக்குப் பிறரால் வந்துற்ற நோயை மறத்தல்,
கோபத்தால் தான் பிறர்மாட்டு இன்னுதன செய்யாமை,
குற்றத்தைச் செய்யு நோயைப்பண்ணுங் காதலையும், மனத்
தீன்கட் பிறர்மேலுள்ள செற்றத்தையும் விடுவானாயின்,
அவன் செய்யுந்தவம் இழிவன்றி இன்பத்தைத் தரும்.

(க-ரை.) பிற உயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாமை முதலியன
மேற்கொண்டு விழைவு வெகுளி முதலியவற்றை விட்டுவிடுவா
னாயின், அவன் செய்யுந் தவம் இனிமையுடையதே யாகும்.

உயிர்க்கொல முதலியவற்றை விட்டவனின் தவமே சிறப்புடை
யது. இதனை, “உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்
யாமை, அற்றே தவத்திற் குரு,” என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழியா
னும் தெளிக. விழைவும் வெகுளியும் பல குற்றங்களையும் துன்பங்
களையும் விளைவிப்பனவாதலின், “செயிர் நோய் விழைவு வெகுளி”
என்றார். (௩௨)

வேட்பவன் பார்ப்பான் விளங்கிழைக்குக் கற்புடைமை
கேட்பவன் கேடில் பெரும்புலவன்—பாட்டவன்
சிந்தையா னாகுஞ் சிறந்த துலகினுட்
டந்தையா னாகுங் குலம்.

(ப-ரை.) வேட்பவன் - வேள்வி செய்பவன், பார்ப்பான் -
பார்ப்பானாவான், விளங்கு இழைக்கு - விளங்குகின்ற அணிகள்

அணிந்துள்ள பெண்ணுக்கு, கற்பு உடைமை - கற்பினை யுடைத்தா யிருத்தல் சிறந்தது, கேட்பவன் - பல நூல்களையும் ஆசிரியனை யடுத்துக் கேட்பவன், கேடுஇல் - அழிவில்லாத, பெரும் புலவன் - பெரிய புலவனாவான், அவன் - அப்புலவன், சிந்தையான் ஆகும் - மனத்தானாராய்ந்து பாடும், பாட்டு - செய்யுள், உலகினுள் - உலகத்தில், சிறந்தது - மேம்பட்டது, குலம் - ஒருவனது குல னுடைமை, தந்தையான் ஆகும் - அவன் தந்தையாலே அழகு பெற்று விளங்கும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வேள்வியைச் செய்தவன் பார்ப்பானா வான், கற்புடையாள் விளங்கிழையாவாள், கேடில்லாத பெரும் புலவனாவான் பல நூல்களையும் பொருளுணரக் கேட்பவன், அப்புலவன் சிந்தையினழகாலே பாடும் பாட்டுச் சிறப்பது, உலகின்கண் ஒருவர்க்குக் குலமுடைமை தந்தையழகாலேயாம்.

(க-ரை.) வேள்வி செய்பவன் அந்தணனும், கற்புடையவள் பெண்ணும், நூற் கேள்வியுடையவன் புலவனும், ஆராய்ச்சியி னியல்வது பாட்டும், தந்தையான் ஏற்படுவது குலமுமாகும்.

வேட்டல் - வேள்வி செய்தல். விளங்கு இழை - வினைத் தொகைபுறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. சிந்தை - ஆராய்ச்சி. சிறந்தது என்பதை முன்னுங் கூட்டுக. புலவன் - அறிவுடையவன்; புலம் - அறிவு. (௩௩)

வைப்பானே வள்ளல் வழங்குவான் வாணிக னுய்ப்பானே யாசா னுயர்கதிக்—குய்ப்பா னுடம்பிரூர் வேலி யொருப்படுத்தா னாத் தொடங்கானேற் சேறற் றுணிவு.

(ப-ரை.) வைப்பானே - பொருளை யீட்டி வைப்பவனே, வள்ளல் - வள்ளலென்று சொல்லப்படுவான், வழங்குவான் - அப் பொருளைப் பிறர்க்குக் கொடுப்பவனே, வாணிகன் - வாணிகனென்று

சொல்லப்படுவான், உயர்கதிக்கு - (ஒருவனுக்கு நல்லறிவுட்டி, அவனை) மேலான பதவிக்கு, உய்ப்பானே - செலுத்தக் கூடியவனே, ஆசான் - சிறந்த ஆசிரியனாவான், உயர்கதிக்கு உய்ப்பான் - உயர்கதியிற் செலுத்த வல்லோன், உடம்பின் ஆர்வேலி - உடம்பின்கண் பொருந்தியுள்ள உயிராகிய வேலியை, ஒருப்படுத்து - நீக்கி, ஊன் - அவற்றின் தசையை, ஆர - உண்ண, தொடங்கானேல் - ஆரம்பியானாயின், சேறல் - (அவன்) உயர்கதியிற் செல்லுதல், துணிவு - உண்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஈட்டி வைப்பானை வள்ளலாகக்கொள்ளப்படும், தான் பயனது கொள்ளாது பிறர்க்குப் பொருள்களைக் கொடுப்பவன் வாணிகனோ டொக்கும், அக்கொடையினாய் பயன்விளைவு மறுமைக்குத் தனக்கு விளைத்துக் கோடலால் ஒருவர்க்கு ஆசிரியனாவான், அவனை யுயர்ந்த பிறப்பின்கண்ணே செலுத்த வல்லீர் எனடாத்தும் ஒழுக்கத்தால் உடம்பாகிய வேலியையுடைய உயிர்களைக் கொன்று ஒருப்படுத்துப்பேர்க்கி, அவற்றினானை யுண்ணத் தொடங்கானாயின் உயர்கதிக்குச் சேறல் உண்மையாம்.

(க-ரை.) பிறர்க்குப் பயன்படும்படி பொருளை யீட்டி வைப்பவன் வள்ளல், அவற்றைப் பயன் கருதி எவனேனும் வழங்குவானாயின் அவன் வாணிகனை யொப்பான், மாணுக்களை உயர்கதிக்குச் செலுத்துபவனே ஆசிரியனாவான், மாணுக்கன் உயிர் கோறலும் ஊன் புசித்தலும் இல்லானானால் உயர்கதிக்குச் செல்லல் துணிவேயாம்.

உடம்பின் - இன்சாரியை. உயிர் நீங்கின் உடல் நாரிக் கெடுதலின், அஃது உடற்கு வேலியாகக் கூறப்பட்டது. ஒருப்படுத்தல் - நீக்குதல், இதில் பகுதியாகிய ஒரு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

வைத்தனானாகும் வசைவணக்க நன்றாகச் செய்ததனானாகுஞ் செழுங்குலமுற்—செய்த

பொருளினை இசுமாம் போக நெகிழ்ந்த
வருளினை இசு மறம்.

(ப-ரை.) வைத்தனான்—(ஒருவன் பிறனை)வைத்தனால், வசை ஆகும் - (அவனுக்கு) வசையுண்டாகும், நன்றாக வணக்கம் செய்ததனால் - நன்மை வணக்கம் என்பவற்றைப் பிறர்க்கும் செய்ததனால், செழுங்குலமும் ஆகும் - வளமையாகிய குடிப்பிறப்புமாகும், செய்தபொருளினை-ஈட்டிய பொருளினை, போகம் ஆகும்-இன்பம் உண்டாகும், நெகிழ்ந்த - (பிறர் பொருட்டுத்) தன் மனம் நெகிழ்ந்த, அருளினை - அருள் காரணமாக, அறம் ஆகும் - தருமம் உண்டாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறனையொருவன் வைத்தனால் வசையாகும்; பிறர்க்கு வணக்கத்தையும், நன்மையையும் உளவாகச் செய்ததனால் வளமையுடைய குடிப்பிறப்பாம்; காலத்திலே முந்துறச்செய்த பொருளானின்பமாகும்; பிறர்க்குத் தன்மனம் நெகிழ்ந்த அருளினை அறமாகும்.

(க-ரை.) பிறரைத் திட்டுதலாற் பழியும், வணக்கமும் நன்மையும் மேற்கொண்டிருத்தலாற் குலமேன்மையும், பொருளாற் போகமும், அருளால் அறமும் உண்டாகும்.

வணக்கம் என்பதை ஒரு பொருளாகவும் நன்று என்பதை ஒரு பொருளாகவுங் கொள்க. நன்று - பெயர், செய்தல் ஈண்டுப் பெருக்குதல் என்க.

போகம் - நுகர்ச்சி. இன்பம். நெகிழ்தல் - உருகுதல். அருள் - காரணங் கருதாது ஒரு தன்மைத்தா யெல்லார்மேலுஞ் செல்லுமிரக்கப் பெருக்கு. (௩௫)

இல்லியலார் நல்லறமு மேனைத் துறவறமு
நல்லியலி னாடி யுரைக்குங்கா—னல்லியற்
றானத்தாற் போகந் தவத்தாற் சுவர்க்கமர
ஞானத்தால் வீடாக நாட்டு.

(ப-ரை.) இல் இயலார் - மனைவாழ்க்கை இயற்கையாக வுடையார், நல் அறமும், - நல்ல அறமும், ஏனை துறவறமும் - மற்றைத் துறந்தோர் செய்யும் நல்ல அறமும், நல்லியலின் - நன்மையாகிய முறையால், நாடி - ஆராய்ந்து, உரைக்குங்கால் - சொல்லுமிடத்து, நல் இயல் தானத்தால் - நல்லியலாகிய கொடையினால், போகம் - செல்வ நுகர்ச்சியும், தவத்தால் சுவர்க்கம் ஆ - தவத்தினால் சுவர்க்க நுகர்ச்சியாகவும், ஞானத்தால் - ஞானத்தினால், வீடு ஆ - வீடாகவும், நாட்டு - நிலைபெறுத்துவாயாக; (ஏ-று.)

(ப-பொ-ரை.) மனைவாழ்க்கை யியற்கையை யுடையார் செய்த நல்லறமும், மற்றைத் துறந்தார் செய்யு நல்லறமும், நல்லவியலினால் யாராய்ந் துரைக்குங்கால் நல்ல இயல்புடைய கொடையாற் செல்வநுகர்ச்சியும், தவத்தாற் சுவர்க்க நுகர்ச்சியைப் பெறுவதும், மெய்யுணர்ச்சியால் வீடும் என்று நாட்டுக.

(க-ரை.) இல்லறத்தார் செய்த அறமும், துறவறத்தார் செய்த அறமும் ஆராயின், கொடையாற் செல்வ நுகர்ச்சியும் தவத்தாற் சுவர்க்கமும், ஞானத்தால் வீடும் பெறுவரென்பதாம்.

இல் - இல்வாழ்க்கை. இயல் - முறைமை; நடுவுநிலைமை. வீடு - முத்தி. ஞானத்தாலே வீடுஎன்பது, “ஞானத்தால் வீடு” என்னுஞ் சீவஞான சித்தியினும் பெறப்படும். நல்லறம், துறவறம் என்பன அவற்றின் பயன்களை உணர்த்தி நின்றன. போகம் - குணவாகு பெயராய் அக் குணத்திற்குரிய பூமியை உணர்த்தலுமாம். (௩௬)

மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின் வனப்பு
முகிர்வனப்புங் காதின் வனப்புஞ்—செயிர்தீர்ந்த
பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற்கியைந்த
சொல்லின் வனப்பே வனப்பு.

(ப-ரை.) மயிர்வனப்பும் - தலைமயிராலுண்டாகும் அழகும், கண்கவரும் - (கண்டவர்) கண்களைக் கவர்தற்குரிய, மார்பின்

வனப்பும்-மார்பினால் உண்டாகும் அழகும், உகிர் வனப்பும் - நகத் தால் உண்டாகும் அழகும், காதினவனப்பும்-செவியினால் உண்டாகும் அழகும், செயிர் தீர்ந்த - குற்றம் நீங்கின, பல்வின் வனப்பும்-பல்வி னாண்டாகும் அழகும், வனப்பு அல்ல அழகல்ல, நூற்கு இயைந்த- நூல்கட்குப் பொருந்திய, சொல்லின் வனப்பே - சொல்லழகே, வனப்பு - அழகாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தலைமயிரான் வருமழகும், கண்டார் கண்ணைக் கவரு மார்பினால் வருமழகும், உகிரான் வரு மழகும், காதினான் வருமழகும், குற்றந்தீர்ந்த பல்வினான் வருமழகும் என இவ்வைந்தழகும் ஒருவற்கு அழகல்ல; நூல் கட்குப் பொருந்திய சொல்வன்மையால் வரும் அழகே அழகாவது.

(க-ரை.) தலைமயிர், மார்பு, நகம், செவி, பல் இவற்றினழகினும் சொல்லழகே சிறந்தது.

மயிர் - மக்கள் தலைமயிர். கண்கவர்தல் - பார்த்த கண் பார்த்த பொருளினின்றும் பெயராதபடி வயப்படுதல். நெஞ்சத்து நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற் கல்வியழகே மற்றெவ்வழகி னும் மேம்பட்டது என்றபடி. நூற்கு இயைந்த சொல்லின் வனப்பே வனப்பு என்பதற்கு இலக்கண வரம்பின்படி பேசும் அழகு என்று வேறு பொருளுங் கூறலாம். வனப்பே - ஏ பிரிநிலை. (௩௭)

தொழீஇ யடவுண்ணார் தோழரிற் றுஞ்சார்
வழீஇய பிறர்பொருளை வெளவார்—கெழீஇக்
கலந்தபிற் கீழ்காணார் காணாய் மடவாய்
புலந்தபிற் போற்றார் புலை.

(ப-ரை.) தொழீஇ - தொழுத்தையானவள், அட உண்ணார்- சமைத்துவைக்க அதனை அறிவுடையார் உண்ணமாட்டார், தோழர் - நண்பரது, இல் - வீட்டில், துஞ்சார் - தனியே புகுந்து உறங்கமாட்டார், வழீஇய - மறந்த, பிறர் பொருளை-பிறரது பொருள்

களை, வெளவார் - கவர்ந்துகொள்ள மாட்டார், கெழீஇ - தழுவீ, கலந்தபின் - சிலரை நட்டபின்னர், கீழ் - அவரது கீழ்மையாகிய குணத்தை, காணார் - ஆராய்ந்து பார்க்கமாட்டார், புலந்தபின் - சிலருடன் பகைத்தபின்பு, புலை - அவரது கீழ்மைக் குணத்தை, போற்றார் - போற்றாது அவரை எதிர்த்துக் கெடுப்பார்; மடவாய் - பெண்ணே! காணாய் - இவற்றை ஆராய்ந்து பாராய்; (எ-று).

(ப-பொ-ரை.) தொழுத்தை யடவுண்ணார், தோழரில் லிற் றனியே புக்குறங்கார், பிறர்பொருளை மறந்தாகிலும் வெளவீக்கொள்ளார், மருவிச்சிலரோடு நட்டபின்பு கீழ்மைக் குணத்தை யாராயார், மடவாய்! ஆராய்ந்து பாராய்! சிலரோடு பகைத்தபின்பு கீழ்மைக் குணத்தைப் போற்றாது எதிர்த்துக் கெடுப்பார்.

(க-ரை.) இழிவான ஓலைக்காரிகள் சமைத்த உணவை யுண்ணல் முதலியவற்றை அறிஞர்கள் செய்யார்.

தொழுத்தை - அடிமைப்பெண், ஆண்பால் - தொழும்பன். வழுவிய எனற்பாலது வழீஇய என அளபெடுத்தது; சொல்லிசையளபெடை. மடவாய் - மகடே முன்னிலை. புலத்தல் - பகைத்தல். கீழ், புலை - பண்பாகுபெயர். (௩௮)

பொய்யாமை நன்று பொருணன் றுயிர்நோவக் கொல்லாமை நன்று கொழிக்குங்காற்—பல்லார்முற் பேணுமை பேணுந் தகைய சிறிதெனினு மாணுமை மாண்டார் மனம்.

(ப-ரை.) பொய்யாமை - பொய்கொல்லாதிருத்தல், நன்று - நன்மையாம், பொருள் - தன் முயற்சியால் வரும்பொருள், நன்று - நன்மையாம், உயிர் - பிறிதோருயிர், நோவ - வருந்த, கொல்லாமை கொல்லாதிருத்தல், நன்று - நன்மையாம், கொழிக்குங்கால் - ஆராயுமிடத்து, பேணும் தகைய - விரும்புந் தன்மையவற்றை, பல்லார் முன் - பலரறிய, பேணுமை - விரும்பாமை, நன்று - நன்மையாம்,

மாண்டார் மனம் - மாட்சிமைப் பட்டவர்களுடைய மனமானது, சிறிதுஎனினும் - சிறிதாயினும், மாணமை - (மனைவாழ்க்கைக்கு மீள்கைக்கண்ணே ஒருப்படாமை, (நன்று - நன்மையாம்.) (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறர்க்குப் பொய் சொல்லாமை நன்று, பொருளுண்டாக்குத னன்று, பிரிதோ ருபிரையுந் துன்புறக் கொல்லாமை நன்று, ஆராயுங்கால் தாம். விரும்புவன பல ரறிய விரும்பாமை நன்று, மாட்சிமைப்பட்ட தவசிகள் சிறிதாயினும் மனைவாழ்க்கையின்கண் மீள்கைக்கு மாணு தொழிகை நன்று.

(க.ரை.) பொய்யாமை, கொல்லாமை, பேணுமை முதலியன நன்மை என்பதாம்.

பொய்யாமை, கொல்லாமை, பேணுமை, மாணுமை - எதிர் மறைத் தொழிற்பெயர்கள். 'மாண்டார் மனம் சிறிதெனினும் மாணமை,' என்பதற்கு மாட்சிமைப் பட்டவர்களுடைய மனமானது கொஞ்சமாவது பெருமையடையாதிருத்தல் நன்மை எனவும் கூற லாம். ஒரு நன்று பின்னிரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. தொழித்தல் - தெள்ளுதல், ஆராய்தல். (௩௬)

பண்டாரம் பல்கணக்குக் கண்காணி பாத்தில்லா ருண்டா ரடிசிலே தோழரிற்—கொண்டாரா யாக்கைக்குத் தக்கவறி வில்லார்க் காப்படுப்பிற் காக்கைக்குக் காப்படுத்த சோறு.

(பு-ரை.) பண்டாரம் - பண்டாரத்துக்கும், பல்கணக்கு - பல கணக்குத் தொழிலுக்கும், கண்காணி - (பொருள்களைத் திருடு போகாமற் காக்கும்) மேற்பார்வைத் தொழிலுக்கும், இல்லார் - இல்லக் கிழத்திகளின் காவலுக்கும், பாத்து - பலபேர் பங்கிட்டு, உண்டு ஆர் - உண்டு வயிறு நிறைகின்ற, அடிசில் - உணவின் காவலுக்கும், யாக்கைக்கு - உடம்பு எடுத்ததற்கு, தக்க - தகுதி

யான, அறிவு இல்லார் - மேலான அறிவில்லாதவர்களை, தோழனின் - தங்கள் நண்பர்களைப்போல, கொண்டாராய் - மனத்துட்கொண்டவர்களாய், கா - காவற்றொழிலுக்கு, படுப்பின் - ஏற்படுத்தினால், (அவையெல்லாம் அவர்களிடத்து) காக்கைக்கு - காகத்துக்கு, காப்பு அடுத்த - தன் காவலில் சேர்ந்த, சோறு - சோறும், (அதாவது அச் சோற்றைப்போலக் காவலாலேயே களவு போம்); (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பண்டாரத்தினையும், பல் கணக்கினையும், கண்காணியையும், தன் கோயிலு ஞ்றையும் மங்கையரையும், தனக்காக்கு முணவினையும் பகுத்து மக்கள் யாக்கைக்குத் தக்க அறிவில்லாதாரையும் தன் தோழரைப் போலக் கொண்டு தேறிக் காக்கவிடின் அக்காவல் காக்கையைச் சோறு காக்கவிட்டதனோ டொக்கும்.

(க-ரை.) பண்டார முதலியவற்றை அறிவில்லார் காக்க விடின் அக்காவல் சோறு காத்தற் றொழிலைக் காகத்திற் கிட்டாற்போலும்.

பண்டாரம் - பொருள் சேரிடம்; கருவூலம். கண்காணி - மேற்பார்வையாளி, இது கண்காணி என மருவியும் வழங்கும். கா - காவல்; முதலிலைத் தொழிற்பெயர். படுத்தல் - உண்டாக்குதல். (சய)

உடையிட்டார் புன்மேய்வா ரோடுநீர் புக்கார்
படையிட்டார் பற்றேது மின்றி—நடையிட்டா
ரிவ்வகை யைவரையு மென்று மணுகாரே
செவ்வகைச் சேவகர் சென்று.

(ப-ரை.) உடை இட்டார் - (தமக்கஞ்சி) உடுத்த உடையைப் போகவிட்டவர், புன்மேய்வார் - புல்பறித்து வாயிலிட்டார், ஒடுநீர் புக்கார் - ஒடுகின்ற நீரிற் புகுந்தவர், படை இட்டார் - கைப் படையை விட்டவர், பற்று ஏதும் இன்றி-பற்றுச் சிறிதுமில்லாமல்,

உடையிட்டார் - (ஒடமாட்டாது) நிலைதளர்ந்திருந்தவர், இவ்வகை ஐவரையும் - இவ்வகைப்பட்ட ஐவரையும், செவ்வகை சேவகர் - செம்மையான தன்மையையுடைய வீரர்கள், என்றும் - எந்நாளும், சென்று - (தீங்கு செய்யச்) சென்று, அணுகார் - சேரமாட்டார்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தமக்கஞ்சி யுடுத்த புடைவையைப் போக விட்டார், புல்வினைப் பறித்து வாயிலிட்டார், ஒடு நீரின் கட்புக்கார், கைப்படை துறந்தார், மற்றோரரணினி ஓட மாட்டாது நிலைதளர்ந்திருந்தார் இப்பெற்றிப்பட்ட ஐவரையு மொருநாளும் தீங்கு செய்யச்சென்றனுகார் அறம்பொருள் செய்யுஞ் சேவகர்.

(க-ரை.) உடுக்கை யீழந்தவர் முதலிய ஐவரையும் வருத்தா தொழிதல் வீரர்க்குரிய அறமாம்.

உடை - உடுக்கை, தொழிலாகுபெயர். புல் மேய்தல் - புல்லை மெல்லுதல். இடல் - வைத்தல், செய்தல் என இரு பொருளில் வந்துள்ளது. உடையிட்டார் முதலிய ஐந்திடங்களிலும் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. படை - படுத்தற்குரியது, படுத்தல் - கொல்லுதல். செவ்வகை - நீதித்தன்மை. ஒடுநீர்புக்கார் - புறங்காட்டி யோடுபவர் எனலுமாம். (சக)

பூவாதாள் பூப்புப் புறங்கொடுத் தாளிலிங்கி
ஓவாதாள் கோல மொருபொழுதுங்—காவாதாள்
யார்யார் பிறர்மனை யாளுள்ளிட்டிவ் வைவரையுஞ்
சாரார் பகைபோற் சலித்து.

(ப-ரை.) பூவாதாள் - பருவமடையாத கன்னியும், பூப்பு புறங்கொடுத்தாள் - மாதவிடாய் நீங்கியவளும், இலிங்கி - தவ முடையவளும், ஒருபொழுதும் - ஒருகாலத்தும், கோலம் ஓவாதாள் - கோலஞ் செய்தல் நீங்காதவளாகிய, காவாதாள் - கற்பைக் காவாத பரத்தையும், யார் யார் பிறர்மனையாள் - பிறராகிய

யாவர்க்குமுரிய மனையாளும், உள்ளிட்ட இ ஐவரையும் - உள்ளிட்ட இந்த ஐவரையும், பகைபோல் சலித்து - பகைவரைப்போல் வெறுத்து, சாரார் - (அறிவுடையார்) சேரார்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பூப்பில்லாத கன்னியும், பூப்புத் தவிர்ந்தாளும், தவத்திற்புக்க விவிங்கியும், கோலஞ் செய்கையொருபொழுது மோவாளாகிக் கற்புக்காளாகாத கணிகையும், பிறர்யாவர்க்குரிய மனையாளு முள்ளிட்டிவ்வைவரையுஞ் சாரார் பகைபோல வேறுபட்டு.

(க-ரை.) பூவாத கன்னியையும், பூப்பு நீங்கிய விருத்தமாதையும் தவப்பெண்ணையும் வேசியையும் பிறர் மனையாளையும் அறிஞர் சேரமாட்டார்.

பூவாதாள் - தீரளாத பெண்; பூப்புப் புறங் கொடுத்தாள் - பூப்பு நின்று விட்டவள். • தன்னை யெப்பொழுதும் கோலஞ் செய்துகொண்டு ஆடவரை மயக்குகின்றவளாதலாலும், கற்புப் பேணாதவளாதலாலும் வேசையை “ஓவாதாள் கோல மொரு பொழுதுங் காவாதாள்” என்றார். பகை - பண்பாகுபெயர். (சஉ)

வருவாய்க்குத் தக்க வழக்கறிந்து சுற்றம்
வெருவாமை வீழ்ந்துவிருந் தோம்பித்—திருவாக்குந்
தெய்வதையு மெஞ்ஞான்றுந் தேற்ற வழிபாடு
செய்வதே பெண்டிர் சிறப்பு.

(ப-ரை.) வருவாய்க்கு - தம்கணவரது வரும்படிக்கு, தக்க - தகுதியாகிய, வழக்கு அறிந்து - வழங்குதலை (செலவை)த் தெரிந்து (செய்து), சுற்றம் - பந்துக்கள், வெருவாமை - (தங்கள் கோபச் சொல்லால்) பயந்தொதுங்காமல், வீழ்ந்து - (அவர்களை) விரும்பி, விருந்து ஒம்பி - விருந்தினரைப்பேணி, திரு ஆக்கும் - செல்வத்தை மென்மேலும் உயாச்செய்கின்ற, தெய்வதையும் - தெய்வத்தையும், எஞ்ஞான்றும், - எப்பொழுதும், தேற்றம் - தெளிவா

சிய, வழிபாடு செய்வதே - வணங்குதலைச் செய்வதே, பெண்டிர் சிறப்பு - மாதர்க்குரிய சிறப்புக்களாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தமக்குள்ள பகுதியினளவறிந்து அதற்குத்தக்க போக்கறிந்து, சுற்றத்தை வெருவாமைத் தழுவி, விருந்து புரந்து, திருவினையாக்குந் தெய்வத்தை வழிபாடு செய்க. இவ்வைந்து தொழிலும் பெண்டிர்க்குச் சிறப்பாவன.

(க-ரை.) இவ்வாழ்க்கைத் துணைவியர்க்குச் சிறப்புக்களாவன கணவருடைய வரவினளவைத் தெரிதலும், அதற்குத்தக்க செலவு செய்தலும், சுற்றந்தழுவுதலும், விருந்தோம்பலும், தெய்வத்தை வழிபடுதலும் என்பனவாம்.

வழங்குதல் என்னுந் தொழிற் பெயர் விசுதிசுன்றி முதனி லைத்தொழிற் பெயராய் வலித்தல் விகாசம் பெற்று வழக்கு எனின் றது. சுற்றம் — சூழ்தல்; தொழிலாகு பெயராய்ச் சூழ்வாரை யுணர்த்தியது. வெருவாமை—எதிர்மறை வினையெச்சம். விருந்து— புதுமை; பண்பாகு பெயராய்ப் புதியாரை யுணர்த்தியது. சிறப்பு— கருவியாகு பெயர்; சிறப்பைத் தருபவையாதலின். (சாந)

நாள் கூட்ட மூர்த்த மவற்றோடு நன்றாமக் கோள் கூட்டம் யோகங் குணனுணர்ந்து—தோள் கூட்ட லுற்றானு மல்லானு மைந்து முணர்வாறற் பெற்றாடை கொள்க பெரிது.

(ப-ரை.) நாள் கூட்டம் - நாட் பொருத்தமும், மூர்த்தம் - முழுத்தமும், அவற்றோடு - அவற்றுடனே, நன்று ஆம் - நன்மையாகிய, அ கோள் கூட்டம் - அந்தக் கோளின் பொருத்தமும், யோகம் - யோகமும், குணன் - (இவற்றலுண்டாகிற) நன்மையும், உணர்ந்து - ஆராய்ந்தறிந்து, பெற்றால் - (இவை ஐந்தும் நன்மையாயிருக்கிற) நாளைப்பெற்றால், ஐந்தும் உணர்வான் - இவ்வைந்

தனையு மறிந்து சில நன்மையாகிய காரியங்களைச் செய்வோனும், தோள் கூட்டல் உற்றானும் (ஒருவனோடு ஒருத்தியைத்) தோள் கூட்டலுற்றவனும், பெரிதுநாள் கொள்க - மிகவும் நல்ல நாளாகக் கொள்க; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நாள் பொருந்துதலும், மூர்த்தமும், நன்றாய்க் கோள் கூடுதலும், அமிர்தயோக முதலாயின யோகமும், இவற்றினான் வருநன்மைபு மாராய்ந்துணர்வா னுட் பெற்றாலந்நானே நன்றென்று கொள்க; ஒருவனோ டொருத்தியைக் கூட்டலுற்றவனு மற்றுஞ் சிலநன்மைக் காரியஞ் செய்யலுற்றவனும்.

(க-ரை.) திருமணம் முதலிய நற்செயல்களுக் கெல்லாம் நாட்பொருத்தம் நாழிகைப் பொருத்தம் முதலியன பார்த்து நல்ல நாள் கொள்ள வேண்டும்.

நாள் - (வாரம், திதி, நட்சத்திரம்) கிழமை, பிறை, விண்மீன். மூர்த்தம் - மூழ்த்தம் என்பதின் மரூஉ. முழுத்தமாவது மூன்றே முக்கால் நாழிகை கொண்டவேளை. கோள் - ஞாயிறு திங்கள் முதலிய ஒன்பது கோள்கள். ஆண்பெண் கூட்டத்துக்குத் தோள் கூட்டம் என்றல் மரபு. வள்ளுவரும் 'பிறர்க்குரியாள் தோள் தோயாதார்' என்றனர். பெற்றால் - வினையெச்சம். ஆல் - அசை நிலை. (சச)

பேண்டக்கம் பேணுப் பெருந்தகைமை பீடுடைமை நானொடுக்க மென்றைந்து நன்றாகப்— பூணொடுக்கம் பொன்வரைக்கோங் கோர்முலைப் பூந்திருவே யாயினும் தன்வரைத் தாழ்த்த லரிது.

(ப-ரை.) பேண் - உறவினரைப் பேணுதலும், அடக்கம் - அடக்க முடைமையும், பேணு - பிறரை விரும்பாத, பெருந் தகைமை - பெருந்தன்மையும், பீடுடைமை - பெருமை யுடைமை

யும், நாண் ஒடுக்கம் - நாணத்தா லுண்டாகும் ஒடுக்கமும், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தனையும், (பொருந்தாது) பூண் ஒடுக்கம் - பூண்டங்கின, பொன்வரை - பொன்மலைபோன்ற, கோங்குவர் - கோங்கரும்பின் அழகைபுடைய, முலை - முலைகளை புடைய, பூ திருவே ஆயினும் - தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகளேயானாலும், தன்வரை - (தன்கொழுநனைத்) தன்னளவின், தாழ்த்தல் - தாழ்த்துதல், அரிது - (நன்மையாதல்) இல்லை; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சுற்றத்தாரைப் பேணலும், அடக்க முடைமையும், பிறனொருவனைப் பேணாத பெருந்தகைமையும், ஒப்புரவு முதலாயுள்ள பீடுடைமையும் நாணல் வரும் ஒடுக்கமென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தனையும் பொருந்தாது தன் கொழுநனைத் தன்வரைத் தாழ்த்தலரிது, பொன்வரைக் கோங்கேர்முலைப் பூந்திருவேயாயினும்.

(க-ரை.) திருமகளைப்போன்ற செல்வியே யெனினும் ஒரு பெண் சுற்றந்தழுவதல் அடக்கம் முதலியன உடையளாய்க் கணவன் அளவில் அடங்கியிருத்தலே நன்றும்.

பேண் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். 'தன்வரைத் தாழ்த்தல்' என்றது தன்னளவில் கணவனை அடக்கி வைத்துக் கொள்ளாத வென்றற்கு. தகைமை - அழகு. அடக்கம் - மெய் மொழி யடக்கத் துடன் உளத்தடக்கமுமாம். அரிது, இன்மை குறித்து நின்றது.

வார்சான்ற கூந்தல்! வரம்புயர வைகலு
நீர்சான்ற றுயரவே நெல்லுயருஞ்— சீர்சான்ற
தாவாக் குடியுயரத் தீரங்கருஞ்சீர்க் கோவுயரு
'மோவா துரைக்கு மூலகு.

(ப-ரை.) வார்சான்ற - நீட்சி யிருந்த, கூந்தல் - கூந்தலை புடைய பெண்ணே! வைகலும் - நாடோறும், வரம்பு - (பியல்களின்) வரப்பானது, உயர - உயர்ந்திருக்க, (நீர் நிலைத்து நிற்கும்)

(அங்நனம்) நீர்சான்று - நீர் மிகுந்து, உயர்வே - உயர்ச்சியடையவே, (அந்நீர்வளத்தால்) நெல்உயரும் - நெற்பயிரானது வளர்ந்து உயர்வடையும், (அங்நனம் வளர்ந்த நெல் நல்ல விளைவைக்கொடுக்கக் குடியானவர்கள் செழிப்படைவார்கள் அவ்வாறு நிலவளத்தால்) சீர்சான்ற - சிறப்பு மிகுந்த, தாவா - அழியாத, குடி உயர் - குடியானவர்கள் உயர்வடைய, தாங்குஅரும் - (பிறரால்) தாங்குதல் அரிதாகிய, சீர் - சிறப்பினையுடைய, கோ உயரும் - அரசன் உயர்வான் (என்று) உலகு - இவ்வுலகமானது, ஓவாது உரைக்கும் - ஒழியாமற் சொல்லா நிற்கும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வார்சான்ற கூந்தலையுடையாய்! வயலினது வரம்புயரவே, வைகலு நீருயர்ந்து, நாடோறு நெல்லுயரும், சீரமைந்த கெடாத குடியுயர்வே, பகைவராற்றாங்குதற்கரிய சீர்மையையுடைய மன்னுயரு மென்றொழியாதே சொல்லாநிற்கு மிவ்வுலகம்.

(க-ரை.) வரம்புயர் நீருயரும், நீருயர் நெல்உயரும், நெல்லுயரக் குடியுயரும், குடியுயரக் கோனுயர்வான் என்பதாம்.

வார் - நீட்சி. சான்ற - சால் என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம், தாவா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். தா - பகுதி. உலகு - இடவாகு பெயராய் உலகோரையுணர்த்தியது. பதவுரையில் இடையிடையே சிற்சில சொற்கள் பொருள் முடிபுக்கேற்ப இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (சசு)

அழியாமை யெத்தவமுஞ் சார்ந்தாரை யாக்கல் பழியாமை பாத்தல்யார் மாட்டு—மொளியாமை கன்றுசா வப்பால் கறவாமை செய்யாமை மன்றுசார் வாக மனை.

(ப-நை.) எ தவமும் - எவ்வகைப்பட்ட தவத்தினையும், அழியாமை - கெடுக்காமையும், சார்ந்தாரை - தம்மை வந்தடுத்தவரை,

ஆக்கல் - உயரச் செய்தலும், பழியாமை - பிறர் தம்மைப் பழியாமல், யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், ஒளியாமை - மறைக்காமல், பாத்தல் - பகுத்துண்டலும், கன்றுசாவ - கன்று இறந்துபோன பின், பால் கறவாமை - அதன் (தாய்ப்பசுவின்) பாலைக் கறவாமை யும், மன்று சார்வு ஆக - மன்றை யடுத்திருக்க, மனைசெய்யாமை - மனையெடாமையும், (ஆகிய இவை நன்மையென்று கூறவர் பெரியோர்.) எ-று.

(ப-பு-ரை.) யாதானு மொருதவத்தை யழியாமை யும், தம்மையடைந்தாரை யாக்குதலும், பிறர்தம்மைப் பழியாமை, யாவர் மாட்டு மொளியாமைப் பகுத்துண்டலும், கன்று சாவப் பால்கறவாமையும் மன்றருகு மனையெடாமையுஞ் செய்க.

(க-ரை.) தவத்தை யழிக்காமையும் அடைந்தாரை யாக்குதலும், பிறர் தம்மைப் பழியாமையும் கன்றிறந்த பசுவைப் பால் கறவாமையும் மன்று சார்வாக மனை யெடாமையும் நற்செயல்களா மென்பதாம்.

தவத்தை யழித்தலாவது - தவத்திற்கு இடையூறு செய்தல். பழியாமை - எதிர்மறைவினையெச்சம். மன்று - நீதித்தலம், சபை. மனைசெய்தல் - வீடெடுத்தல்; கட்டுதல். சாவ - என்பதற்கு இறந்து போகும்படி என்றும் கூறலாம். (சஎ)

நசைகொல்லார் நச்சியார்க் கென்றுங் கிளைஞர்
மிசைகொல்லார் வேளாண்மை கொல்லா—ரிசைகொல்லார்
போன்பெறும் பூஞ்சுணங்கின் மென்முலையாய்! நன்
[குணர்ந்தார்
என்பெறினுங் கொல்லா ரியைந்து.

(ப-ரை.) நச்சியார்க்கு - தம்மை விரும்பினவரது, நசை - விருப்பத்தை, என்றும் - எக்காலத்தும், கொல்லார் - கொல்லமாட்டார், கிளைஞர்மிசை - தம் கிளைஞர் மிசையுமுணவினை, கொல்லார் -

கொல்லமாட்டார், இசை கொல்லார் - தமக்கு வரும் புகழையுங்
கொல்லமாட்டார், வேளாண்மை - ஒருவர் மற்றொருவர்க்குச்,
செய்யும் உபகாரத்தை, கொல்லார் - கொடுக்கமாட்டார், நன்கு
உணர்ந்தார் - அறத்தை • யறிந்தவர், என்பெறினும் - எவ்
• வின்பத்தைப் பெறலாயிருப்பினும், இயைந்து - மனம் இசைந்து,
கொல்லார் - ஒருயிரையுங் கொல்லமாட்டார், பொன்பெறும் -
பொன்னிறத்தைப்பெற்ற, பூ - அழகாகிய, சுணங்கின் - தேமலே
யுடைய, மெல் முலையாய் - மெல்லிய முலைகளை யுடையாய்! (எ-று.)

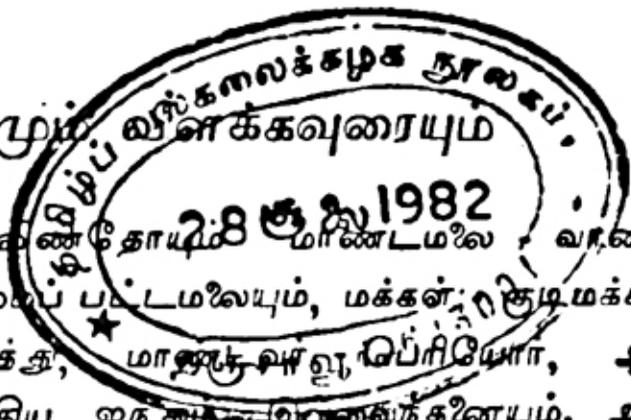
(ப-பொ-ரை.) தம்மை நச்சியாருடைய நசையை யெஞ்
ஞான்றுங் கொல்லார், தங்களைஞர் மிசையும் மிசையைக்
கொல்லார், உபகாரத்தைக் கொல்லார், புகழைக் கொல்லார்,
பொன்போலும் பூஞ்சுணங்கின் மென் • முலையாய்! மிகவு
முணர்ந்தா ரெல்லாவின்பமும் பெற்றாராயினும் பிழிதோ
ருயிரை மேவிக்கொல்லார்.

(க-ரை.) நன்குணர்ந்தார் நசை கொல்லார், கிளைஞர்
மிசை கொல்லார், வேளாண்மை கொல்லார், இசை கொல்லார்,
ஒருயிரையுங் கொல்லார் என்பதாம்.

நசை - விருப்பம். கொல்லல் - கொடுத்தல். மிசை - உண்ணல்
முதலிலைத் தொழிற்பெயர். இஃது ஆகுபெயராய் 'உணவை
உணர்த்தியது. வேளாண்மை கொல்லார் என்பதற்குப் பலர்க்கும்
பயன்படுவதான பயிர்த்தொழிலைக் கொடுக்கமாட்டார்கள் எனப்
பொருளுரைத்தலுமாம். நன்கு - பண்புப்பெயர். (ச-அ)

நீண்டநீர் காடு களர்நிவந்து விண்டோயு
மாண்ட மலைமக்க ளுள்ளிட்டு-மாண்டவ
ராய்ந்தன வைந்து மரணு வுடையானை
வேந்தனா நாட்டல் விதி.

(ப-ரை.) நீண்டநீர் - நகரைச்சுற்றி நீண்டுவளைந்த அகழி
நீரும், காடும் - காட்டெல்லையும், களர் - சேற்று நிலவெல்லையும்.

கிவந்து - உயர்ந்து, விண்டோயும் மாண்டமலையும், வானத்தைத் தொடுகின்ற மாட்சிமைப்பட்டமலையும், மக்கள் குழமக்களையும், உள்ளிட்டு - அகப்படுத்து, மாண்பு வாய் பெரியோர், ஆய்ந்தன ஆராய்ந்தெடுத்தனவாகிய, ஐந்துமூன்றுவந்தனையும், அரண் ஆ உடையானை - தனக்கு அரணாக வுடையவனை, வேந்தன் ஆ காட்டல் - அரசனாக ஏற்படுத்தல், விதி - முறையாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) மிக்க நீரும் காடும் சேறும் கிளர்ந்து விண்டோயு மாண்டமலையும் மக்களுமகப்பட வாய்ந்து சொல்லப்பட்ட வைந்தானுந் தனக்கரணாக வுடையானை வேந்தனா நாட்டத்தகும்.

(க-ரை.) நீரரண் முதலிய ஐந்துவகை அரண் வலிமைகளையும் உடையான் ஒரு நாட்டுக்கு அரசனாக அமைதல் நன்மையாம்.

நீண்டநீர் - அகழி. களர் - சேற்றுநிலம்; பகைவர் கால்வைத்தால் அவர்கள் கால்களை உள்ளிழுத்து நடக்க முடியாதபடி செய்வது. உள்ளிட்டு என்பது சேர்த்து என்னும் பொருளிலும் வரும். காடு - குறுங்காடு, பெருங்காடுகள். மாண்ட என்பதை மக்களுக்கு அடையாக்கிப் போர்த்தொழிலிற் கைவந்த மக்கள் என்க. (சக)

பொச்சாப்புக் கேடு பொருட்செருக்குத் தான்கேடு முற்றாமை கேடு முரண்கேடு—தெற்றத் தொழின்மகன் றன்னோடு மாறாபி னென்று முழுமகற்குக் கேடி னுரை.

(ப-ரை.) உழுமகற்கு, உழவுத்தொழிலையுடைய மனிதனுக்கு, பொச்சாப்பு கேடு - மறதிகேடாம்; பொருள் செருக்கு - பொருள் மிகுதியாலுண்டாகும் செருக்கு, கேடு - கெடுதியாம், முற்றாமை - அறிவு முதிராமை, கேடு-கெடுதியாம், முரண்கேடு - பிறரோடு மாறுபடுதல் கெடுதியாம், தெற்ற-தெளிவாக, தொழில்மகன் தன்னோடு - தனக்கு அடிமைத் தொழில் புரியும் மனிதனோடு, மாறு ஆயின் -

பகைமையானால், என்றும் - எந்நாளும், கேடின் உரை - கேடாகச் சொல்லக் கடவை; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) கடைப்பிடி யில்லாமை கேடு, பொருள் மிகவுடைமையாற் களிக்குங் களிப்புக் கேடு, தானறிவு முதிராமை கேடு, பிறரொடு பகைகோடல் கேடு, தெளியத் தனக்குத் தொழில் செய்யு மகனோடு மாறுபட்டுச் சிறு வனாயின் உழவினால் வாழாமகற்குக் கேடாய்விடும்.

(க-ரை.) வேளாளனுக்குப் பொச்சாப்பு முதலியன கேடுதரு வனவாம்.

செருக்குத்தான்—தான்-அசை. முற்றாமை-தொழிற் பெயர். கேடு - முதனிலை அகிரிந்த தொழிற் பெயர், கேடின் என்பதில் இன் சாரியை. மகன் தன்னோடு - தன் - சாரியை. பொச்சாப்பு - கடைப்பிடியின்மை. கடைப்பிடி-கருமமுடிக்குந் துணிவு. செருக்கு- களிப்பு. உழுமகன் - உழுதொழில் செய்து வாழாமகன். (60)

கொல்லாமை நன்று கொலை தீதெழுத்தினைக்
கல்லாமை தீது கதந்தீது—நல்லார்
மொழியாமை முன்னே முழுதுங் கிளைஞர்
பழியாமை பல்லார் பதி.

(ப-ரை.) கொல்லாமை - ஒருயிரையும் கொல்லாமை, நன்று- நன்மையாம், கொலை தீது - கொல்லுதல் தீமையாம், எழுத்தினை கல்லாமை தீது - எழுத்தைக் கற்றுக்கொள்ளாமை தீமையாம், கதம் தீது - பிறரைக் கோபித்தல் தீமையாம், நல்லார் மொழி யாமை முன்னே - அறிவுடையார் தனக்குச் சொல்வதற்கு முன்பே, கிளைஞர் முழுதும் பழியாமை - தன்னைச் சேர்ந்தவரெல்லாரும் பழியாதவழி, யொழுசுவான், பல்லார் - பலர்க்கும், பதி - இறைவ னாதற் குரியவன் ; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருயிரைக் கொல்லாமை நன்று, கொலை தீது, எழுத்தினைக் கல்லாமைதீது, பிறரை வெகுளல் தீது, அறிவுடையார் தமக்கு மொழிவதற்கு முன்னேயும் பழியாத வழியொழுதுவான் பலர்க்கு மிறைவனாவான்.

(க-ரை.) பலர்க்குந் தலைவனாவானொருவன் சான்றோர் அறிவு சொல்லுதற்கு முன்னமேயே தானேயுணர்ந்து கிளைஞரைப் பழியாமை முதலியன அவற்கு நன்மையாம்.

எழுத்தினைக் கல்லாமை - கல்வியைக் கல்லாமை. கதம் - கோபம். பதி - தலைவன். கொலை - தொழிற் பெயர். 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை', 'நல்லாறெனப் படுவது...யாதொன்றுங் கொல்லாமை சூழ் நெறி' முதலியன கொண்டு, "கொல்லாமை நன்று" என்றார். •

(௫௧)

உண்ணாமை நன்றவா நீக்கி விருந்துகண்மா
றெண்ணாமை நன்றிகழ றீதெளியா—ரெண்ணி
னரியரா வார்பிறரிற் செல்லாரே யுண்ணார்
பெரியரா வார்பிறர் கைத்து.

(ப-ரை.) அவா நீக்கி - (துறந்து) அவாவினை யொழித்து, உண்ணாமை - உண்ணாது நோற்றல், நன்று - நன்மையாம், விருந்து - விருந்தினரை, கண்மாறு எண்ணாமை - கண்மாறு நினை யாமை, நன்று - நன்மையாம், எளியார் இகழல் - தம்மின் எளி யாரை இகழ்ந்துரைத்தல், தீது - தீமையாம், எண்ணின் - ஆராயு மிடத்தில், அரியர் ஆவார் - பெறுதற்கரியராவார் (யாரெனின்) பிறர் இல் செல்லாரே - பிறரில்லாளை விரும்பி அவரிடத்திற் செல்லாதவரே, பெரியராவார் (யாரெனின்) பிறர்கைத்து உண்ணார்-பிறர் பொருளை யுண்ணாதவரே; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) துறந்தவா நீக்கி யுண்ணாமை நோற்ற னன்று, மனைவாழ்க்கையின்கண் அறிவாராயின் விருந்தின ரைக் கண்மாறுத னினையாமை நன்று, தமக்கெளியாரை

யிகழ்ந்துரைப்பா ராயிற் றீதாம், ஆராயிற் பெறுதற் கரியரா வார் பிறர் மனையானே விரும்பி யொழுகாதார், பெரியராவார் பிறரை யிரந்துண்ணாதார்.

(க-ரை.) அவாவை யொழித்துத் துறந்து உண்ணாது நோற் றல் நன்மை, விருந்தினரைக் கண்ணோட்டஞ் செய்தல் 'நன்மை, எளியாரை யிகழ்தல் தீமை, பிரர் மனைநோக்காதவர் அரியர், பிறர் பொருளுண்ணாதவர் பெரியர் என்பதாம்.

உண்ணாமை நோற்றற்கேயாதலால், உண்ணாமை என்பதற்கு உண்ணாது நோற்றல் என்றுரை கூறப்பட்டது. விருந்து-பண்பாகு பெயர், கண்மாறெண்ணாமை - கண்ணோட்டஞ் செய்தல். இல் - இடவாகு பெயர். கைத்து - கையிலுள்ளது; பொருள். விருந்தினர் மீது வெறுப்புருகையும் பிறர் மனை விரும்பாதிருத்தலும் சிறந்த அறங்களாம். (௩௨.)

மக்கட் பெறுதன் மடனுடைமை மாதுடைமை யொக்க வுடனுறைத லுணமைவு—தொக்க வலவலை யல்லாமை பெண்மகளிர்க் கைந்து தலைமகனைத் தாழ்க்கு மருந்து.

(ப-ரை.) மக்கள் பெறுதல் - தான் மக்களைப் பெறுதலும், மடன் உடைமை-அடக்க முடைமையும், மாது உடைமை-அழகுடை மையும், ஒக்க உடன் உறைதல் - (கணவனது) கருத்துக்கு இசைய அவனோடுறைதலும், ஊண் அமைவு - (அவனுண்ணும்) உணவின் மிகுதியை விரும்புதலும், தொக்க - கூடிய, ஐந்து - ஐந்து குணங் களும், அலவலை அல்லாமை - அற்ப காரியிங்களல்லாமையால், பெண் மகளிர்க்கு-பெண்டிர்க்கு, தலைமகனை - தம் கொழுநனை, தாழ்க்கும் - தம்மிடத்தில் வணக்குகிற, மருந்து - மருந்தாகும்; (எ-ம்.)

(ப-பொ-ரை.) தான் மக்களைப் பெறுதல், அடக்க முடைமை, அழகுடைமை, அவனினைவிற் கொக்க உடனொழு

குதல், அவனுண்ணும் உணவுக்கு விரும்புதலென இத் தொக்க ஐந்து குணமும் பிறரையொத்தலே தனக்கொழுக்க மாகவுடையளல்லளாயிற் றங்கொழுநனைத் தம்பாற் பெண்டிர் வணக்கும் மருந்தாவாள்.

(க-ரை.) மக்கட்பேறும், அடக்கமுடைமையும், அழகுடைமையும், கணவனுடைய கருத்துக்கிசைய அவனோடுநுறைதலும், அவனுண்ணும் உணவை விரும்புதலும் ஆகிய இவ்வைந்து குணங்களும் பெண்டிர்க்கிருக்குமாயின் அவை அவர் கணவரை வணக்கு மருந்தாகும் என்பதாம்.

ம க ளி ர் க் கு மக்கட்பேறே சிறந்ததாதலின், 'மக்கட்பேறுதல்' என்றார். மடன் - மடம் என்பதன் போலி. ஈண்டு அடக்கம் என்னும் பொருளது. ஊண் அஃகி என்பதற்குக் கணவனுக்குப் பிரியமான உணவைச் சமைக்குந்தொழிலில் பொருத்த முடைமையும் எனப் பொருளுரைப்பினும் அமையும். மாது - விருப்பம், இங்கு விருப்பத்தைத் தரும் அழகையுணர்த்திற்று. தலைமகன் - கணவன் ஒரு சொல். அவலை - அற்ப காரியம். (௫௬)

கொண்டான் கொழுநனுடன் பிறந்தான் தன்மாமன் வண்டார்பூந்தொங்கன் மகன்றந்தை—வண்டாராய்! யாப்பார்பூங் கோதை யணியிழையை நன்கியையக் காப்பார் கருது மீடத்து.

(ப-ரை.) கொண்டான் - கணவனும், கொழுநன் உடன் பிறந்தான் - கணவனுடன் பிறந்தவனும், தன்மாமன் - தன்மாமனும், வண்டு ஆர் - வண்டிகள் மொய்க்கின்ற, பூ தொங்கல் - பூமாலையை அணிந்த, மகன்-மகனும், தந்தை - தகப்பனும், யாப்பார் - கட்டுதலமைந்த, பூகோதை - பூமாலையை யணிந்த, அணியிழையை - அழகிய நகையை அணிந்த ஒரு பெண்ணை, கருதும் இடத்து-கினைக்குமிடத்து, நன்கு இயைய - நன்மை யுண்டாக, காப்பார் - காப்பவராவார், வண்டாராய் - வளவிய பூமாலையை யுடையவனே; (௭-று.)

(ப-பொ-ரை.) தன்னைக்கொண்ட கொழுநனும், உடன் பிறந்தானும், மாமனும், வண்டார் பூந்தொங்கல் மகனும், தந்தையுமென இவ்வைவரும் யாப்பார் பூங்கோதையணியிழையை மிகவுஞ் சேறியக் காப்பார்கள்; வண்டாராய்.

(க-ரை.) ஒரு பெண்ணின் கற்புக் கழிவுவராமல் காக்கத் தக்கவர், கணவன், கணவனுடன் பிறந்தவன், மாமன், மகன், தந்தை இவ்வைவரும் என்றபடி.

வண்டாராய்! என்றது மகடே முன்னிலை. அணியிழை - வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப் பெயர். நன்கியையக் காத்தலாவது கற்பாகிய நன்மையமையக் காத்தல். யாப்பு - தொழிற்பெயர்; கட்டுதல், கோதை - மாலை. (௫ச)

ஆம்பல்வாய் கண்மனம் வார்புருவ மென்றைந்து
தாம்பல்வா யோடி நிறைகாத்த—லோம்பார்
நெடுங்கழைநீண் மூங்கி லெனவிகழ்ந்தா ராட்டுங்
கொடுங்குழை போலக் கொளின்.

(ப-ரை.) ஆம் - உண்டாகிய, பல் - பல்லும், வாய் - வாயும், கண் - கண்ணும், மனம் - மனமும், வார்புருவம் - நீண்டபுருவமும், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட உறுப்பைந்தையும் (கண்டு) தாம்பல்வாய் ஒடி - தம் மனம் பலவிடங்களிலோடி, நிறைகாத்தல் ஒம்பார் - தமது நிறையைக் காக்கவியலாத ஆடவர், ஆட்டும் - அசைவிக்கிற, கொடுங்குழை - கொடுங்குழை யணிந்த பெண்ணை, நெடும் கழை நீள் மூங்கில் என - நெடிதாய்த் திரண்ட நீண்மூங்கில்போலக் கருகி, இகழ்ந்தார் - இகழ்ந்தாராய், போல - அம்மூங்கிலைப் போல, கொளின் - மனத்தகத்தே கொள்வாராயின், (அவ்வாடவர் நிறைகாத்த லோம்பவர்) (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பல்லும் வாயும் கண்ணும் மனமும் புருவமுமாகிய உறுப்பைந்தையுங் கண்டு அரிவையர்க் கன்

பாய்த் தாம் பல இடங்களினூடிக் தங்கள் நிறையைக் காக்க மாட்டாதார் குவனையைந் தாமரையை மசைவிக்கின்ற காதிற் கொடுங் குழையைபுடைய அரிவையை நெடிதாய்த் திரண்ட நீள்மூங்கிலைப் போலக் கருதி யிகழ்வராயின் அவர்க்கு நிறைகாக்கலாம்.

(க-ரை.) மனவுறுதியின்றிப் பெண்ணுசையால் ஓடித்திரிபவர், பெண்களின் பல்வாய் முதலிய ஐந்தையும் மூங்கிலின் தன்மையையுடையன எனக் கொண்டால், மூங்கிலே என்று பெண் தன்மையை இகழ்ந்து, பெண்விருப்பை நீக்கியவராய் விடுவர்.

அரிவையை மூங்கில் போலக் கொண்டிகழ்தலாவது, மூங்கிலிலுள்ள முத்து அவள் பல்லாகவும், மூங்கிலின் குழல் அவள் வாயாகவும், மூங்கிலின் கணு அவள் கண்ணாகவும், பொய்ப் பட்ட உள்ளம் அவள் மனமாகவும், மூங்கிலின் வில் அவள் புருவமாகவும், கொண்டிகழ்தல். இவ்வகைக் கருதலால் அவள் மேலன்பு நிகழாதெனக் கொள்க. கழை - மூங்கில். தாம் - அசை. கொடுங்குழை - பண்புத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. முத்து, மூங்கில் முதலிய இருபது பொருள்களிடத்தும் பிறக்கும். (௫௫)

பொன்பெறுங் கற்றான் பொருள்பெறு நற்கவி
யென்பெறும் வர்தி யிசைபெறு—முன்பெறக்
கல்லார்கற் றரினத்த ரல்லார் பெறுபவே
நல்லா ரினத்து நகை.

(பு-ரை.) கற்றான் - கற்றுவல்லவன், பொன்பெறும் - பொன்னைப் பெறுவான், நற்கவி - பாடவல்லவன். பொருள்பெறும் - (அரசனால்) எல்லாப் பொருள்களையும் பெறுவான், வாதி - வாது செய்து வெல்ல வல்லவன், என்பெறும் - ஏது பெறுவானெனின், இசைபெறும் - (வென்றனன் என்னும்) இசையைப்பெறுவன், முன்பெற - காலமுண்டாக, கல்லார் - கல்வி கல்லாதாரும், கற்றார் இனத்

தர் அல்வார் - கற்றாரினத்தரல்லாதாரும், நல்லார் இனத்து - நல்லோர் கூட்டத்தினடுவே, நகைபெறும்-அவரால் நகைக்கப்படுதலைப் பெறுவர்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) கற்றுவல்லவன் பொன்னைப் பெறும், நற்கவி செய்யவல்லவன் அரசனாலே யெல்லாப் பொருளும் பெறும், வாதம் பண்ணி வெல்ல வல்லவன் யாது பெறுமெனின் வென்றானென்னும் புகழைப்பெறும், முன்னே இளமைக் காலத்திலே கல்லாதாரும், கற்று வல்லாரின்த் தல்லாதாரும் நல்லாரினத்தினடுவே இகழ்ச்சி பெறுவர்.

(க-ரை.) கற்றான் பொன் பெறுவான், கவி பொருள் பெறுவான், வாதி இனம் பெறுவான், கல்லாரும், அவரைச் சாராதவரும் இகழ்ப்பெறுவர் என்பதாம். (கூஉ)

நல்ல வெளிப்படுத்துத் தீய மறந்தொழிந்
தொல்லை யுயிர்க்கூற்றங் கோலாகி—ஒல்லுமெனின்
மாயம் பிறர்பொருட்கண் மாற்றுக மானத்தா
னாயி னழித லறிவு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நல்ல - (பிறர் தனக்குச் செய்த) நல்லவற்றை, வெளிப்படுத்து - பலர்க்கும் வெளியிட்டுச் சொல்லி, தீய - தீயவற்றை, மறந்து ஒழிந்து - நிலையாது அவற்றின் எண்ணத்தை விட்டு நீங்கி, ஒல்லும் எனின் - தன்னால் இயலுமேயானால், உயர்க்கு - இடையூற்றுக் குட்பட்ட பிற உயர்க்கு, ஒல்லை - விரைவில், ஊற்றங்கோல் ஆகி - ஊன்றுகோல் போல் கின்று உதவி, பிறர் பொருட்கண் - பிறர்க்குரிய பொருளில், மாயம் மாற்றுக - வஞ்சனைச் செயலை நீக்குக, மானத்தான் ஆயின் - மானமுடையான் ஆனால், அழிதல் - குற்றம் வந்த விடத்து உயர்விடுதலை, அறிவு - அறிவுடைமையாம்; (எ-று).

மூலமும் வினாக்களுக்காய்வுக் குழு 28.05.1982 585

(ப-பொ-ரை.) பிறர் செய்த நன்மைகளை வெளிப்படப்பண்ணி, பிறர் செய்த தீமைகளை மறந்தொழிந்து, பிறவுயிர்கட்கிடையூறு வந்தால் அவ்வுயிர்கட்கு விரைந்து ஊற்றங்கோலாகி, தனக்கியலுமாகிற் பிறர் பொருட்கண் வஞ்சனையைத் தவிர்த்து, பெரிய மானங்காத்தற் பொருட்டாகத் தான் சாதல் தனக்கு அறிவாவது ஆராயின்.

(க-ரை.) நல்லன வெளிப்படுத்தல் முதலியவற்றை ஒருவன் செய்யக்கடவன்.

மறந்து என்னொது 'மறந்தொழிந்து' என்றமையால் மனத்து நினைத்தலுமாகாது என்றதாயிற்று. நல்ல, தீய - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்கள். ஊன்றுகோல் என்பது வலித்து அம் சாரியைபெற்று ஊற்றங்கோல் என்றாயிற்று. ஆய்தல் - ஆராய்தல். மானத்தான் - ஆன் உருபு நான்காவதன் பொருட்டுப் பொருளில் வந்தது. 'மானமழிந்த பின் வாழாமை முன்னினிது' என்ற இனியவை நாற்பதின் அடி சருதத்தக்கது. (௫௭)

தன்னிலையுந் தாழாத் தொழினிலையுந் துப்பெதிர்ந்தாரின்னிலையு மீடி வியனிலையுந்—துன்னியளந்தறியிந்து செய்வா னரசமைச்சன் யாதும் பிளந்தறியும் பேராற்ற லான்.

(ப-ரை.) தன்னிலையும் - தனது நிலைமையினையையும், தாழாதாழ்தலில்லாத, தொழில், நிலையும் - தான் தொடங்கிச்செய்யும் வினையினது நிலைமையினையும், துப்பு - வலியினால், எதிர்ந்தார் - (தன்னோடு) எதிர்த்தவராகிய பகைவரிடத்துளதாகிய, இன்நிலையும் - இனிய நிலைமையினையும், ஈடு இல் - கேடில்லாத, இயல்நிலையும் - உலகவழக்கு நிலைமையினையும், துன்னி - நெருங்கி, அளந்து அறிந்து - ஆராய்ந்தனவிட்டுத் தெரிந்து, செய்வான் - (போர்முத

லிய அரசுக்குரிய தொழிலைச் செய்பவன், அரசன் - அரசனாவான், யாதும் - எல்லாவற்றையும், பிளந்து அறியும் - பாகுபடுத்தறிகின்ற, பேராற்றலான் - பெரிய ஆற்றலையுடையவன், அமைச்சன் - அமைச்சனாவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தன்னுடைய நிலைமையினையும், தாழ்வின்றித் தான் செய்யும் வினையது நிலைமையினையும், வலியினுற்றன்னுடனெதிர்த்த மாற்றார் மாட்டுள்ள இனிய நிலைமையினையும், கேடில்லாத வலகவழக்கு நிலைமையினையும், முன்புக் காராய்ந்தறிந்து செலுத்துவான் அரசனாவான், அந்நான்குமன்றி மற்றுமெல்லாம் வேறு பகுத்தறியும் பெரிய வாற்றலையுடையான் அமைச்சனாவான்.

(க-ரை.) தன்நிலை, தன்வினைநிலை, பகைவர்நிலை, உலகியனிலை என்பவற்றை யாராய்ந்து செய்பவனே அரசனாவான். இவற்றையே யன்றி மற்றெல்லாக் காரியங்களையும் பகுத்தறிய வல்லவனே அமைச்சனாவான்.

தாழ்தல் - தாமதித்தல். துப்பு - வலி. ஈடு-அழிவு. இயல் - உலகியல். ஆற்றல் - வினைமுடிக்குந் திறம். உலகியல் எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்ததாதலின் 'ஈடில் இயல்' எனப்பட்டது. (௫அ)

பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்னுங்காற் போந்த அருள்போகா வாரறமென் றைந்து—மிருடரக் கூறப் படுங்குணத்தான் கூர்வேல்வல் வேந்தனாற் றேறப் படுங்குணத்தி னான்.

(ப-ரை.) பொருள் - பொருளும், போகம் - இன்பமும், அஞ்சாமை - (இடுக்கண் வந்தால் அதற்கு) அஞ்சாமையும், பொன்னுங்கால் - பிறிதோருயிர் அழிய வந்தவிடத்து, போந்த அருள் - மிக்க அருளும், போகா - நீங்காத, ஆர் - அரிய, அறம் - அறமும், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும், இருள் தீர -

குற்றந் தீர, கூறப்படும் - சொல்லப் படுகின்ற, குணத்தான் - தன் குணங்களை யுடையவன், கூர் - கூரிய, வேல் - வேற்படையை யுடைய, வல் வேந்தனால் - வலிய அரசனால், தேறப்படும் - (ஒரு கருமத்தின் மேற் செலுத்தத் தக்கவனென்று) தெளியப்படுகிற; குணத்தினான் - குணத்தை யுடையவனென்று சொல்லப்படு வான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொருளும், இன்பமும், இடுக்கண் வந்தாலஞ்சாமையும் பிறிதோருயிர் பொன்றவந்தவிடத்து மிக்க வருளும், நீங்காத வரியவறமுமென்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்துங் குற்றந்தீரச் சொல்லப்படுங் குணத்தான் கூர்வேலை வல்ல வேந்தனாலொரு கருமத்தினின்றய்த்துத் தேறப்படுங் குணத்தினான்.

(க-ரை.) பொருளும், இன்பமும், இடுக்கண் வந்த காலத்து அதற்கஞ்சாமையும், பிறிதோருயிர் அழிய வந்தவிடத்து அதற்கிரங்கும் அருளுடைமையும், அருமையாகிய அறமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தனையு முடையவன் அரசனாலொரு கருமத்தின் மேற் செலுத்துதற்குரியனாவான்.

இன்பம் முதலியவற்றை நுகர்தல் பொருளில் வழிகூடாமையின் பொருளை முன்வைத்தார். அறம்போலச் சிறந்தது மக்களுயிர்க்குப் பிறதொன்றின்மையான் ஆரறம் என்றார். என்றைந்தும் - என்பதில் என்ற என்பதின் ஈற்றகரந் தொகுத்தல். தேறல் - தெளிதல்; நம்புதல். போந்த என்பது வந்த என்னும் பொருளில் நின்றது. (ருக)

நன்புலத்து வையடக்கி நாளுமா டோபோற்றிப் புன்புலத்தைச் செய்தெருப் போற்றியபி—னின்புலத்தின் பண்கலப்பை யென்றிவை பாற்படுப் பாணுழுவோன் நுண்கலப்பை நூலோது வார்.

(ப-ரை.) நன்புலத்து - விளை நிலத்திலுள்ள, வை - வைக்கோலை, அடக்கி - (தன்னிடத்துள்ளதாகத்) திரட்டி, நாளும் - நாடோறும்; மாடு - உழுமாடுகளை, போற்றி - காப்பாற்றி, புன்புலத்தை - புல்லிய நிலத்தை, செய்து - நன்செய்யாகத் திருத்தி, ஒரு போற்றியபின் - ஒருவினாவு் அதனைப்போற்றின பின்பு, பண்பண்படுத்தல், கலப்பை - கலப்பையால் உழுதல், என்ற இவை - என்ற இவைகளை, இன்புலத்தின் பால் படுப்பான் - (உரமேற்றிய அந்த) நிலத்தினிடத்தே செய்பவன்; உழுவோன் - உழுதொழிலிற் சிறந்தவனாவான், (இங்ஙனம் பெரியோர்) நுண் - நுட்பமாகிய, கலப்பை நூல் - உழவு நூலை, ஒதுவார் - சொல்லுவார்கள்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) விளைபுலத்திலுள்ள வைக்கோலினைத் தன்பாலுள்ள தூசுத் திரட்டி, நாடோறும் உழும் பகடுகளைப் பாதுகாத்து, புன்புலத்தை நன்புலமாகத் திருத்தி ஒருவினாவுத் தனைப் போற்றிய பின்பு, பண்ணுங்கலப்பைகளை இன்புலத்தின்கட் பகுதிப்படுப்பானுழுவனானென்று சொல்லுவார் நுண்ணிய உழவு நூலோகிய அறிவார்.

(க-ரை.) வைக்கோலைச் சேர்த்து, அதனால் உழுவெருதுகளைப் போற்றிப் புன்செய்யை ஒருவிட்டு நன்செய்யாகத் திருத்திப்பின், அந்த நன்செய்யைப் பண்படுத்தல் உழுதல் முதலியவற்றைச் செய்பவனை உழுதொழிலாளன் என்று சொல்லுவார் உழவு நூலோகிய யுணர்ந்தோர்.

புலம் - இடம், வயல். அடக்கல் - தன்னிடத்திற் சேர்த்தல். மாடோ என்பதில் ஓகாரம் இசை நிறை. இன்புலம் - நன்செய். ஒருவில்லாமையால் வன்மையற்றிருக்கும் நிலம் புன்புலம் எனப்படும். பண்பண்பு - முதலிலைத் தொழிற் பெயர். கலப்பை - கருவியாகு பெயராய் அதன் காரியமாகிய உழவை யுணர்த்தியது. (கூ0)

ஏலாமை நன்றித் தீதுபண் பில்லார்க்குச்
சாலாமை நன்று நூல் சாயினுஞ்—சாலாமை

நன்று தவநனி செய்தறீ தென்பாரை
யின்றுகா றியாங்கண் டிலம்.

(ப-ரை.) ஏலாமை - (ஒரு பொருளை ஒருவனிடத்துச் சென்றிரந்து அவர்கொடுக்க) ஏற்றுக்கொள்ளாமை, நன்று - நன்மையாம், பண்பு இல்லார்க்கு - நற்குணம் இல்லார்க்கு, ஈதல் - (அவர் வேண்டிய தொருபொருளை) கொடுத்தல், தீது - தீமையாம், நூல் சாலாமை - (நற்குண மில்லாதவர்க்கு) நூற்கல்வி நிரம்பாதிருத்தல், நன்று - நன்மையாம், சாயினும் - (ஒருவன்) கெடுவதாயிருந்தாலும், சாலாமை - நற்குணங்களால் உயர்வடையாதிருத்தலே, நன்று - நன்மையாம், நனி-மிகுதியாக, தவம் செய்தல் - தவத்தை இயற்றுதல், தீது - கெட்டதாம், என்பாரை - என்று சொல்பவர்களை, யாம் - நாம், இன்று காறு - இன்றளவும், கண்டிலம் - பார்த்திலம், (இவ்வாறு ஒருவரும் சொல்லமாட்டார்கள் என்றபடி); (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருவர் மாட்டுச் சென்றிரந் தேலாமைபுநன்று, குணமில்லாதார்க்கு ஒன்றையீதலுந் தீது, குணமில்லாதார்க்கு நூல் நிரம்ப அறிவியாமையும் நன்று, ஒருவன் சால்புடையனல்லாமை நன்று, மிகத்தவஞ் செய்தல் நன்றன்றென்று தாஞ்சாயினுஞ் சொல்லுவாரை இன்றளவும் யாங்கண்டிலேம்.

(க-ரை.) ஈயாமை முதலியன நன்மையாம், ஈதல் முதலியன தீமையாம் என்பவர் எவருமிலர்.

ஏலாமை, சாலாமை என்ற எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கட்குப் பகுதிகள் முறையே ஏல், சால் என்பன. 'இன்றுகாறியாங்கண்டிலம்' என்றமையால் இனிங் காண்டுமோ வென்னுமையம் நிகழ்தற்கிடமாயிற்றென்க. சாயினும் என்பதன் உம்மை - உயர்வு சிறப்புப் பொருட்டு.

(௬௭)

அரம்போற் கிளையடங்காப் பெண்வியக்கத் தொண்டு
மரம்போன் மகன்மாறாய் நின்று—கரம்போலக்

கள்ளநோய் காணு மயலைந்து மாசுமே
லுள்ளநோய் வேண்டா வுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) அரம்போல் - அரம்போல் தன்னைத் தேய்க்கின்ற, கிளை - உறவும், அடங்கா - தனக்கடங்காத, பெண் - மனைவியும், வியக்கத்தொண்டு - அடங்காதன செய்யும் அடிமையும், மரம்போல் மகன் - மரம்போன்ற தன்புதல்வனும், மாறு ஆய் நின்று - மாறு பட்டு நின்று, கரம்போல - நஞ்சுபோல, கள்ளம் நோய் காணும் - வஞ்சனையாகிய நோயைச் செய்கிற, அயல்-அயலிருப்பும், ஐந்தும் - ஆகிய இவ்வைந்தும், ஆகும் ஏல் - உளவாயின், உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, உள்ளநோய் - மற்றொரு மனப்பிணி, வேண்டா - வேண்டப்படாது; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) அரம்போலக் தன்னைத் தேய்க்குங்கிளையும், தனக்கடங்காத மனைவியும், அடங்காதனவே செய்யுந் தொழும்பும், அறிவில்லாத தன்புதல்வனும், மாறாய்த் தமக்கிடமாய் நோயைச் செய்யுமயலிருப்பு மென இவ்வைந்தும் உளவாயினுயிருடையா ருள்ளத்திற்கு மற்றுநோய் வேண்டா.

(க-ரை.) அரம்போலஞ் சுற்ற முதலிய ஐந்துமே மக்கட்கு, உள்ளக் கவலையை விளைத்தற்குப் போதும்.

காணும் மயல் எகைக்கொண்டு, ஏற்படத்தக்க அன்னியமாதரின் மயக்கம் என்றலும் ஒன்று. வியக்கத்தொண்டு என்பதற்குப் பாராட்ட அதன் பொருட்டுப் பணிபுரியும் அடிமையாளும் என்பது மாம். கிளை - தல்லீறு கெட்டதொழிற்பெயர், கிளைத்தல் - நெருங்கல்; இஃது ஆகுபெயராய் நெருங்குதலையுடைய உறவினரையுணர்த்தி நின்றது. பெண் மகன் முதலிய உயர்திணைப் பெயர்கள் அஃறிணையோடு கலந்து இழிவினால் அஃறிணை முடிபையேற்றன. கிளை முதலியவற்றினின்றுதியில் எண்ணும்மைகள் தொக்கன. (௬௨)

நீரற நன்று நிழனன்று தன்னில்லுட்
பாரற நன்றுபாத் துண்பானேற்—பேரற
நன்று தளிசாலை நாட்டற் பெரும்போக
மொன்றுமாஞ் சால வுடன்.

(ப-ரை.) நீர் அறம் - நீர் அறஞ்செய்தல், நன்று - நன்மையாம், நிழல் நன்று - நிழலறஞ் செய்தல் நன்மையாம், தன் இல்லுள் - தன் வீட்டில், பார் அறம் நன்று - பிறர் உறைய இடங்கொடுத்தலாகிய அறம் நன்மையாம், பாத்து - பிறவுயிர்கட்குப் பகிர்ந்து, உண்பானேல் - உண்பானாயின், பேர் அறம் - (அது) பெரிய அறமாம், தளிசாலை - கோவிலொடு மரங்கள் கவிந்த சாலையையும், நாட்டல் - அழியாது நிலைபெறச் செய்தல், நன்று - நன்மையாம், (இவ்வைந்தனையுஞ் செய்தவர்க்கு) பெரும்போகம்-பேரின்பம், உடன் - உடனே, சால - மிதுதியாக, ஒன்றும் - உண்டாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நீரறஞ் செய்தனன்று, நிழலறஞ் செய்தனன்று, தன்மனையுட் பிறருறைய விடங்கொடுத்தனன்று, பகுத்துண்பானாயிற் பேரற நன்று, தளியுஞ்சாலையும் நிலைபெறச் செய்தல் நன்று, இவ்வைந்துஞ் செய்தார்க்குப் பெரும் போகம் பொருந்தும்.

(க-ரை.) தண்ணீர் அறம் முதலியன செய்தார்க்குப் போகப் பேறுகள் உண்டாகும்.

நீர் அறம் - தண்ணீர் வார்த்தலாகிய அறம். ஒன்றுமாம் என்பதில் ஆம் அசையிடைச் சொல். சால - உரிச்சொல் லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். பார் அறம் - இடமில்லாது வருந்துவோர்க்கு இடம் உதவுதல். (கூட)

பிடிப்பிச்சைப் பின்னிறை யையங்கூழ் கூற்றே
டெடுத்திரந்த வுப்பித் துணையோ—டடுத்துச்

சிறுபய மென்றார் சிதவலிப் பீவார்
பெறுபயன்பின் சாலப் பெரிது.

(ப-ரை.) பிடிப்பிச்சை - ஒரு பிடியுளடங்கும் பிச்சைச் சோறும், பின் இறை - பின்னர் விரலிறை யளவு பிச்சைச்சோறும், ஐயம் - உண்டோ இல்லையோ என்றையப்படும் பிச்சைச் சோறும், கூழ் - கூழும், கூற்று ஒடு எடுத்து - இல்லையென்று கூறுஞ்சொல் லையும் ஏற்கும் ஒட்டையும் மேலே தூக்கி, இரந்த - இரக்கலான, உப்பொடு - உப்பும் (ஆகிய), இத்துணை - இவ்வளவும், சிறு பயம் - சிறு பயனுடையன, என்றார் - என்று கருதாதவர்களாய், அடுத்து - (இரப்பவரிடத்தே) நெருங்கி, சிதவலிப்பு - குறைவுபட்ட பிச்சையை, ஈவார் - கொடுப்பவர், பின் - பின்பு, பெறு பயன் - அடையும் பயன், சூல் பெரிது - மிகப்பெரியது; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒரு பிடியுளடங்கும் பிச்சை, விரலிறை யுளடங்கும் பிச்சை, உண்டோ இல்லையோ என்றையப்படும் பிச்சை, கூழ்வார்த்தல், ஒருவன் சொல்லோடடுத் திரந்த உப்பு இத்துணையும் பொருந்திய பயன் சிறியவென்று கரு தாராய்ச் சிதவலிப்பினை யீவார் பின்பு பெறும்பயன் மிகப் பெரிது.

(க-ரை.) பிடிப்பிச்சை முதலியவை சிறியவை இவைதரும் பயனும் சிறியனவென்று நினையாது கொடுப்பவர் பின்பு பெறும் பயன் மிகப்பெரிது என்பதாம்.

பிடிப்பிச்சை - கைப்பிடியுள்ள பிச்சைச் சோறு, கூழ் - மாவி னுலாக்கப்படும் உணவு. கூற்று ஒடு எடுத்து இரந்த உப்பாவது - உப்பில்லாத ஒருவன் உப்பிடுங்கள் உப்பிடுங்கள் என்று கூவி ஒட்டையெடுத்துக்கொண்டு கேட்கும் உப்பு. சித வலிப்பு - சித் தம் வலிப்பு - மன உறுதி யென்றலுமாம். “இறப்பச் சிறிதென்றா தில்லென்றா தென்றும், அறப்பயன் யார்மாட்டுஞ் செய்க - முறைப் புதவின், ஐயம் புகூஉந் தவசி கடிஞைபோல், பைய நிறைத்து விடும்.”

என்பதற்கு இணங்க இம்மித் துணையானும் இயைந்த கொடுத்துண
வேண்டும். இறை, ஐயம் - அளவை யாகுபெயர்களாய்ப் பிச்சையை
யுணர்த்தின. சிதவல் - குறைவுபட்டது. சிறுபயம் என்றது ஆகு
பெயராய் அதனையுடைய பொருளை யுணர்த்தியது. (கச)

வெந்தீக்காண் வெண்ணெய் மெழுகுநீர் சேர்மண்ணுப்
பந்தன் மகற்சார்ந்த தந்தையென்—றைந்தினு
ளொன்றுபோ லுண்ணெகிழ்ந் தீயிற் சிறிதெனினுங்
குன்றுபோற் கூடும் பயன்.

(ப-ரை.) வெம் தீ - வெப்பமாகிய நெருப்பை, காண் -
கண்ட, வெண்ணெய் - வெண்ணெயும், மெழுகு - மெழுகும், நீர்
சேர்மண் - நீர் சேர்ந்த மண்ணும், உப்பு - உப்பு; அந்தம் - அழகை
யுடைய, மகன் சார்ந்த-மகனைத்தழுவிய, தந்தை-தகப்பனும், என்ற
ஐந்தினுள் - என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தினுள்ளே, ஒன்றுபோல் -
ஒன்று போல, உளநெகிழ்ந்து - (இரவலரைக்கண்டு) மனமிரங்கி,
ஈயின் - ஒருவன் கொடுப்பானாயின், பயன் - (அதனாலுளதாகும்)
பயன், குன்றுபோல் கூடும் - மலைபோல மிகப் பெரியதாய் வந்து
சேரும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வெவ்விய தீயைக்கண்ட வெண்ணெயும்
மெழுகும், நீர்சேர்ந்த மண்ணும், உப்பும், தன்னழகிய
குளிர்ந்த மகனைத் தழுவிய தந்தையென்று சொல்லப்பட்ட
ஐந்தினுளொன்று போலே இரவலரைக் கண்டால் உள்
நெகிழ்ந்து ஈதலியைந்த பொருள் சிறிதாயினு மதனால் வரும்
பயன் குன்றுபோலப் பெரிதாய்க் கூடும்.

(க-ரை.) நெருப்பைக் கண்ட வெண்ணெய் முதலிய பொருள்
களிலொன்றைப் போல மன முருகி இரவலர்க்கு வேண்டும்
பொருள் சிறிதாய் இயைந்தவளவீற் கொடுத்த பொருவனுக்கு
அச்சிறு கொடையாலுண்டாகும் பயன் மலைபோல மிகப்பெரிதாம்.

வெண்ணெய் முதலியவற்றினிற்றுதியில் எண்ணும்மைகள் தொக்கு நின்றன. காண் வெண்ணெய் - வீணத்தொகை. (கடு)

குளந்தொட்டுக் கோடு பதித்து வழிசீத்
துளந்தொட் டுழுவய் லாக்கி—வளந்தொட்டுப்
பாகு படுங்கிணற்றே டென்றிவ்வைம் பாற்படுத்தா
னேகுஞ் சவர்க்கத் தினிது.

(ப-ரை.) குளம் தொட்டு - குளத்தைத் தோண்டி, கோடு பதித்து - (சுற்றிலும்) மாக்கிளைகளை வெட்டி நட்டு, வழி சீத்து - மக்கள் நடக்கும் வழியைச் செதுக்கி, உளம் - (தரிசு நிலத்தின்) உள்ளிடத்தை, தொட்டு - வெட்டி (செப்பஞ் செய்து), உழுவயல் ஆக்கி - உழுகின்ற கழனியாகச் செய்து, வளம் தொட்டு - (அவற்று டனே) வளமாகத் தோண்டி, பாகுபடும் - (சுற்றிலும்) கரையுண்டா கும், கிணறு ஓடு - கிணற்றை யுண்டாக்குதலும், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, இ ஐம்பால் படுத்தான்-இந்த ஐந்து பகுதிகளையும் உண்டாக்கியவன், சவர்க்கத்து - சவர்க்க லோகத்திலே, இனிது - இனிதாக, ஏகும் - செல்வான்; (எ-று.)

(ப-பெர்-ரை.) குளத்தைக் கல்வி, மரக்காவை நட்டு, வழி சீத்துத் திருத்தி, மேடாயின நிலங்களை யுட்டோண்டி, யுழு வயலாக்கி வளம் படத்தோண்டி, வகுப்புப் படக் கிணற்றொடு சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும் மிகுதிபடச் செய்தான் சவர்க்கத்திற்குச் செல்லு மோரிடையூறின்றி.

(க-ரை.) குளம் வெட்டுதல் முதலிய அறங்களைந்திளையும், செய்தவன் துறக்கம் புகுவன் என்பதாம்.

தொடுதல் - தோண்டுதல். கோடு - மாக்கிளை; அது சினையாகு பெயராய் மரத்தை யுணர்த்திற்று. உள்ளம் - உள்ளிடம். பாகு படுதல் - பகுக்கப்படுதல் என்றுமாம். ஓடு - ஓடு என நீண்டு, எண்ணி நின்றற் பொருளில் வந்தது. பால் - பகுப்பு. இனிது

ஏகம் என்றது இடையூற்றூனிலத்துப் பெரும் பாம்பாய் வீழ்ந்த
நகுடன் போலாது இடையூறின்றிச் செல்வான் என்றபடி. (௬௬)

போர்த்து முரிந்திடும் பூசியுநீட்டியு
மோர்த்தொரு பான்மறைத் துண்பான்மே—யோர்த்த
வறமாமேற் சொற்பொறுக்க வன்றேற் கவிக்கட்
தூறவறம்பொய் யில்லறமே வாய்.

(ப-ரை.) போர்த்தும் - முழுமெய்யும் தோன்றாமற் போர்த்
தும், உரிந்திடும் - உடுத்த உடையைக் களைந்தும், பூசியும்-உடம்பு
முழுதும் நீறு பூசியும், நீட்டியும் - சடையை நீட்டியும், ஓர்த்து -
ஆராய்ந்து, ஒருபால் மறைத்து - உடம்பில் ஒரு பக்கத்தை மறைத்
தும், உண்பான் - உண்டற்கு, மேய் ஓர்த்து - மேவியாராய்ந்து
கொண்டனவாகிய இவ்வேடங்களைந்தும், மேல் சொல் அறம் ஆம்-
மேலோர் சொல்லிய தூறவறமே, பொறுக்க - (தூறவறமாயின் பிறர்
சொல்லிய கடுஞ்சொற்களைப்) பொறுத்துக் கொள்க, அன்றேல் -
பொறாராயின், கவிக்கண் - இக்கவிகாலத்தில், தூறவறம் பொய் -
தூறவறம் பொய்யாம், இல்லறமே வாய் - இல்லறமே மெய்யாம்;
(எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) முழுமெய்யுந் தோன்றாமற் போர்த்
தும், உடம்படைய நீறு பூசியும், சடையை நீட்டியும்,
உடம்பிலொரு கூற்றினை மறைத்தும் உண்டற்கு மேவி
யாராய்ந்து கொண்டன இவ்வேடங்களைந்தும் பண்டுள்ள நல்
லார் சொல்லிய தூறவறமே. தூறவறமாயிற் பிறர் சொல்லிய
கடுஞ்சொற்களைப் பொறுக்கப்பொறாராயிற் கவிகாலத்தின்
கண் நிகழும் தூறவறம் பொய்யாம், இல்லறம் மெய்யாவது.

(க-ரை.) உலகவர் பழியைப் பொறுமைபுடன் ஏற்றுக்கொள்
வதாயின், தூறவறம் கொள்க, அன்றேல் இல்லறமே கொள்க
என்பது.

போர்த்தும் முதலிய உம்மைகள் எண்ணும்மைகளாதலின், மறைத்து என்பதனீற்றிலும் அவ்வும்மை சேர்க்கப்பட்டது. உண்பான் - பானீற்று வினையெச்சம். மேவி என்பது மேய் என்றாயது. வாய்மை - மெய்: இதுவாய் என ஈறு தொகுத்தல். தவவடிவங்கொண்டவர்களில் உண்மையுடையவர்களையும் போலித் தவசிகளையும் பகுத்தறியும் ஆற்றல் பொதுமக்கட் கின்மையான் அவர்கள் எல்லாத்துறவிகளையும் பழிப்பார்கள். துறவுக்கு முதலிலக்கணம் பொறுத்தல். இப்பொறை கொள்ளாதவன் துறவறமேற்கொள்ளல் தகாது என்றபடி. கலிகாலத்தில் போலித் துறவிகளே பெரும்பான்மையர் என்பது குறிப்பு. உரிந்திட்டு - இடு - துணைவினை. (கௌ).

தான்பிறந்த விக்ரினினேந்து தன்னைக் கடைப்பிடித்துத் தான்பிற ராற்கருதற் புாடுணர்ந்து—தான்பிறராற் சாவ வெனவாழான் சான்றோராற் பல்யாண்டும் வாழ்க வெனவாழ்த னன்று.

(ப-ரை.) தான்பிறந்த இல் நினைந்து - தான்பிறந்த குடியை நினைத்து, தன்னை கடைப்பிடித்து - தன்னை நல்லொழுக்கத்தில் வழுவாதபடி கடைப்பிடித்து, தான் பிறரால் கருதற்பாடு உணர்ந்து - தான் பிறராலே மதிக்கப்படுதற்குரிய செய்கைகளை அறிந்து, தான் பிறரால் சாவ என வாழான் - பிறராலே இவன் செத்தொழிக வென்று சொல்லும்படி யொழுகாது, சான்றோரால் - பெரியோரால், பல்யாண்டும் - பலயாண்டளவும், வாழ்க என - வாழ்கவென்று சொல்லும்படி, வாழ்தல் - ஒருவன் உயிர் வாழ்ந்திருத்தல், நன்று - நன்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தான்பிறந்த குடியை நினைத்து, தன்னை யொழுக்கத்தின் வழுவாதவகைக் கடைப்பிடித்து, தான் பிறரால் மதிக்கப்படுஞ் செய்கையை யுணர்ந்து, தான் பிறராற் சாகவென்று சொல்லும்படி யொழுகாது சான்றோராலே.

பல்யாண்டும் வாழ்வானாக என்று சொல்லும்படி யொழுகுத-
னன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் தான்பிறந்த குடியின் பெருமையை நினைத்-
தல் முதலியவற்றை யுடையவனாய் உயர்வாழ்தல் நன்மையா-
மென்பதாம்.

இல் - குடி. இது முதலாகுபெயராய்த் தன்பெருமையை
யுணர்த்தி நின்றது. கடைப்பிடித்தல் - தெளிவாயறிதல்; உறுதி-
யாய்ப் பற்றுதல். பாடு - பெருமை. வாழான் - முற்றெச்சம்.
சான்றோர் - நிறைவுடையவர். பெரியோர் ஒருவனது நல்லொழுக்-
கங்கண்டு மனமகிழ்ந்து இவன் இவ்வுலகத்தில் பல்யாண்டும் இனிது
வாழ்ந்திருப்பானாகவென்று ஆசி கூறவேண்டுமென்பார், "சான்றோ-
ராற் பல்யாண்டும் வாழ்கவென," என்றார். (கஅ)

நெடுக்கல் குறுக்கல் துறைநீர்நீ டாடல்
வடுத்தீர் பகல்வா யுறையே—வடுத்தீரா
வாகுமந் நான்கொழித் தைந்தடக்கு வானாகின்
வேகும்பம் வேண்டான் விடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவின்) நெடுக்கல் - மயிரைச் சடையாக நீட்டு-
தலும், குறுக்கல் - மயிரைக் குறைத்தலும், துறைநீர் - கங்கை முத-
லிய தூய நீர்த்துறைகளில், நீடு ஆடல் - நெடிதாகப் போயாடுதலும்,
வடுதீர்பகல் - குற்றம் நீங்கின பகற்காலத்தில், வாயுறை - உண்ணு-
தலும் என்று சொல்லப்படுகிற, வடுதீரா ஆகும் - குற்றம் நீங்காதன-
வாகிய, அ - அந்த, நான்கும் ஒழித்து - நான்கையு மொழித்து,
ஐந்து அடக்குவானாயின் - ஐம்புலன்களையும் அடக்குவானாயின்,
(அவன்) வே - சுடுகாட்டிலீ வேதற்குரிய, கும்பம் - குடம்போன்ற
உடம்பினை, வேண்டான்விடும் - விரும்பாதவனாகி விட்டொழி-
வான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) மயிரைச் சடையாக நீட்டுதலும், மயி-
ரைக் குறைத்தலும், தீர்த்தங்கள் நெடிதாகப் போயாடு

தலும், வடுத்தீர்ந்த பகலின்கண் உண்ணுதலென்கின்ற குற்றமுந் தீராவாகின்ற அந்நான்கினையு மொழித்தலும், ஐந்து புலன்களையு மடக்குவானாகிற் சுடலைத் தீயுள் வேகக்கடவகும்பமாகிய உடம்பினை வேண்டான் விடும்.

(க-ரை.) சடையை வளர்த்தல் முதலியவற்றால் இப்பிறவியொழியாது; ஐம்புலன்கள் அடக்கு மாற்றால் நீங்கும். புலன்களை யொடுக்காதவர்களுக்குச் சடைவளர்த்தல் முதலியன பயன்தரா.

நெடுக்கல் குறுக்கல் என்பன பிறவினைகள். உற்ற - உணவு. சுவை பார்த்தலின்றி ஆவைப்போல் உண்ணுதலென்றற்கு வாயுறை என்றார். ஏகாரம்-எண்; பிறவற்றிற்குங் கூட்டுக. வேகும்பம்-வினைத் தொகை. கும்பம் - குடம்; உடம்பிற்கு உவமையாகுபெயர். குடம் உடைந்தொழிதல்போன்று உடம்பொழிதலால் அது குடமெனப்பட்டது. வேண்டான் - முற்றெச்சம். வேகும்பம் வேண்டான் விடும், - பிறவியில்லாதவனாவா னென்றபடி. "மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம், பழித்த தொழித்து விடின்," என்ற குறட்கருத்து இச்செய்யுளிற் காணப்படும். (கக)

கொன்றான் கொலையை யுடன்பட்டான் கோடாது கொன்றதனைக் கொண்டான் கொழிக்குங்காற்-கொன்றதனை அட்டா னிடவுண்டா னைவரினு மாசுமெனக் கட்டெறிந்த பாவங் கருது.

(ப-ரை.) கொன்றான் - ஒருயிரைக் கொன்றவன், கொலையை உடன்பட்டான் - பிறன் செய்யுங் கொலைக்கு உடன்பட்டு நின்றவன், கோடாது - நாணமல், கொன்றதனைக் கொண்டான் - கொன்ற தசையை விலைக்குக் கொண்டவன், கொழிக்குங்கால் - ஆராயுமிடத்து, கொன்றதனை அட்டான் - அங்ஙனங் கொல்லப்பட்டதன் ஊனைச்சமைத்தவன், இட உண்டான் - சமைத்ததனை இட உண்டவன் (என்று சொல்லப்படுகிற), ஐவரினும் - இந்த ஐவரிடத்தும், கட்டு எறிந்த பாவம் - வரம்பழித்ததினாலுண்டாகிய

பாவமானது, ஆகும் என - நிகழும் என்று, கருது - நீ கருதுவாயாக ; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) உயிரைக் கொன்றவன், கொலைக்குக் கோடாதே யுடன்பட்டவன், கொல்லப்பட்டதனுடைய ஊனைக்கொண்டவன், ஆராயுங்காற் கொல்லப்பட்டதனுடைய ஊனை அட்டான், அதனையிடவுண்டான் என இவ்வைவர் மாட்டு முளவாய் நிகழுமென்று வரம்பழித்துச் செய்த பாவத்தைக் கருது.

(க-ரை.) கொலை செய்தவன்முதல் உண்டவன் ஈராக எல்லார்க்குமே கொலைக்குற்றமுண்டு.

கொன்றான், உடன்பட்டான், கொண்டான், அட்டான், உண்டான் - வினையாலணையும் பெயர்கள். ஊன்தின்பவர்களே கொலைக்குரிய எல்லாச் செயல்கட்கும் காரணராவரென்பதை, "தினற்பொருட்டாற்கொல்லா துலகெனின் யாரும், விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவா ரில்," என்ற திருக்குறளால் உணர்க. கொலையை - உருபுமயக்கம். கட்டு - உயர்ந்தோர் உயிர்கொல்லலாகாதெனக்கூறிய நீதிவரம்பு. (எ0).

சிறைக்கிடந்தார் செத்தார்க்கு நோற்பார் பலநாள் உறைக்கிடந்தா ரொன்றிடையிட் டுண்பார்—பிறைக்கிடந் முற்றனைத்து முண்ணு தவர்க்கீந்தார் மன்னவராய்க்[து கற்றனைத்தும் வாழ்வார் கலந்து,

(ப-ரை.) சிறை கிடந்தார் - சிறைக்கூடத்தி விருந்தவர்க்கும், செத்தார்க்கு - இறந்தவர்க்கு (நற்பதவி கிடைக்கும்பொருட்டு), நோற்பார் - உண்ணாது நோன்பியற்றுவோருக்கும்: பலநாள் - பல நாளும், உறைகிடந்தார் - மருந்தில் கிடந்தார்க்கும், ஒன்று இடை இட்டு - ஒருநாள் (உணவில்லாமல்) இடையில் விட்டு, உண்பார் - (மறுநாள்) உணவுண்பவர்க்கும், பிறைகிடந்து - முதற்பிறையி

வீருந்து, முற்றனைத்தும் - அது முடியும்வரையிலும், (பூரணமை -வரையிலும்), உண்ணாதவர்க்கு - உணவு உண்ணாதவர்க்கும், ஈந்தார் - உணவளித்தவர்கள், அனைத்தும் கற்று - எல்லா நீதிகளையும் படித்து, மன்னவராய் - அரசராகி, கலந்து - உயர்ந்த பதவியிற்சேர்ந்து, வாழ்வார் - வாழ்வார்கள்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சிறையின்கட் கிடந்தார், செத்தவர்க்கு நன்மை வேண்டி யுண்ணாது நோற்பார், பலநாளந் தான் கொண்டபிணிக்கு மருந்தாயுண்ணாது கிடந்தார், ஒருநாளிடையிட்டுண்பார், பிறைக்கிடந்து நிரம்புமளவும் உண்ணாதவசிகளென இவ்வைவர்க்கும் உணவு கொடுத்தவர்கள் அனைத்து நூல்களுங் கலந்து கற்ற மன்னராய் வாழ்வார்.

(க-ரை.) சிறைக்கிடந்தார் முதலிய ஐவருக்கும் உணவு கொடுத்தவர்கள் கல்வியறிவுள்ள அரசராய் நீடுவாழ்வார்.

சிறைக்கிடந்தார் - சிறைவாசம் புரிவோர், வெளியேறிப் பொருள்தேடமுடியாது அந்தப்புரத்திலிருக்கும் மாதரெனலுமாம். உறை - மருந்து. உறைக்கிடந்தார் - மருந்துண்டு பத்தியத்திலிருப்பவர். ஒருநாள் இடையிட்டுண்ணுதல் - ஒருபகை நோன்பு. ஈற்றில் விரித்துக் கூறப்பட்ட நான்கனுருபு மற்றைய நான்கிடங்களிலுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டன. (எக)

ஈன்றெடுத்தல் சூல்புறஞ் செய்தல் குழுவியை
யேன்றெடுத்தல் சூலேற்ற கன்னியை—யான்ற
வழிந்தானை யில்வைத்தல் பேரறமா வற்ற
மொழிந்தார் முதுநூலார் முன்பு.

(ப-ரை.) ஈன்று எடுத்தல் - தாய் தானீன்ற குழுவியை யோம்பி வளர்த்தல், சூல்புறம் செய்தல் - தான் கொண்ட சூலையழியாது புறப்படுத்தல், குழுவியை - வளர்ப்பாரில்லாத குழுவியை, ஏன்று எடுத்தல் - கண்டெடுத்து வளர்த்தல், சூல் ஏற்ற கன்னியை-

சூல்கொண்ட கன்னியையும், ஆன்ற அழிந்தானை - மிகவும் அழிந்த வனையும், இவ் வைத்தல் - தன் வீட்டில் வைத்துப் போற்றலும், (ஆகிய இவ் வைந்தும்) முதலூலார் - பழைய நூலறிவுள்ள பெரியோர், முன்பு - முற்காலத்தில், பேர்அறம் ஆ - பெரிய அறமாக, ஆற்றமொழிந்தார் - மிகவும் சொன்னார்கள் ; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஈன்ற தாய் குழுவியைத் தூறவாதோம்பி வளர்த்தல், தான்கொண்ட சூலைத் தானழியாது புறஞ்செய்தல், வளர்ப்பாரில்லாத குழுவியைக் கண்டாலேன்று வளர்த்தல், சூலைற்ற கன்னியையும் அழிந்த மனையாளையும் நீக்காது தன்னில்வைத்துப் புறந்தருதல் என இவ்வைந்தும் பெரிய அறமாக மிகவுமொழிந்தார் முதிய நூலையுடையவர் பண்டு.

(க-ரை.) ஈன்றெடுத்தல் முதலிய ஐந்தும் பெரிய அறமாக முற்காலத்தில் நூலறிவையுடைய பெரியோர் சொன்னார்கள்.

குழுவியைப் பெற்ற தாயே வளர்த்தல் சிறந்தது. பிள்ளைகளை வளர்த்தலும், மருத்துவம் பார்த்தலும், கருப்பவதிகளையும் கைம்பெண்களையும் பேணுதலும் பெரும்பாலும் பெண்களே செய்யத்தக்கனவாதலின் இச் செயல்கள் இல்லறப் பெண்களுக்கே குரியன என்றபடி. இச்செய்யுளில் குழந்தைகளைப் பேணி வளர்க்கும் பொறுப்புப் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது கருதத்தக்கது. இதனை யறியார் பிறரைக் கொண்டு குழுவியை வளர்ப்பித்தல் நல்ல நாகரிகம் என்பார். எடுத்தல் - தூக்குதல் ; இங்கு வளர்த்தற் பொருளில் வந்தது. ஆற்ற மொழிந்தார் என்பதை ஆற்றம் மொழிந்தார் என்று கொண்டு உண்மையிற் சொன்னார்கள் என்பது மாம். ஆற்ற - மிகவும் என்றவிடத்து முதல் குறுகியது. என்று - ஏல் பகுதி. (எஉ)

வலியழிந்தார் மூத்தார் வடக்கிருந்தார் நோயால் நலிபழிந்தார் நாட்டறைபோய் நைந்தார்—மெலிவொழிய

வின்னவரா மென்றாரா யீந்த வொருதுற்று
மன்னவராச் செய்யு மதித்து.

(ப-ரை.) வலி அழிந்தார் - வலியழிந்தவர், மூத்தார் - முதலியார், வடக்கு இருந்தார்-வடக்கு நோக்கியிருந்து நோற்பவர், நோயால் நலிபு அழிந்தார் - பிணியினால் நலிந்தழிந்தவர், நாட்டு அறைபோய் நைந்தார் - தமது நாடுவிட்டுப் போய்த் தளர்ந்தவர், (என்று சொல்லப்படுகிற இவ்வைவருடைய) மெலிவு ஒழிய - தளர்ச்சி நீங்கும்படி, இன்னவர் ஆம் என்றார் ஆய் - இன்னாராவாரென்று ஆராயாமல், ஈந்த - கொடுத்த, ஒரு துற்று - ஒருகவளவுணவு, (கொடுத்தவரை அடுத்தபிறவியில்) மதித்து-கணித்து, மன்னவர் ஆ செய்யும் - அரசராகச் செய்யும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.)^௧ வலிகெட்டவர், மூத்தவர், வழிபட்டுண்ணாது வடக்கிருந்தார், பிணியானலியப்பட்டழிந்தார், தமது நாடுவிட்டுப் போய்த் தளர்ந்தாரென இவ்வைவரும் தளர்வொழியும்படி உற்றரயலாரென்றாராயாதே ஈயப்பட்டதோ ருணவு மன்னவராகச் செய்யு மதித்து.

(க-ரை.) வலியழிந்தார் முதலிய ஐவருக்கும் ஒரு துற்றுணவு கொடுத்தவர் அவ்வறப்பயனால் அரசராய்ப் பிறப்பார் என்பது.

வடக் கிருத்தல் - வடக்கு நோக்கியிருந்து நோற்றல் வடபாளேக்கித் தியானித்தலுமாம். நாட்டறை போதல் - நாட்டை விட்டு நீங்கிப்போதல். அறை - அறுதல்; தொழிற்பெயர். நலிபு - செய்யு என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். துற்று - சிறிதுணவு. 'நம்மவர் அயலார்' என்னும் பாகுபாடின்றி எல்லோருக்கும் ஒரு தன்மைத்தாகச் செய்யுமறமே சிறந்ததாதலின் "இன்னவரா மென்றாராயீந்த" என்றார். (எங்)

கலங்காமை காத்தல் கருப்பஞ் சிதைந்தா
விலங்காமை பேரறத்தா லீற்றம்—விலங்காமைக்

கோடல் குழவி மருந்து வெருட்டாமை
நாடி நறம்பெருமை நாட்டு.

(ப-ரை.) கருப்பம் - வயிற்றுட் கருவானது, கலங்காமை - அழியாமல், காத்தல் - காத்தலும், (கருப்பம்) சிதைந்தால் - கருப்பம் சிதைந்து விட்டால், பேர் அறத்தால் - பெரிய அறத்தன்மையால், இலங்காமை - (பிறர்க்கு) வெளிப்படாமல், ஈற்றம் - மறையப் பெயர்த்து வாங்குதலும், குழவி - குழவியை, விலங்காமை கோடல் - இடை விலங்காமற்செய்து கொள்ளுதலும், மருந்து - (குழவி பிறந்து நோய் கொண்டால் அதற்கு) மருந்தும், வெருட்டாமை - (அக்குழவியை) அச்சுறுத்தாமையும், (ஆகிய இவ்வைந்தினையும்) நாடின் - ஆராயின், பெருமை அறம் - பெரிய அறமென்று, நாட்டு - நிலைபெறுத்துவாயாக; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வயிற்றுட் கருவழியாமை காத்தலும், கருப்பஞ் சிதைந்தாற் பிறர்க்கு வெளிப்படாமை மறையப் பெயர்த்து வாங்குதலும், குழவியை இடைவிலங்காதபடி இயற்றிக் கோடலும், குழவி பிறந்து பிணிகொண்டால் அதற்கு மருந்தும், அக்குழவியை அச்சுறுத்தாமையும் என்னுமிவ்வைந்தினையும் பெரிதாய அறமாக நாட்டுவாயாக.

(க-ரை.) கருப்புங் கலங்காமை காத்தல் முதலிய ஐந்தும் பேரறமாக நாட்டுவாயாக என்பதாம்.

கலங்காமை இலங்காமை விலங்காமை என்பன எதிர்மறை வினையெச்சங்கள். வெருட்டாமை - எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர். வெருட்டு - பகுதி. ஈற்றல் - ஈன்றல்; விலங்காமை - விலகாமை. அறம் பெருமை என்பன முன்பின்னாய் மாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டன. (எச)

சூலாமை சூலிற் படுந்துன்ப மீன்றபி
னேலாமை யேற்றால் வளர்ப்பருமை—சால்பவை

வல்லாமை வாய்ப்ப வறிபவ ருண்ணாமை
கொல்லாமை நன்றாற் கொழித்து.

(ப-ரை.) குலாமை-சூல் கொள்ளாமையால் வருந்துன்பமும், சூலின்பமும் துன்பம் - சூலினாலுண்டாகுந் துன்பமும், ஈன்றபின் ஏலாமை - குழுவியைப் பெற்றபின்பு அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமை, ஏற்றால் வளர்ப்பு அருமை - ஏற்றுக்கொண்டால் அதனை வளர்த்தல் அருமை, சால்பவை வல்லாமை - (வளர்த்தபிள்ளை) சால்பு குணங்களை மாட்டாமையும், ஆசிய இவ்வைந்தினையும், வாய்ப்ப அறிபவர்-வாய்ப்ப உணர்வோர், கொழித்து - ஆராய்ந்து, கொல்லாமை - ஒருயிரைக் கொல்லாமையும், உண்ணாமை - (அதன் தசையை) உண்ணாமையும், நன்று - நன்மையாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சூற் கொள்ளாமையால் வருந்துன்பம், சூற் கொண்டால் வருவதொரு மெய் வருத்தம், பிள்ளை பெற்று வைத்தும் பிள்ளையைக் கொள்ளாமை, பிள்ளையைப் பெற்றுக்கொண்டால் வளர்க்குமருமை, வளர்ந்த பிள்ளை சால்பு குணங்கள் மாட்டாமை, இவ்வைந்தினையும் வாய்ப்ப அறிந்தவர் ஆராய்ந்து ஒருயிரைக் கொல்லாமையும் அவ் ஆனை யுண்ணாமையும் நன்று.

(க-ரை.) பிறப்பினாலுண்டாகும் ஐவகைத் துன்பங்களையும் ஆராய்ந்துணர்வோர் உயிர் கொல்லாமையும் புலாலுண்ணாமையும் நன்று என்பதாம்.

குலாமை - எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர், சூலல் - உடன்பாட்டுத் தொழிற்பெயர். அஃது அல்விசுத்தி குன்றிச் சூல் என முதலிலைத் தொழிற்பெயராய் நின்றது. நன்றால் - ஆல் அசை. (எடு)

சிக்கர் சிதடர் சிதலைப்போல் வாயுடையார்
துக்கர் துருநாமர் தூக்குங்காற்—ரொக்க

வருநோய்கள் முன்னாளிற் தீர்த்தாரே யிந்நா
ளொருநோயு மின்றிவாழ் வார்.

(ப-ரை.) துக்குக்கால் - ஆராயுமிடத்து, சிக்கர் - தலைநோயுடையாரும், சிதடர் - பித்துடையாரும், சிதலைப்போல் வாய் உடையார் - வாய்ப் புற்றுடையாரும், துக்கர் - சய நோயுடையாரும், துருநாமர் - மூலநோய் கொண்டாரும், தொக்க - கூடி வருந்துகின்ற, அருநோய்கள் - தீர்த்தற்கரிய நோய்களை, முன்னாளில் - முற்காலத்தில், தீர்த்தாரே - தீர்த்தவரே, இந்நாள் - இக்காலத்தில், ஒருநோயும் இன்றிவாழ்வார் - ஒரு பிணியுமில்லாமல் சுகமாய் வாழ்ந்திருப்பார்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தலைநோயுடையாரையும், பித்துற்றாரையும், வாய்ப்புற்றுடையாரையும், சயநோய் கொண்டாரையும், மூலநோய் கொண்டாரையும், அடைந்து வருந்துன்பங்களை முற்பிறப்பிற் தீர்த்தவர்க ளிப்பிறப்பின்கண் ஒரு நோயு மின்றி வாழ்வார்.

(க-ரை.) தலை நோயுடையார் முதலிய ஐவரையும் அவர் படுந்துன்பங்களினின்று முற்காலத்தில் ஒழித்தவரே இக்காலத்தில் ஒரு நோயுமில்லாமல் வாழ்ந்திருப்பர் என்பது.

சிதல் - கறையான்; இங்கு அஃது உறையும் புற்றைக் குறித்தது. துக்கம்-சயநோய். துரு நாமம் - மூலநோய். முன்னாள், இந்நாள் - முற்பிறப்பு, இப்பிறப்பு. அருமை - முடியாமைமே ளின்றது. ஒரு நோயும் - உம்மை முற்றுப்பொருள். (எஃ)

பக்கம் படாமை யொருவர்க்குப் பாடேற்றல்
தக்கம் படாமை தவமல்லாத்—தக்கா
ரிழிபினர்க்கே யானும் பசித்தார்க ணீ தல்
கழிசினங் காத்தல் கடன்.

(ப-ரை.) ஒருவர்க்கு பக்கம் படாமை - எல்லா வுயிர்க்கும் ஒத்தலும், பாடு ஏற்றல் - படுந்துன்பம் ஆற்றுதலும், தக்கம் படாமை - ஒரு பொருளினிடத்தம் பற்றுப்படாமையும், ஆகிய இம்மூன்றும், தவம் - தவத்தார்க்குரிய குணங்களாம், தவம் அல்லா - தவஞ் செய்தலில்லாத, தக்கார் - தகுதியாகிய இவ்வாழ்வார்க்கு, இழி இனர்க்கேயானும் - இழி குலத்தார்க்கே யாயினும், பசித்தார் கண் - பசித்தவர்க்கு, ஈதல் - உணவு கொடுத்தலும், கழிசினம் காத்தல் - மிகு கோபத்தைத் தடுத்தலும், கடன் - கடமைகளாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) எல்லா வுயிர்க்கும் ஒத்தலும், படுந்துன்பம் ஆற்றுதலும், ஒரு பொருளின் கண்ணும் பற்றுப்படாமையும், இம்மூன்றுந் தவஞ்செய்வார் குணமாவன. அவர்களல்லா இவ்வாழ்வார்க்குக் குணமாவன: கீழ்க்குலத்தார்க்கே யாயினும் பசித்தவர்க்கு உண்டி கொடுத்தலும் மிக்க வெகுளிகாத்தலும். ‘

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை முதலிய மூன்றும் துறவறத்தார்க்கும், பசித்தவர்க் குணவளித்தல் கோபம் காத்தல் ஆகிய இரண்டும் இவ்வறத்தார்க்கு முரிய குணங்கள்.

பக்கம் படுதல்-ஒருபாற் கோடல்; நடுவுநிலை பிறழ்தல். தக்கம்-பற்று; பயனின்றி வீணே யிருப்பதுமாம். ஆயினும் என்பது ஆனும் எனத்தொக்கது. பசித்தார் கண் - ஒருபு மயக்கம். (எஎ)

புண்பட்டார் போற்றுவா ரில்லாதார் போகுயிரார் கண்கெட்டார் காலிரண்டு மில்லாதார்—கண்கண்பட்டாழ்ந்து நெகிழ்ந்தவர்க் கீந்தார் கடைபோக வாழ்ந்து கழிவார் மகிழ்ந்து.

(ப-ரை.) புண்பட்டார்கண் - போரின்கண்ணே புகுந்து புண்பட்டவரிடத்தும், போற்றுவார் இல்லாதார்கண் காக்குங் களைகணில்லாதவரிடத்தும், போகு உயிரார்கண் - உயிர்போகுந் தன்

மையை யுடையவரிடத்தும், கண்டெட்டார்கள் - குருடரிடத்தும், கால் இரண்டும் இல்லாதார்கள் - இரண்டு கால்களு மில்லாதவராகிய முடவரிடத்தும், கண்பட்டு - கண்ணோடி, ஆழ்ந்து நெகிழ்ந்து - மனமுருகி நெகிழ்ந்து, அவர்க்கு - (புண்பட்டார் முதலிய) அவ்வைவருக்கும், ஈந்தார் - அவர் வேண்டுவனவாகிய உணவு முதலியவற்றைக் கொடுத்தவர், கடைபோக மகிழ்ந்து வாழ்ந்து கழிவார் - இடையூறு பட்டொழியாமல் கடைபோக மகிழ்ந்து வாழ்ந்து கழிவார்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) போரின்கண் புகுந்து புண்பட்டார், பாதுகாக்குங் களைகணில்லாதார், உயிர்போந் தன்மையை யடைந்தோர், குருடர், முடவர் என்று சொல்லப்பட்டாருடைய கண்ணிலே தங்கள் கண்கள் உட்டிரங்கி மன நெகிழ்ந்து வேண்டுவன கொடுத்தார் இடையூறு பட்டொழியாதே கடைபோக மகிழ்ந்து வாழ்ந்து போவார்.

(க-ரை.) புண்பட்டவர் முதலிய ஐவருக்கும் மனமிரங்கி அவர் வேண்டுவன கொடுத்துப் போற்றியவர் இடையூறின்றி மகிழ்ந்து வாழ்ந்து கழிவார் என்பது.

வேண்டுவன-உணவு முதலியன. கடைபோக வாழ்தல்-முடிவு போக வாழ்தல்; மனிதனுக் கேற்பட்ட வாழ்நாள் அளவும் வாழ்தல். கண் என்னும் ஏழினுருபு ஐந்திடங்களிலும் கூட்டப்பட்டது. கண்படல் - கண்பார்வை செல்ல. (எ-று)

பஞ்சப் பொழுதகத்தே பாத்துண்பான் காவாதான் அஞ்சா துடைபடையுட் போந்தெறிவான்—எஞ்சாதே உண்பதுமு னீவான் குழவி பலிகொடுப்பான் என்பதின் மேலும்வாழ் வான்.

(ப-ரை.) பஞ்சப்பொழுதகத்தே - சிறுவிலைக் காலத்தில், பாத்து - (தன்னிடமிருக்கும் உணவுப் பொருள்களை பலர்க்கும்)

பகிர்ந்து, உண்பான் - (பின்பு) தான் உண்பவனும், காவாதான் - தன்னிடத்துள்ள பொருளை வீணே காவாது பிறருக்கே யுதவுவோன், உடைபடையுள்-உடைந்த தன் படையினுள்ளே, அஞ்சாது போந்து - அஞ்சாமற் புகுந்து, எறிவான் - (பகைவர் படையை) எறிந்து தன் படையை உய்யக் கொள்பவன், எஞ்சாதே - ஒருநாளு மொழியாமல், உண்பது - தரின் உண்பதை, முன் - முன்னே, ஈவான் - பிறருக்குக் கொடுத்துப் பின் உண்பவன், குழவி பவி' கொடுப்பான் - பசித்த குழவிகளுக்குச் சோறளிப்பவன், (ஆகிய இவ்வைவரும்) என்பதின் மேலும் - என்பது வயதுக்கு மேலும், வாழ்வான் - சுகமாக உயிர்வாழ்ந்திருப்பான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சிறுவிலைக் காலத்து, பலர்க்கும் பகுத்துண்பான், தன்மீட்டுள்ள பொருள் காவாது பிறருக்கே ஈவான், படையுடைந்த விடத்துத் தானஞ்சாதே வருகின்ற படையை யெறிந்து மீட்டுப் பலரையு முய்யக் கொள்வான், ஒருநாளு மொழியாதே தானுண்பதனை முன்னே பிறர்க்கீத்துண்பான், பசித்த குழவிகட்குப் பவிகொடுப்பான் என்ப திற்றாண்டின் மேலுந் துன்புறாது வாழ்வான்.

(க-ரை.) சிறுவிலைக் காலத்திற் பகுத்துண்ணுதல் முதலியன செய்பவன் என்பது ஆண்டுகட்கு மேலும் நீண்ட வாழ்நாளுடன் வாழ்வான்.

பகுத்து என்பது பாத்து என மரூஉ வாயிற்று. விலை என்பது வீற்கும் பொருளை யுணர்த்தும். அறச் செயல்களைப் புரிபவன் மனிதற்குரிய நூற்றிருபதியாண்டில் மூன்றி விரண்டுபங்குக் காலமாகிய என்பதின்மேலும் வாழ்வான் என்றபடி. குழவி பவி நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. உடைபடை-வினைத்தொகை. எஞ்சாதே என்பதில், ஏ - அசை. என்பது-ஆயுளுக்கு எண்ணலளவையாகு பெயர். வேண்டப்படுவனவாகிய இசை யெச்சங்கள் வருவித்துரைக்கப்பட்டன. பாத்துண்டல் எல்லாக் காலத்தும் பேரறமே

யாயினும், சிறுவிலைக்காலத்தில் அது செய்தல் மிகச் சிறந்த காட்டும் என்பது தோன்ற, 'பஞ்சப்பொழுதகத்தே பாத்துண்பான்,' என்றும் அச் சிறப்பு நோக்கியே அதனை முன்னெடுத்தும் கூறினார்.

வரைவில்லாப் பெண்வையார் மன்னைப்புற் றேரார் புரையில்லார் நள்ளார்போர் வேந்தன் - வரைபோற் கடுங்களிறு விட்டுழிச் செல்லார் வழங்கார் கொடும்புலி கொட்கும் வழி.

(ப-ரை.) வரைவு இல்லா - மணஞ் செய்தல் இல்லாத, பெண் - பொதுப் பெண்டிரை, வையார் - (தமக்கு மனைவியராகத் தமது வீட்டில்) வைத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள், மன் - விலைபெற்ற, ரை - மழுங்குதலையுடைய, புற்று - பாம்பின் புற்றின்மேல், ஏரார் - ஏறமாட்டார்கள், புரை இல்லார் - தமக்கு நிகரில்லாதவரோடு, நள்ளார் - நட்புக்கொள்ளார், போர்வேந்தன் - போர்த்தொழிலில் வல்ல அரசனது, வரைபோல் - (உருவத்தால்) மலைபோன்ற, கடும் - கடுமையான குணம் பொருந்திய, களிறு - யானையை, விட்டுழி - விட்ட இடத்தில், செல்லார் - போகமாட்டார்கள், கொடும்புலி - கொடுமையான செயலையுடைய புலியானது, கொட்கும் - சுழன்று திரிகின்ற, வழி - காட்டு வழியிலீ, வழங்கார் - நடக்கமாட்டார்கள்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொது மகளைத் தமக்கு மனையாளாக மனையின்கண் வையார், பழையதாய்த் தலைமழுங்கியிருந்த புற்றின்மே லேரார், தம்மோடு நிகரில்லாதாரோடு நட்புக் கொள்ளார், போர்வேந்தனுடைய வரைபோலுங் கடுங்களிறு விட்டுழிச் செல்லார், கொடும்புலி சுழலும் வழியின்கண் நடவார்.

(க-ரை.) அறிஞர்கள் வேசையரை வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளுதல் முதலியன செய்யமாட்டார்கள்.

வரைவு - வரைதல்; தொழிற் பெயர். இது மணஞ் செய்தல் என்னும் பொருளது. வரைவில்லாப் பெண்களுக்கு, அவர் ஒருவரையே

மணம் புரிந்துகொள்ளாது பலர்க்கும் போகமாதரா யிருத்தலால், பொதுப் பெண்டிர் என்னும் இப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. வரைபோல் என்ற உவமையால் உருவப் பெருமையும் கருநிற முதலியனவுங் கொள்க. கடுமை - கொலைத்தொழில் வன்மை. வீட்டவழி - வீட்டுழியெனத் தொகுத்தல் பெற்றது. (அய)

தக்கார் வழிகெடா தாகுந் தகாதவ
ருக்க வழியரா யொல்குவர்—தக்க
வினத்தினு னாகும் பழியும் புகழு
மனத்தினு னாகு மதி.

(ப-ரை.) தக்கார் - தகுதியுடையாரது, வழி - சந்ததி, கெடாது ஆகும் - ண்ணூந் தளராது விருத்தியடைவதாகும். தகாதவர் - தகுதியற்றவர், உக்க வழியராய் - அழிந்த வழியை யுடையவராய், ஒல்குவர் - தளர்வார், பழியும் புகழும் - ஒருவனுக்குளவாகும் பழியும் புகழும், தக்க இனத்தினுண் ஆகும் - அவன் சேர்ந்த இனத்தினுளவாகும், மதி - அறிவானது, மனத்தினுண் ஆகும் - (ஒருவனது) மனத்தினளவே உண்டாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தகுதியுடையார் வழிமரபுகெடாதாகும், தகுதியில்லாதார் கெட்டவழி மரபையுடையராயே தளர்வார், பழிக்கத்தக்க இனத்தினு னாகும் பழியும், புகழுக்குத் தக்க இனத்தினுனாகும் புகழும், தனது மனத்தினளவே யுண்டாகும் அறிவும்.

(க-ரை.) நல்லவர்கள் கால்வழி கெடாது, நல்லவர்களல்லாதவர் கால்வழியே கெடும், தீய சேர்க்கையால் பழியும், நற்செய்கையால் புகழும், தத்தம் மனவியற்கைக்கு ஏற்ப அறிவும் மக்கட்குண்டாகும்.

தக்கார் - தகுதியுடையார்: தகாதவர் - அஃதில்லாதவர். இவ்விருவர்க்கும் ஷ்சமுண்மையும் இன்மையும் குறிகளாதல், "தக்கார்

தகவில ரென்ப தவரவர், எச்சத்தாற் காணப் படும்," என்ற தீருக் குறளாலும் விளங்கும். "மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானு, மின்னா னெனப்படுஞ் சொல்," என்ற குறட் கருத்து, "தக்க இனத்தினு னாகும் பழியும் புகழும், மனத்தினு னாகு மதி," என்ற அடிகளில் அமைந்திருத்தல் காண்க. (அக)

கழிந்தவை தானிரங்கான் கைவாரா நச்சா
னிழிந்தவை யின்புறா னில்லார்—மொழிந்தவை
மென்மொழியா லுண்ணெகிழ்ந் தீவானேல் விண்ணோரா
லின்மொழியா லேத்தப் படும்.

(ப-ரை.) தான் - ஒருவன், கழிந்தவை - (தன்னைவிட்டு) நீங்கிய பொருள்கட்கு, இரங்கான் - வருந்தாதலுளையும், கைவாரா - தனக்குக் கைவராதவற்றை, நச்சான் - விரும்பாதவளையும், இழிந்தவை - தாழ்ந்த பொருள்களின் மேல், இன்பு உறான் - மனக்களிப்படையாதவளையும், இல்லார் - பொருளில்லாத வறிஞர், மொழிந்தவை - (விரும்பித் தமக்கு வேண்டுமென்று) சொன்னவற்றை, மென்மொழியால் - மெல்லிய இன் சொல்லோடு, உன் நெகிழ்ந்து - மன முருகி, ஈவான் ஏல் - கொடுப்பவனாயின், (அவன்), விண்ணோரால் - தேவர்களால், இன் மொழியால் - இன் சொற்களால், ஏத்தப் படும் - சூதிக்கப் படுவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) 'இறந்த பொருட்குத் தானிரங்கான், தனக்குக் கைவராதனவற்றை நச்சி வருந்தான், நல்லாரா னிகழப்பட்டவற்றை யின்புறான், வறியாரிரந்து வேண்டியவற்றை மென்மொழி சொல்லி யுண்ணெகிழ்ந்தீவானாயிற் றேவர்களானினிய மொழிகளாலே புகழப்படும்.

(க-ரை.) கழிந்தவற்றிற்கு இரங்கான் முதலியன உடையான் தேவர்களாற் புகழ்தற்குரியனாவான்.

கழிந்தவை தானிரங்கான் - நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை. வாரா நச்சான் :- இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. மொழியால்

என்பதில் ஒருபு ஆலுருபாக மயங்கிவந்தது. கழிந்தவை, இழிந்தவை, கைவாரா—வினையாலணையும் பெயர்கள். (அஉ)

காடுபோற் கட்கினிய வில்லம் பிறர்பொரு
ளோடுபோற் றாரம் பிறந்ததா—யூடுபோய்க்
கோத்தின்னா சொல்லானாய்க் கொல்லானேற் பல்லவ
ரோத்தினா லென்ன குறை.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) கட்கு இனிய-கண்ணுக் கினிய, இல்லம் - பிறருடைய இல்லத்தை, காடுபோல் - காடுபோலக் கொண்டு விரும்பாமல், பிறர் பொருள் - பிறர் பொருளை, ஒடுபோல் - ஒடு போலக் கொண்டு விரும்பாது, தாரம் - பிறர் மனையானை, பிறந்த தாய் - தான் பிறத்தற்கிடமாயிருந்த தாயாகக்கொண்டு விரும்பாது, ஊடுபோய் - பிறரிடத்தே சென்று, கோத்து - தொடுத்து, இன்னா சொல்லானாய் - பழிமொழிகளைச் சொல்லாதவனாய், கொல்லானேல் - ஒருயிரையுங் கொல்லாதவனாயின், (அவனுக்கு) பல்லவர் - பெரியார் பலரும் கூறிய, ஒத்தினால் - நூல்களால் தெரியவேண்டிய, என்ன குறை - என்ன குறையுண்டு; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறருடைய கண்ணுக் கினிய வில்லத்தைக் காடுபோலக் கொண்டு விரும்பாது, பிறருடைய பொருளை ஒடுபோலக் கொண்டு விரும்பாது, பிறர் மனையானைத் தான் பிறந்த தாயாகக்கொண்டு விரும்பாது, பிறருடுபோய்க் கோத்தின்னாதனவற்றைச் சொல்லாது, ஒருயிரையுங் கொல்லானாயினல்லார் பலருஞ் சொல்லிய நூல்களாற் காரிய மென்னை யவற்கு?

(க-ரை.) ஒருவன் பிறரது அழகிய இல்லத்தைக் காடுபோலவும், பிறர் பொருளை ஒடுபோலவும், பிறன் மனையானைத் தன் தாயாகவும் கருதி விரும்பாமல், பிறரைப் பழித்துரையாமல், ஒருயிரையுங் கொல்லாதிருப்பானாயின், அவனுக்குப் பெரியோர் சொல்லிய நூல்களால் அறியவேண்டிய குறை என்ன உண்டு என்பது.

காடுபோல் என்றதனானே கருதாமையும் விரும்பாமையும் பெறப்பட்டன. பிறர் என்பது இல்லத்திற்கும் தாரத்திற்கும் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. என்ன குறையென்றது நூல்களால் அவனைக் குறைகூறக் கிடந்ததொன்றுமில்லை யெனலுமாம். (அரு.)

தோற்கன்று காட்டிக் கறவார் கறந்தபால் பாற்பட்டா ருண்ணூர் பழிபாவம் - பாற்பட்டா ரேற்றவா தின்புற்று வாழ்வன வீடழியக் கூற்றுவப்பச் செய்யார் கொணர்ந்து.

(ப-ரை.) பாற்பட்டார் - நன்னெறியின் பாற்பட்டவர், தோல் கன்று காட்டி - தோலாற் செய்த கன்றினைக் காட்டி, கறவார் - பசுவைக் கறவார், பாற்பட்டார் - நன்னெறிப்பட்டவர், கறந்தபால் - அவ்வாறு கறந்த பால், உண்ணூர் - பருகார், பழிபாவம் - பழியையும் பாவத்தையும், ஏற்று - தம்மேலேற்றுக்கொண்டு, அவாவாது - விரும்பாமல், இன்புற்று - தம் கிளைகளோடு, கூடிச்சகமுற்று, வாழ்வன - வாழ்வனவாகிய உயிர்களை, ஈடு அழிய - (அவற்றின்) பெருமை குன்ற, கொணர்ந்து - கொண்டு வந்து, கூற்று உவப்ப செய்யார் - கூற்றுவன்விரும்பக் கொலை செய்யார்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) தோற்கன்று காட்டிப் பசுவைக் கறவார், அப்பெற்றியாற் கறந்த பால் நெறிப்பட்டா ருண்ணூர், பழியையும் பாவத்தையும் தம்மே லேற்றுக்கொண்டு விரும்பாதே தன் கிளையோடின்புற்று வாழுமுயிர்களைக் கூற்று விரும்பக்கொணர்ந்து கொலை செய்யார்.

(க-ரை.) நன்னெறிப் பட்டவர் தோற்கன்று காட்டிப் பசுவின்பாலைக் கறத்தல் முதலிய தீச்செயல்களைச் செய்யார் என்பதாம்.

தோற்கன்று காட்டலாவது இறந்துபோன கன்றின் தோலை யுரித்து அதனுள்ளே வைக்கோலைப் பொதிந்து அதனை உயிர்க்

கன்றுபோல் அதன் தாய்ப்பசுவுக்குக் காட்டுதல். பாலே அருந்துதலே கறத்தலுக்குங் காரணமாதலின், “கறந்த பால் உண்ணார்,” என்று அப்பாலே அருந்துதலையும் விலக்கினார், ஆசிரியர். பால் - வெண்மை. இஃது உஷ்மையாகு பெயராய்த் தூயகுணத்தை யுணர்த்தி நின்றது. அவாவாது என்பது அவாது எனத் தொகுத்தலாயிற்று. செய்யார் - கொலை செய்யார். (அச)

நகையொடு மந்திரம் நட்டார்க்கு வாரம்
பகையொடு பாட்டுரையென் றைந்துந்-தொகையொடு
மூத்தோ ரிருந்துழி வேண்டார் முதுநூலுள்
யாத்தா ரறிந்தவ ராய்ந்து.

(ப-ரை.) நகையொடு - சிரிப்புடன், மந்திரம் - செவிச் சொல்லும், நட்டார்க்கு வாரம் - நண்பருக்காக ஒருபாலாகப் பேசுதலும், பகையொடு - (ஆகாதவரிடத்தே) பகையான பேச்சுக்களைப் பேசுதலும், பாட்டுரை - செய்யுளுக்குப் பொருள் சொல்லுதலும், என்றைந்தும் - என்ற இவ்வைந்து செயல்களும், தொகையொடு - கூட்டத்தோடு, மூத்தோர் - பெரியோர், 'இருந்துழி - இருக்குமிடத்தில், வேண்டார் - செய்ய விரும்பார் (அறிவுடையார்), (என்று), ஆய்ந்து - (உலக இயல்களை) ஆராய்ந்து, அறிந்தவர் - உணர்ந்தவர்கள், முது நூலுள் - பழமையான நூல்களில், யாத்தார் - தொடுத்து உறுதியாக உரைத்துவைத்தார்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) சிரித்தலும், ஒருவனோடு செவிச்சொல்லும், தம்முற்றார்க்காக வாரம் சொல்லுதலும், பகையொடுதலும், பாட்டுக்குப் பொருட் சொல்லுதலும் இவ்வைந்துங் கூட்டத்தோ டறிவுடையரா யிருந்துழி வேண்டாராய்ப் பழைய நூல்களிலே யாத்து வைத்தார் அறிவுடையார் ஆய்ந்து.

(க-ரை.) பெரியோர் கூடியிருக்கு மிடத்தில் சிரித்தல் இரகசியப் பேச்சுப் பேசுதல், நட்பினர்க்குப் பாரபக்கமாக நலம் பேசுதல், ஆகாதவர்க்குப் பகைமை பேசுதல், பாட்டுக்கு உரை சொல்லுதல் ஆகிய ஐந்து செயல்களையும் அறிவுடையோர் செய்யமாட்டார்கள்.

மந்திரம் - இரகசியச் சொல் அல்லது சூழ்ச்சியுரை. நகை - தொழிற் பெயர்; நகு - பகுதி. உரை - சொல். அது பொருளின் மேனின்றது. என்ற ஐந்தும் என்பது என்றைந்தும் எனத் தொகுத்தலாயிற்று. யாத்தல் - தொடுத்தல். இது சொல்லுதல் மேனின்றது. வாரம் - அன்பு. "செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித் தொழுகல், ஆன்ற பெரியா ரகத்து," என்னுந் திருக்குறளை யிதற்குதாரணமாகக் கொள்ளலாம். (அடு)

சத்தமெய்ஞ் ஞானம் தருக்கஞ் சமயமே
வித்தகர் கண்டவீ டுள்ளிட்டாங்—கத்தகத்
தந்தவிய் வைந்து மறிவான் றலையாய
சிந்திப்பிற் சிட்டன் சிறந்து.

(ப-ரை.) சத்தம் - வழக்காகிய இலக்கண நூலும், மெய்ஞ் ஞானம் - அறிவுநூலும், தருக்கம் - அளவை நூலும், சமயம் - சமய நூலும், வித்தகர்-அறிவின் மிக்கோர், கண்ட - செய்த, வீடு - வீட்டு நூலும், உள்ளிட்டு - உட்பட, அத்தக இவ்வைந்தும் - அத்தகைமையாகிய இவ்வைந்தனையும், அந்தம் அறிவான் - அழகா யறிபவன், சிந்திப்பின் - ஆலோசிக்கு மிடத்து, சிறந்து - சிறப்படைந்து, தலையாய சிட்டன் - தலைமையாய்சிட்டனாவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) வழக்கு நூலும், சொன்முடிபு நூலும், தருக்க நூலும், சமயநூலும், அறிவின் மிக்கார் கண்ட வீட்டு நெறியும் இவ்வைந்தும் அழகாக அறிவான் தலையாய சிட்டனாவான் சிறந்து.

(க-ரை.) இலக்கண நூல் முதலானவற்றை நன்கறிந்தவனே மக்களுட் சிறந்தவனாவான்.

சத்தம் - ஒலி. அஃது ஒலி வடிவமாகிய எழுக்கையும் சொல்லையும் பற்றிய இலக்கண நூலை யுணர்த்தி நின்றது. தருக்கம் - ஒரு பொருளின் உறுதியைப்பற்றிச் சொற்போராடல். அஃது அதனையுடைய தருக்க நூலை யுணர்த்திற்று. ஐந்து நூலையுமுணர்ந்தவன் மிக ஒழுங்குடையவனாயும், உலகத்திற்குப் பயன் படுபவனாயுமிருப்பான், ஆகலின் அவனை, 'தலையாய சிட்டன்,' என்றார் ஆசிரியர். ஆங்கு - அசை. அந்தம் என்பது மவ்வீறு கெட்டு நின்றது. சிட்டன் - மேலானவன். (அக)

கண்ணுங்காற் கண்ணுங் கணிதமே யாழிளே
 டெண்ணுங்காற் சாந்தே யிலைநறுக்கிட்—டெண்ணுத
 விட்டவீவ் வைந்து மறீவா னிடையாய
 சிட்டனென் றெண்ணப் படும்.

(ப-ரை.) கண்ணுங்கால் - நினைக்கு மிடத்து, கண்ணும் - நினைத்தற்குரிய, கணிதம் - கணிதமும், யாழிளேடு - யாழினுடன், எண்ணுங்கால் - எண்ணுமிடத்து, சாந்து - சந்தன மரைத்தல், இலை நறுக்கிட்டு - இலை கிள்ளி, எண்ணுதல் - எண்ணல், இட்ட - ஏற்படுத்தப் பட்ட, இவ்வைந்தும் - இந்த ஐந்தீ தொழில்களையும், அறிவான் - அறிந்து செய்ய வல்லவன், இடை ஆய சிட்டன் என்று - இடையாகிய சிட்டன் என்று, எண்ணப்படும் - எண்ணப்படுவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) கருதுங்காற் கருதப்படு மெண்ணும்,
 யாழ்வல்லனாதலும் சந்தனமரைத்தலும் எண்ணலும்
 தொழில்பட இலை நறுக்கலும் என இவ்வைந்து காரியமும்
 அறிந்து வல்லனாவான் இடையாய சிட்டனென் றெண்
 ணப்படும்.

(க-ரை.) கணித நூல் முதலிய ஐந்தனையும் கற்று வல்லவன் இடையாய் சிட்டனென்று சொல்லப்படுவா னென்பதாம்.

நறுக்கு - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். அறிவான் - வினையாலணையும் பெயர். கண்ணல் - நினைத்தல். கண்ணுங்கால், எண்ணுங்கால் - வினையெச்சங்கள். ஏ - எண்ணுப் பொருள். கணிதம், யாழ், சாந்து என்பன அவற்றைச் செய்தலாகிய தொழில்கண்மே னின்றன. (அஎ)

நாணில னாய்நன்கு நள்ளாதா னாய்ப்பெரியார்ப்
பேணில னாய்பிறர் சேவகனா—யேணில்
பொருந்திய பூண்முலையார் சேரிகைத் தில்லான்
பருத்தி பகர்வுழி நாய்.

(ப-ரை.) நாண் இலன் - நாணமில்லாதவன், நாய் - நாய்க்கு நிகராவன், நன்கு - நன்மைபாக, நள்ளாதான் - (பிறரோடு) நட்புக் கொள்ளாதவன், நாய் - நாயோடொப்பாவன், பெரியார் - (தாய் தந்தையர் முதலிய) பெரியாரை, பேணிலன் - பாது காவாதவன், நாய் - நாயை நிகர்ப்புன், பிறர் சேவகன் - பிறருடைய பணியாளனாயிருந்து வாழ்பவன், நாய் - நாயைப் போல்வன், ஏண் இல் - உயர் வில்லாத, பூண் பொருந்திய - நகைகளை யணிந்த, முலையார் - தனங்களையுடைய பர்த்தையரது, சேரி - தெருவில், (அவர்களது ஆசையால் திரியும்) கைத்து இல்லான் - கைப்பொருள் இல்லாதவன், பருத்தி பகர்வுழி - பருத்தி விலை கூறுமிடத்து, (போய் நிற் கின்ற) நாய் - நாய்க்கு நிகராவான்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) நரணமில்லாதானு நாயோடொக்கும்,
பிறரொடு நண்பு கொள்ளாதானு நாயோடொக்கும், பெரி யாரைப் பேணுதானு நாயோடொக்கும். பிறர்க்குச் சேவக னாய்த் திரிவானு நாயோடொக்கும்; மனத்தின்கு ணிலையில் லாத பூணையுடைய முலையார் சேரியின்கட் கைப்பொரு

ளின்றிக் காதலாற் சென்று திரிவானும் பருத்தி விற்குமிடத்
துச் சென்று நிற்கு நாயோடொக்கும்.

(க-ரை.) நாணமில்லாதவன் முதலியோர் நாய்க்கு ஒப்பா
வார்கள்.

பருத்தி விற்குமிடத்து அங்குக் காத்துக் கிடக்கும் நாய்க்கு
ஏதும் உணவுப் பண்டம் கிடையாமை போலப் பொருளுக்குத் தம்
உடம்பை விற்கும் பொருட் பெண்டிர். சேரியிற் பொருளிலளைய்த்
திரிவானுக்கு ஏதும் அவர் புணர்ப்பு நேராதாகலின் அவரைப்
பருத்தி பகர்வுழி நாய் என்றார். பகர்வுழி - பகர் உழி; வகரம்
மெய்யீற்று உடம்படு மெய்யாகப் பொருந்தியது. சேரி - ஒரு
வகுப்பார் சேர்ந்திருக்கும் இடம். இச்செய்யுள் கடையாய் சிட்
டரியல்பு கூறுவது. ஏண் - மன நிலையென்னுமாம். (அஅ)

நாணெளிது பெண்மை நகையெளிது நட்டானே
லேணெளிது சேவக னேற்பெரியார்—பேணெளிது
கொம்பு மறைக்கு மிடையா யளியன்மீ
தம்பு பறத்த லரிது.

(ப-ரை.) கொம்பு - வஞ்சிக் கொம்பை, மறைக்கும் - மறைக்
கின்ற, இடையாய் - இடையை யுடையவளே! பெண்மை -
(ஒருத்தி) பெண்மைக் குண முடையளாயின், நாண் எளிது - (அவ
ளுக்கு) நாணம் எளிதாகும், நட்டானேல் - ஒருவனோ டொருவன்
நட்புக் கொள்வானாயின், நகை எளிது - (அவனுக்கு) மகிழ்ந்து
நகுதல் எளிதாகும், சேவகனேல் - ஒருவன் சேவகனாயின், ஏண்
எளிது - (அவனுக்கு) வன்மை எளிதாகும், பெரியார் - குணத்தாற்
பெரியராயின், பேண் எளிது - (அவர்க்குப்) பிறரைப் பேணுதல்
எளிதாகும், அளியன்மீது - (யாவரிடத்தும்) அருளுடையான்மேல்,
அம்பு பறத்தல் - பிறர் எய்யும் அம்பு விரைந்து செல்லுதல்,
அரிது - அரிதாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருத்தி பெண்குணத்தையுடையளாயில் அவளுக்கு நானொளிது, ஒருவனோடொருவன் நட்பானாயின் அவற்கு மகிழ்ந்து நகுதல் எளிது, ஒருவன் சேவகனாயின் அவனுக்கு வலிசெய்தல்' எளிது, குணத்தாற் பெரியராயின் அவர்க்குப் பிறரைப்பேணுதல் எளிது, வஞ்சிக்கொம்பை மறைக்கும் இடையினையுடையாய்! பலர்க்குஞ்சோறிடுவார்மேற் பிறர் அம்பு பறந்து சேறல் அரிது.

(க-ரை.) பெண்டிற்கு நாணும், நட்பார்க்குச் சிரிப்பும் சேவகர்க்கு வலிமையும், பெரியார்க்குப் பிறரைப்பேணுதலும் எளிது, ஆனால் அன்புடையார்க்குச் சினம் தீது செய்தல் அருமையாகும்.

பெண்மைக்குணம் நாணம், மடல், அச்சம், பயிர்ப்பு என்ற நான்கும் எல்லோரிடத்தும் அன்புள்ளவன்மீது சகலரும் நட்புடையவர்களாகவே யிருப்பார்களாதலின் அவன்மேல் எவரும் பகைகொண்டு அம்பைச் செலுத்தமாட்டார்கள். வஞ்சி - ஒருவகைக்கொடி. வஞ்சிக் கொம்பு, மென்மைபற்றி இடைக்கு உவமையாகக் கூறப்படும். நாணி மறையும் என்பது தோன்ற கொம்பு மறைக்கும் என்றார். நாண், நகை, பேண் என்பன முதலிலைத் தொழிற் பெயர்கள். ஏண் - வலி. பறத்தல் - விரைந்து செல்லுதல் என்னும் பொருட்டு. அகிரி - யாவர்மீதும் ஒரு தன்மைத்தாய் அருளுடைமை. (அக)

இன்சொலா னாகுங் கிளைமை யியல்பில்லா
வன்சொல்லி னாகும் பகைமைமன்—மென்சொல்லி
னையவில்லா வாரருளா மவ்வரு ணன்மனத்தான்
வீவில்லா வீடாய் விடும்.

(ப-ரை.) இன்சொலான்-(ஒருவன் உரைக்கும்) இனிய சொற்களால், கிளைமை-உறவு, ஆகும் - (அவனுக்கு) உண்டாகும், இயல்பு இல்லா-நற்குணம் இல்லாத, வன் சொல்லின்-வலிய சொல்லினால்,

பகைமை பகைமையானது, ஆகும்-உண்டாகும், மென் சொல்லின்-
மெல்லிய சொல்லினால், மன் - பெருமையும், ஒய்வு இல்லா-ஒய்தல்
இல்லாத (இடைவிடாத), ஆர்-நிறைந்த, அருள் - இரக்கமும், ஆம்-
உண்டாகும், அ அருள்-அபிவிருத்தம் பொருந்திய, நன் மனத்தான்-
நல்ல மனத்தினாலே, வீவு இல்லா - கேடில்லாத, வீடு ஆய்விடும்-
வீடு பேறு உண்டாய் விடும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) ஒருவன் சொல்லும் உறுதியாகிய சொல்
வினாற் சுற்ற முளதாகும், குணமில்லாத கடுஞ்சொற்களாற்
பகைகளுளவாம், பிறர்க்குச் சொல்லு மெல்லிய சொல்வினாற்
றளர்வில்லாத அருள் உளதாம், அவ்வருளாவ தொருவன்
மன நன்மையால் கேடில்லாத வீடாய் விடும்.

(க-ரை.) இன்சொல்லாற் கிளைமையும், வன் சொல்லாற்
பகைமையும், மென்சொல்லாற் பெருமையும் இரக்கமும், அவ்
விரக்க மனத்தால் வீடும் ஒருவனுக்கு உண்டாகும்.

மெல்லிய சொற்களையே ஒருவன் பேசிக் கொண்டிருப்பானா
யின் அச்சொற்களால் அவனுக்கு எவரிடத்தும் இரக்கமன முண்
டாகும். அதனால் அவனைப் பலரும் உயர்ந்தவ னென்று கொண்டாடு
வார்கள். உயர்க் குறுகண் செய்யாமையாகிய தவநிலையுடையவன்
முத்தியாகிய வீடும் அடைவன். வீவு, வீடு-தொழிற் பெயர்கள்.
கிளைமை-பண்புப் பெயர். ஆய்விடும்-விடு-ஆணிவுப் பொருளுணர்த்
தும் விசுதி. அருள்பெறல் அரும் பேராதலால் ஆரருள் என்றார்.

தக்க திளையான் றவஞ்செல்வ னாண்மறுத்த
றக்கது கற்புடை யாள்வனப்புத்—தக்க
தழற்றண்ணென் றோளா ளாழிவில ளாயி
னிழற்கண் முயிராய் விடும்.

(ப-ரை.) இளையான்-இளையவன், தவம் - (சூறந்த) தவஞ்
செய்தல், தக்கது-தகுதியுடைத்து, செல்வன்-செல்வமுடையோன்,
ஊண் மறுத்தல்-உணவு வெறுத்து விரதங்காத்தல், தக்கது - தகுதி

யுடைத்து, கற்பு உடையாள்-கற்புடையவளது, வனப்பு அழகானது, தக்கது-தகுதியுடைத்து, தண் என் - குளிர்ந்திருக்கும், தோள் ஆள்-தோள்களையுடையவளாகிய ஒருவனுடைய மனைவியானவள், அறிவு இலள் ஆயின் - அறிவற்றவளாயின், அழல் - நெருப்புப் போன்றும், நிழல் கண் - நிழலினிடத்து, முயிறு ஆய்விடும் - முயிற்றைப்போன்றும் அவனைத் துன்புறுத்துவள்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) இளையான் துறந்து தவஞ் செய்தல் தக்கது, செல்வத்தையுடையான் இல்லறத்தின்கணின்று இடையீட்டையுண் மறுத்து நோன்பு புரிதல் தக்கது, கற்புடையாள் வனப்பு தக்கது, ஒருவன் மனையாள் அறிவிலளாயொழுகின் நிழலின்கண் முயிறோடழலை யொக்கும்.

(ஈ-ரை.) இளையான் தவமும், செல்வன் நோன்பும், அழகுடையாள் கற்பும் தக்கவை. அன்பும் துன்பும் உணர்தற்குரிய இவ்வாள் அறிவிலளாயின் அழலையும் மாநிழற்கண்ணுள்ள செவ்வெறும்பையும் ஒப்பாவள்.

செல்வன் எத்தகையஉயர்ந்த உணவுகளையும் நுகரக்கூடியவன். அவன் அவற்றை நீக்கி வீரதங் கொள்ளுதல் உயர்ந்தது. முயிறு-இலுப்பை மா முதலிய மாங்களிலிருக்கும் ஒருவகைச் செவ்வெறும்பு. 'கற்புடையாள் வனப்பு' என்பதை 'வனப்புடையாள் கற்பு' என்று மாற்றுவது மொழி மாற்றுப் பொருள் கோள். அழல் அணுகவு மொட்டாது அகலவும் ஒட்டாமைபோல் அறிவில்லா இல்லக்கிழத்தியை அவள் கணவன் வீட்டு நீங்கவுமாட்டாமல் அன்றி அண்டி மகிழவுமாட்டாமல் இடர்ப்படுவானாகவின், அழல் என்றார். முன் மூன்றனோடு 'தண்ணெறித்தோளாள் அறிவில்ளாயின் அழல், என்ப தொன்றும், 'நிழற்கண் முயிறாய் விடும், என்ப தொன்றும் கூட்டி ஐந்தாக்கிக் கொள்க. (ஈக)

பொய்யாற் சுவர்க்கம்வா யாரிர யம்பொருள்
மையார் மடந்தையால் வாழ்விரிது—மெய்யன்றான்

மைத்தக நீண்ட மலர்க்கண்ணாய் தீதன்றா
லெத்தவ மாணும் படல்.

(ப-ரை.) மைதக - மைதீட்டுதலால் தகுதியுற்று, நீண்ட -
காதளவோடிய, கண்ணாய் - கண்களையுடைய பெண்ணே!
பொய்யால் - பொய்ந்நெறி யொழுக்கத்தால், சுவர்க்கம் - மேலுலக
முளதாம், வாயால் - மெய்ந்நெறி யொழுக்கத்தால், நிரயம் - நிரய
முளதாம், பொருளால் - நிலையற்ற செல்வப்பொருளால், இனிது
வாழ்வு - இனிதாக வாழ்தலும், மை ஆர் - குற்றம் பொருந்திய,
மடந்தையால்-வேசிப் பெண்ணின் சேர்க்கையால், இனிது வாழ்வு-
இனிதாக வாழ்தலும், மெய் அன்று-உண்மையல்ல, எத்தவம்
ஆனும் - எந்தத்தவமாயினும், படல் - ஒருவரிடத்தே யுண்டாதல்,
தீது அன்று - தீமையானதன்று; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பொய்ந்நெறியொழுகினால் அவர்க்குச்
சுவர்க்கமுளதாம், மெய்ந்நெறியி லொழுகினால் அவர்க்குநிரய
முளதாம், பொருள் தேடுதலினிதாம், குற்ற மிக்க மடந்தைய
ரோடு கூடி இவ்வாமும் இவ்வாழ்க்கையினிதா மென்றல்
மெய்ம்மையுமன்றால், மைத்தக நீண்ட மலர்க்கண்ணாய்!
யாதேனு மொரு தவம்படுதல் தீதன்று நன்மையேயாம்.

(க-ரை.) பொய்யாற் சுவர்க்கம் பெறுதலும், மெய்யால் நரக
மடைதலும், நிலையற்ற செல்வப் பொருளால் இனிது வாழ்தலும்,
குற்றம் பொருந்திய பெண் சேர்க்கையால் இனிது வாழ்தலும் மெய்
யன்று, ஒருவரிடத்தே எந்தத் தவமேனும் உண்டாதல் தீதன்று
என்பதாம்.

இச்செய்யுள் கடவுளில்லை வென்னும் வாதுகள் மெய்
யென்று சொல்பவற்றை பொய் யென்றும், பொய்யென்று சொல்ப
வற்றை மெய்யென்றும் விளக்கிச் செல்வது. வாய்மை என்பது
மைவிகுதி குறைந்து வாய் என நின்றது. மையார் என்ற குறிப்
பால் மடந்தை பொதுமகனொனக் கொள்ளப்பட்டது. மெய்யன்றால்
தீதன்றால் ஆல்-அசை நிலைகள். ஆயினும் என்பது ஆனும் என

நின்றது. மடந்தையால் என்பதிலுள்ள ஆல் உருபும், வாழ்வினிது என்பதும் பொருள் என்பதனாலும் கூட்டிக்கொள்ளப்பட்டன.கஉ

புல்லறத்தி னன்று மனைவாழ்க்கை போற்றடைத்தே
 னல்லறத்தா ரோடு நடக்கலா—நல்லறத்தார்க்
 கட்டிட்டுண் டாற்றவாழ்ந் தார்களே யிம்மையி
 லட்டிட்டுண் டாற்றவாழ் வார்.

(ப-ரை.) மனைவாழ்க்கை - மனைவியோடு கூடிவாழும் இல் வாழ்க்கை, புல் அறத்தின் நன்று - தழுவும் இல்லறம் துறவறமாகிய இரண்டில் நல்லதாம், போற்றடைத்தேல் நன்கு பாராட்டப்படுமா னால், நல்லறத்தாரோடும் நடக்கலாம்-நல்ல துறவறத்தாரோடும்அது வைத்தெண்ணப்படலாம், நல் அறத்தார்க்கு¹ - *நல்ல துறவறத் தார்க்கு, அட்டு - சமைத்து, இட்டு - பகிர்ந்திட்டு, உண்டு - (பிறகு) தாமும் உண்டு, ஆற்றவாழ்ந்தார்களே² - மிகவும் இனிதாக முற்பிறப் பில் வாழ்ந்தவர்களே, இம்மையிள் - இப்பிறப்பில், அட்டு இட்டு உண்டு - சமைத்திட்டுண்டு, ஆற்றவாழ்வார் - மிகுதியாக வாழ்ந் திருப்பவர் ; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை) *புல்லிய துறவறத்தினன்று மனை வாழ்க்கை, மனையறத்திற்குச் சொன்னபடியே யொழுகிற் றுறவறத்தாரோடு நீடக்கலாம், ஆதலால் நல்ல துறவறத் தார்க்குத் தாம் ஆக்கிட்டு, தாமும் இடப்படாதுண்டவர் கள் இப்பிறப்பின்கண் மிகவிட்டுண் டில்வாழ்க்கை வாழ் வார்.

(க-ரை.) மக்கள் இல்லறவாழ்வில் நின்று யாவர்க்கும் பயன் படுமாறு வாழ்தல் நன்றும்.

புல்அறம் - புல்லும்அறம். இல்வாழ்க்கையைச் செவ்வையாக ஆற்றில் அதுவே துறவற வாழ்க்கைக்கு ஒப்பாகும் என்பார், போற் றுடைத்தேல் நல்லறத்தாரோடு நடக்கலாம் என்றார். “அறத்தாற்

றின் இவ்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றின், போஒய்ப் பெறுவ தெவன்," என்னும் கீருக்குறளைக் காண்க. முற்பிறப்பில் நல்லில் வாழ்வு பெற்றாரே இப்பிறப்பில் அது பெறும் பேறுடையாரென் பது பின்னிரண்டடிகளினி கருத்து. முத்திக்கு வித்தாதலால் குற்றமற்ற துறவறத்தை 'நல்லறம்', என்றார். (கூஉ)

ஈவது நன்றுதீ தீயாமை நல்லவர்
மேவது நன்றுமே வாதாரோ—டோவாது
கேட்டுத் தலைநிற்க கேடி உயர்கதிக்கே
யோட்டுத் தவநிற்கு மூர்ந்து.

(ப-ரை.) ஈவது - (பிறர்க்கு வேண்டியு பொருளைக்) கொடுப் பது, நன்று - நன்மையாம், ஈயாமை - கொடாமை, தீது - தீமை யாம், நல்லவர் - நல்லோர், மேவாதாரோடு - பொருந்தாதவரோடு, மேவது - பொருந்தியிருப்பது, நன்று - நன்மையாம், ஓவாது - இடையறாமல், கேட்டு - (நன்னெறிக்குக் காரணமாகிய நூற் பொருளைக்) கேட்டு, தலை - (அந்நெறியின்) கண்ணே, நிற்க - நின்ற லைச்செய்க, (நின்றால் அந்நில) கேடு இல் - அழிவில்லாத, உயர் கதிக்கு - உயர்ந்த வீட்டு நெறியின் கண்ணே, ஓட்டு - விரைந்து செல்லுஞ் செலவின்கண், தவ ஊர்ந்து நிற்கும் - மிகுதியாக மேம் பட்டு நிற்கும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறர்க்கொன்றை யீவது நன்று, பிறர்க் கீயாமை தீது, மேவாதாரோடு நல்லராயிருப்பார் மேவி யொழுக்குவதுவே நன்று, நன்னெறிக்கு வழியாகிய நூலி னையே கேட்டதன் கண்ணே நிற்க; கேடி-லாத உயர்கதி யாகிய வீட்டுநெறியின்கண்ணே செல்லும் செலவின் கண்ணே நிற்க மேற்கொண்டு.

(கூ-ரை.) ஈகை நன்று, ஈயாமை தீது, தம்மைச் சேராதவ ரோடும் நல்லவர்கள் ஒருவாறு சேர்ந்தாற்போலிருப்பது நன்று,

நல்லனகேட்டு அவற்றுக்குத் தக ஒழுகுதல் அவ்வொழுக்கம் மேன்
மேல் உயர்ந்து நற்பேற்றிற்கு மக்களைச் சேர்ப்பியாபிற்கும்.

மேவாதாரால் வதுந் தமக்குத் தீங்கு நேராமைப் பொருட்டு
நல்லோர், 'மேவது நன்று', எனப்பட்டது. ஒட்டு - முதனிலைத்
தொழிற்பெயர். தவ - மிகுதிப்பொருள்தரும் உரிச்சொல். மேவு -
முதனிலைத்தொழிற்பெயர், அது என்னும் முதல் வேற்
றுமைச் சொல்லுருபேற்று மேவது என வந்தது. அது சாரியை
எனினுமாம். (௧௪)

உண்ணிடத்து மொன்றார் மெலிவிடத்து மந்திரங்கொண்
டெண்ணிடத்துஞ் செல்லாமை தான்றலையே—யெண்ணி
யுரைப்பூசல் கோற லுயர்தவமேற் கங்கைக்
கரைப்பூசை போற்றக் கடை.

(ப-ரை.) உண்ணிடத்தும் - பிறர் உண்ணுமிடத்தும், ஒன்
னார் - பகைவர், மெலிவு இடத்தும் - தளர்ந்த விடத்தும், மந்திரம்
கொண்டு - மந்திராலோசனையை மேற்கொண்டு, எண்ணிடத்தும் -
ஆலோசிக்குமிடத்தும், செல்லாமை - போகாமையே, தலை - தலை
யாய ஒழுக்கமாம், எண்ணி - ஆராய்ந்து, உரை - சொல்லுஞ் சொல்
வில், பூசல் - மாறுபடுதலும், உயர்தவம்மேல் - உயர்ந்த தவ
வேடத்தை மேற்கொண்ட காலத்தில், கோறல் - ஒருயிரைக்
கொன்று தின்னலும், போற்ற-ஆராயுமிடத்து, கங்கைக்கரை - கங்
கைநதிக்கரையி லுட்கார்ந்திருக்கிற, பூசை - பூனைபோல, கடை -
கடையாய ஒழுக்கமாம்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறருண்ணுமிடத்தும் பகைவராயி
னார் தளர்ந்தவிடத்தும் பிறர் சூழ்ச்சிகொள்ளுமிடத்துஞ்
செல்லாமையும், தாமொருவர்க்குத் தலைமையாகிய குணம்
ஆராய்ந்து பிறரொடு மாறுபட்டுச் சொல்லுஞ் சொல்லின் நித்
தமக்குளதாகப் பாதுகாத்தலைச் செய்தலும், மிக்க வறத்தை

மேற்கொண்ட காலத்துப் பிறவுயிரைக் கொன்று தின்கையும், காரணமாய்ந்தாற் றவவேடங் கொண்ட பூசையொத்தலாகிய சீழ்மையாம்.

(க-அ.) பிறர் உண்ணு மிடத்திலும், பகைவர்கள் தளர்ச்சி யுடையவரா யிருக்குமிடத்திலும், மறைமொழிகள் கூறி ஏதோ ஆழ்ந்து நினைத்துக் கொண்டிருக்கு மிடத்திலும் செல்லலாகாது. ஆன்றோர் அறிவுரைகளுக்கு மாறுபடுதலும், உயர்க்கொலை புரித லும், உள்னொன்று வைத்து மேலே தவக்கோலம் பூண்டிருத்தலுந் தீதாம்.

மந்திரம் ஈண்டு மறைவிற்பேசிக்கொள்ளும் பேச்சு. கங்கைக் கரையாகிய புண்ணிய இடத்தில் அமர்ந்து உயர்க்கொலைகளைப் புரிந்துவரும் பூனைகளை ஒப்பக் கடையானவர்கள் மேலே தவக் கோலம்பூண்டு மறைவில் தீயன புரிந்தொழுருவா ரென்பது ஈற்றடி களிற் கூறப்பட்டது. செல்லாமைதான் என்பதில் தான் அசை. தேற் றப்பொருளில் வந்ததெனினுமாம். “உரைப்பூசல் கோறல் எண்ணி மேல் உயர்தவம் போற்று” எனக் கூட்டுக. பூசல்-போர், உரைப் பூசல்-உரையோடெதிர்த்தல், அது சொல்லுக்கு மாறுபட்டு நடத் தலை யுணர்த்திற்று. பூசை-பூனை. (கடு)

பத்தினி சேவகன் பொத்தில் கடுந்தவசி
பொத்தில் பொருட்டிறத்துச் செவ்வியான்-பொத்தின்றி
வைத்தா ரதுவழக்குஞ் சான்றவர் தஞ்செம்மை
செத்தா லறிக சிறந்து.

(ப-அ.) பத்தினி - கற்புடையாளும், சேவகன் - சேவகனும், பொத்தில் - குற்றமில்லாத, கடுந்தவசி - அரிய தவத்தைச் செய் வோனும், பொத்து இல்-குற்றமில்லாத, பொருள்திறத்து-பொருட் டிறத்தில், செவ்வியான் - செவ்வியனாய்த் தேறப்படுவோனும், பொத்து-இன்றி - குற்றமில்லாமல், வைத்தார் அதுவழக்கும்அரச

இலே முதன்மையாக ஏற்படுத்தப்பட்டவருடைய சாற்பும், (ஆசிய இவ்வைவரும்) சான்றவர் - மேலோராவர், செம்மை-(இவருடைய) செம்மைக்குணத்தை, செத்தால்-(இவர்) இறந்து பட்டால், சிறந்து அறிக-மிகுதியாக அறியக்கடவாய்; (எ-அ.)

(ப-பொ-ரை.) பத்தினியும், சேவகனும், குற்ற மில்லாத கடுந்தவசியும், பொருட்டிறத்தின்கட் பொத்தின்றிச் செவ்வியனாய்த் தேறப்படுவானும், முதன்மையாக அரச இலே வைக்கப்பட்டார் பொத்தின்றி வழக்கும் சான்றவனுமென இவ்வைவர் செம்மையும் இவர் செத்தாலறிக மிகவும்.

(க-ரை.) பத்தினி சேவகன் முதலியோருடைய செம்மைக்குணங்கள், அவரிறந்தபின் மிகவும் உலகத்தாரால் அறியப்படும்.

பத்தினி-இது கற்புடை மாதையும், நன்மனையானாயுங் குறிக்கும். கடுந்தவசி யென்றது உணவு நீர் முதலியவற்றை வெறுத்து என்பெழுந் தியங்கும் யாக்கையனாய் நிற்குங் கடுந்தவத்தோனை. செவ்வியான்-செம்மைக்குணங்காட்டுபவன். பொத்தில் பொருளாவது-அடைக்கலமாக வைக்கப்பட்ட பொருளை அடைக்கலம் பெற்றவன் கவரக்கருதி மறைக்கத்தகாத பொருள். "செத்தால் தெரியும் செட்டியார் வாழ்வு," என்ற பழமொழிப் பொருளினே, 'செம்மை செத்தாலறிக,' என்ற அடியிற் குறித்தனர் ஆசிரியர். (கக)

வழிப்படரல் வாயல் வருந்தாமை வாய்மை
குழிப்படரல் தீச்சொற்க ளோடு-மொழிப்பட்ட
காய்ந்து விடுதல் களைந்துயக் கற்றவர்
ஆய்ந்து விடுதல் அறம்.

(ப-ரை.) உய்ய நல்லவாழ்வை அடையும் பொருட்டு, கற்றவர்-(அதற்குரிய நன்னெறிகளைக்) கற்றுணர்ந்தவர்கள், தீச்சொற்க ளோடு-தீயசொற்களைக் கூறுதலுடனே, வழிப்படரல்-மக்கள் நடக்கும் வழியிற் சென்று பிறர்க்குத் துன்பமாதலும், வாய் அல் வருந்

தாமை-பொருந்திய இருட்டிற்கு வருந்தாமையும், வாய்மை-மெய்ம்மை யானது, குழிப்பு-தாழ்வு படுதலில், அடரல் - பொருந்துதலும், மொழிப்பட்ட-(பெரியோர்) சொற்களிலடங்கிய நீதிகளை, காய்ந்து-சினந்து வெறுத்து, விடுதல்-விடுதலும், (ஆகிய ஐந்தையும்) ஆராய்ந்து-ஆராய்ந்து பார்த்து, களைந்து விடுதல்-நீக்கி விடுதல், அறம்-அறமாகும்; (எ-று.)

(ப-பொ-ரை.) பிறர்வழிச் செலவும், வாய்க்குங் காரியங்களை முயன்று வருந்தாமை, மெய்ம்மையல்லா நெறியின்கட்சேறல், பிறரைப் பழிகூறுஞ் சொற்கள், நல்லாராற் சொல்லப்பட்ட குணங்களைந்து நீக்குகலென இவ்வைந்தையுங் கற்றறிவார் களைந்து நீக்குதலறமாவது.

(க-ரை.) நல்வாழ்வடைய விரும்புகின்றவர்கள் தீச்சொற்கள் கூறுதலும், வழிப்பறிக் கொள்ளை செய்தலும், பிறர் பொருள் கவரலும், மெய்ம்மை தவறுதலும், அறிவுரைகளைக் கடத்தலும் ஆகா.

படர்-தூன்பம், படரல்-தூன்பமாதல். வழியில் தூன்பமாதலாவது ஆறலைத்தல். குழிப்பு-தாழ்தல். மொழிப்பட்ட - பலவீன்பால் வினையாலணையும் பெயர். உய-உய்ய என்பதன் இடைக்குறை. உய்தலாவது பிறவித்தூன்ப மொழிந்து வீடெய்தி என்றும் அழியா இன்பெய்திவாழ்தலாம். குழிப்படரல் என்பதை குழிப்படரல் என்று பிரித்துத்தாழ்விற் செல்லுதல் என்றுங்கூறலாம். வழிப்படரல் முதலியவற்றை ஆய்ந்து களைந்து விடுதல் அறம் எனக்கொண்டு கூட்டி முடிக்க. (க௭)

பாயிரம்.

மல்லிவர்தோண் மாக்காயன் மாணாக்கன் மாநிலத்துப்
பல்லவர் நோய்நீக்கும் பாங்கினூற்-கல்லா
மறுபஞ்சந் தீர்மழைக்கை மாக்காரி யாசான்
சிறுபஞ்ச மூலஞ்செய் தான்.

(பரை.) மல் இவர் தோள்-மற்போர் விரும்பும் தோள் வலி
மையையுடைய, மாக்காயன் மாணாக்கன்-மாக்காயன் என்பவர்
மாணாக்கராகிய, பஞ்சம் தீர்-வற்கடத்தைத் தீர்க்கின்ற, மழைக்கை-
மழையைப் போலும் ஈகை யொழுக்கமுடைய, மா-சிறந்த, காரியா
சான்-காரியாசான் என்பவர், மாநிலத்து-இப்பேருலகத்தில், பல்ல
வர் நோய் நீக்கும் பாங்கினூல் - மக்கள் பீலருடைப அறியாமை
நோயை நீக்குந் தகைமைபால், கல்லா-அறிவுநூல்களை (அவர்கள்)
கல்லாத, மறுதீர்-குற்றந்தீருப்படி, சிறுபஞ்ச மூலம்-சிறுபஞ்சமூலம்
என்னும் இந்நூலை, செய்தான்-இயற்றினாரென்க; (எ-று.)

(க-ரை.) மாக்காயனார் மாணாக்கராகிய காரியாசான் என்னுஞ்
சான்றோர் மக்கள் அறியாமைபுங் குற்றமும் நீங்கும்படி 'சிறுபஞ்ச
மூலம்' என்னும் இந்நூலை யியற்றினார் என்பது.

மாக்காயன் என்ற பெயரால் இவர் சிறந்த உடற்கூறமைந்த
வர் என்பது விளங்கும். மழைக்கை என்றதனால் கொடை வள்ளலு
மாவர் என்க. தீர் என்பது தீபகமாகப் பஞ்சந்தீர் எனவும், மறுதீர்
எனவும் இரண்டிடங்களினுங் கூட்டப்பட்டது. இவர்தல் விரும்பு
தல். இப்பாயிரச் செய்யுள், ஆக்கியோர் காலத்தறிஞரால் செய்யப்
பட்டதாகும்.

சிறுபஞ்ச மூலம்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அழியாமை யெத்தவமும்	௩௨	குளந்தொட்டுக்கோடு	௭௨
அரம் போர்கிளை	௬௭	கொண்டான் கொழு	௩௬
அறனட்டான்	௩௩	கொண்டான்வழி	௧௧
ஆணாக்கம் வேண்டா	௩௪	கொல்லாமை நன்று	௩௬
ஆம்பல்வாய்கண்	௬௦	கொன்றான் கொலையை	௭௬
இடரினா	௧௮	கொன்றுண்பாஞ்சு	௧௩
இல்லியலார் நல்லமு	௪௧	கோறலு நஞ்சுனை	௧௬
இன்சொலனாகுங்	௬௭	சத்தமெய்ஞ்ஞானந்	௬௩
ஈவது நன்றுதீ	௧௦௨	சிக்கர்சிதடர்	௮௨
ஈன்றெடுத்தல் சூல்	௭௮	சிலம்பிக்குத் தன்	௧௪
உடம்பொழிய வேண்டி	௭	சிறைக் கிடந்தார்	௭௭
உடையிட்டார்	௪௬	சூலாமை சூலிற்	௮௧
உண்ணாமை	௩௭	தக்கதிலையான்	௬௮
உண்ணிடத்து	௧௦௩	தக்கார் வழிகெடா	௮௮
உயிர்நோய் செய்	௩௭	தன்னிலையுந்தாழா	௬௩
வலாமை நன்றீத	௬௬	தான்பிறந்த	௭௪
ஒத்த பொழுக்கங்	௨	தேவரே கூற்றவர்	௨௪
ஒருவனறிவானும்	௩௬	தொழீஇ யடவுண்ணார்	௪௩
கண்ணுங்காற்கண்	௬௪	தோற்கன்று காட்டி	௬௧
கண்வனப்புக்கண்	௧௧	நகையொடு மந்திரம்	௬௨
கதநன்று சான்றாண்மை	௨௧	நகைகொல்லார்	௩௩
கலங்காமை காத்தல்	௮௦	நட்டாரையாக்கி	௨௨
கல்லாதான்றான்	௬	நல்லவேளிப்படுத்து	௬௨
கழிந்தவைதா	௮௬	நன்புலத்துவையடக்கி	௬௩
கள்ளான் சூதென்	௨௬	நாணிலனாய் நன்கு	௬௩
கள்ளாண்டல் காணிற்	௩௦	நாணிலான் சால்பு	௧௩
கற்புடைய பெண்	௩	நாணெளிது பெண்மை	௬௬
காடுபோற் கட்	௬௦	நாள் கூட்ட மூர்த்தீ	௪௬

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
நீண்டநீர் காடு	௫௪	பொய்யாமை பொன்	௨௩
நீரற நன்று	௬௬	பொய்யாற் சுவர்க்கம்	௬௬
நெடுக்கல் குறுக்கல்	௭௫	பெருளுடையான்கண்	௪
நெய்தன் முகிழ்த்துணை	௩௫	பொருள் போக	௬௪
பக்கம்படாமை	௮௩	பொன்பெறுங்கற்	௬௧
பஞ்சப்பொழு	௮௫	போர்த்துழரிந்	௭௩
படைதனக்கு யானை	௯	மக்கட் பெறுதன்	௫௮
பண்டாரம்பல் கணக்கு	௪௫	மயிர்வனப்புங்	௪௨
பத்தினி சேவகன்	௧௦௪	மல்லிவர்தோண்	௧௦௬
பற்றினான் பற்றற்	௧௦	முழுதுணர்ந்து	௧
பிடிப்பிச்சைப்பின்	௬௬	வடிவிளமைவாய்த்த	௨௬
பிழைத்தல் பொறுத்தல்	௨௦	வருவாய்க்குத் தக்க	௪௮
புண்பட்டார் போற்	௮௪	வரைவில்லாப்பெண்	௮௭
புல்லறத்தினன்றுமனை	௧௦௧	வலியழிந்தார் மூத்	௭௬
பூக்தாலுங் காயா	௨௮	வழிப்படரல் வாயல்	௧௦௫
பூவாதாள் பூப்பு	௪௭	வார்சான்ற கூந்தல்	௫௧
பூவாதுகாய்க்கு	௨௭	வான்குருவி	௩௨
பெருங்குணத்தார்	௩௧	வெந்தீக் காண்வெண்	௭௧
பேண்டக்கம்பேணு	௫௦	வேட்பவன் பார்ப்பான்	௩௮
பொச்சாப்புக் கேடு	௫௫	வைத்தனான்கும்	௪௦
பொய்யாமை நன்று	௪௪	வைப்பானே வள்ளல்	௩௬

சிறுபஞ்சமூலம்

அருஞ்சொல்லகராதி

(எண் - பக்க மெண்)

அடங்க - முழுதும்,	௩௭	ஈடுஇல் - கேடில்லாத,	௬௩
அடரல் - பொருந்துதல்,	௧௦௬	ஈர் - இழுக்கின்ற,	௨௬
அட்டான் - சமைத்தவன்,	௭௬	உகிர் - நகம்,	௨௯
அட்டு - சமைத்து,	௧௦௧	உக்க - அழிந்த,	௪௩
அமிர்து - மாணத்தினின்		உதாரதை - ஈகை,	௮௮
றுந் தவிர்ப்பது,	௬	உய்தல் - ஒழிதல்,	௩௬
அலவலை - அற்பகாரியம்,	௩௬	உய்த்து - செலுத்தி,	௪
அவாய் - விரும்பி,	௨௪	உய்யான் - பிழைக்கமாட்டான்	
அவிர்தல் - விளங்குதல்,	௬௮	உறு - மிகுதி,	௩
அழல் - நெருப்பு,	௬௬	உறுதியா - நன்மையுண்டாகு	
அளியன் - அருளுடைய		மாறு.	௧
வன்,	௬, ௬௬	உறை - உணவு,	௭௬
அறிமடம் - தான் கூறுவ		மருந்து,	௭௭
தறியும் அறிவில்லார்		எக்கழுத்து - இறுமாப்பு,	௬
மாட்டு அஃறிய மாட்டா		எண்வனப்பு - ஆராய்ச்சிக்கு	
மையைத்தானறிந்தும் அறி		அழகு,	௧௨
யாதான் போன்றிருத்தல்,	௬	எண் - உலிமை, ௧௬, ௬௭;	
அறை - அறுதல்,	௮௦	உயர்வு கூடு, வண்மை,	௬௬
ஆட்டும் - அசைவிக்கும்,	௬௦	எத்த - நுதிக்க,	௮௬
ஆகர் - அறிவில்லார்,	௨௩	எத்தி - போற்றி,	௧
ஆர - உண்ண,	௪௦	எர் - அழகு,	௩௧
ஆற்ற - மிகுதியாக,	௧	எலாமை - ஏற்றுக்கொள்	
ஆற்று - செய்,	௮	ளாமை,	௬௭
ஆன்ற - மிகவும்,	௭௬	ஒத்த - பொருந்திய,	௩
இலிங்கி - தவமுடையவன்,	௪௭	ஒருப்படுத்து - நீக்கி,	௪௦
இல் - குடி,	௨௩, ௭௩	ஒல்லா - பொருந்தாத,	௬
இன்றை - தீது,	௧௮	ஒன்றார் - பகைவர்,	௧௦௩
ஈடு - பெருமை,	௬௧	ஒத்து - நூல்,	௬௦

ஒய்வு - ஒய்தல்,	க௮	கிளைமை - நேயமுடைமை,	௩௦
ஒர்த்து - அறிந்து உச,		கும்பம் - குடம்,	௭௩
ஆராய்ந்து,	௭௩	குழிப்பு - தாழ்வு,	௧௦௬
ஒவாது - இடையறாமல்,	௧௦௨	குன்று - மலை,	௭௧
கடிந்தான் - ஒழித்தவன்,	௩௩	கூழ் - மாவிறுலாக்கப்படும்	
கடுமை - கொலைத்		‘உணவு,	௭௦
தொழில்வன்மை,	௮௮	கூற்றம் - எமன்,	௧௪
கடைபோக வாழ்தல் -		கெழீஇ - தழுவி,	௪௪
முடிவுபோக வாழ்தல்,	௮௩	கைத்து - பொருள்-௩௭,	
கடைப்பிடித்தல் -		கைப்பொருள்,	௬௩
தெளிவாயறிதல்,	௭௩	கொடுங்கரி - பொய்ச்	
கட்டு - வரம்பு,	௭௭	சான்று,	௧௩
கண்ட - செய்த,	௬௩	கொட்கும் - சுழன்று	
கண்டல் - தாழைமலர்,	௧௮	கிரிநின்ற,	௮௭
கண்ணல் - நினைத்தல்,	௬௩	கொல்லல் - கெடுத்தல்,	௩௪
கண்படல் - கண்பார்வை		கொழித்தல் - தெள்ளுதல்	
செலல்,	௮௩	ஆராய்தல்,	௪௪
கண்பட்டு - கண்ணோடி,	௮௩	கோடல் - கொள்ளுதல்,	௨௪
கண்மாதெண்ணுமை - கண்		கோடாது - நாணுமல்	௭௬
னோட்டஞ் செய்தல்,	௩௮	கோடாமொழி - நடுநிலை	
கதம் - கோபம்,	௨௨, ௩௬	தவறாதசொல்,	௬
கருதும் - நினைக்கும்,	௩௬	கோடு - கொம்பு கச,	
கருமை - மனவிருள்,	௨௭	மரக்கிளை,	௭௨
கலிக்கண் - கலிகாலத்தில்,	௭௩	கோதை - மலை,	௬௦
கழிய - மிக்க,	௨௨	கோய் - கள் முகக்கும்	
கழிமின் - விடுங்கள்	௩௧	கலம்,	௨௨
கழுமல் - பற்றல், கலத்தல்	௨௭	கோள் கூட்டம் - கோளின்	
கழை - மூங்கில்	௬௧	பொருத்தம்,	௪௬
களர் - சேற்று நிலம்	௩௩	கோறல் - கொல்லுதல், கள,	௧௦௨
களைந்து - நீக்கி,	௧௦௬	சலித்தல் - வெறுத்தல்,	௪௮
களளாமை - களவு		சார்ந்த - தழுவிய,	௭௪
செய்யாமை,	௨௪	சாலாமை நிரம்பாதிருத்தல்,	௬௭
கற்பு - கற்றல்,	௬	சால்பு - அமைதி,	௧௬
கிளர் - விளங்குகின்ற,	௧௨	சான்றவன் - அந்நீவாளிறைந்த	
கிளை - உறவு,	௧௭	பெரியோன்,	௧௧

சிக்கர் - தலைநோயுடையார், அந்
 சிட்டன் - மேலானவன், கூச
 சிதடர் - ப்த்துடையார், அந்
 சிதல் - கறையான், அந்
 சிதவலிப்பு - குறைவுபட்ட
 பிச்சை, ௭௦
 சிந்தை - ஆராய்ச்சி, ௩௬
 சிலம்பி - சிலந்திப் பூச்சி, கூச
 சினை - கருவாகிய முட்டை, கூச
 சீத்து - செதுக்கி, ௭௨
 சுணங்கு - தேமல், ௩௪
 சுவர்க்கம் - மேலுலகம், ௧௦௦
 செயிர் நோய் - கோபத்தா
 லுண்டாகுந் துன்பம், ௩௮
 செருக்கு - களிப்பு, ௩௬
 சேரான் - நிலையான், ச
 சேரி - தெருவு, ௬௩
 சேவகம் - வீரத்தொழில், ௧௬
 செண்டு - நண்டு, ௧௪
 தகைமை - தன்மை, ௩௦
 தக்கம் - பற்று, ௮௪
 தருக்கம் - அளவை நூல், ௬௩
 தவ - மிகுதி, ௧௦௨
 தாவா - கெடாதிருக்க, ௨௭
 தாழ்தல் - தாமதித்தல், ௬௪
 தானம் - கொடை, ௪௨
 திரு - திருமகள், ௩௧
 துக்கர் - சயநோயுடையார், அந்
 துணை - அளவு, ௩௬
 துப்பு - வலி, ௬௩
 துருநாமர் - மூல நோய்
 கொண்டார், அந்
 துளங்கா - அழியாத, ௨௬
 துற்று - உணவு, ௨௨, ௮௦
 துன்னி - நெருங்கி, ௬௩

தெற்ற - தெளிவாக, ௩௩
 தேறப்படும் - தெளியப்படும், ௬௩
 தேற்றாதார் - தெளியாதார், ௨௬
 தொக்க - கூடிய, ௩௮
 தொங்கல் - மாலை, ௩௬
 தொட்டு - தோண்டி, ௭௨
 தொழுத்தை - அடிமைப்
 பெண், ௪௪
 நகை - நகுதல், ௬௬
 நசை - விருப்பம், ௩௪
 நச்சான் - விரும்பாதவன், ௮௬
 நச்சினும் - விரும்பினும், ௨௪
 நடை - ஒழுக்கம், ௬
 நட்தான் - விரும்பியவன், ௩௩
 நள்ளார் - நட்புக்கொள்ளார், ௮௭
 நற்பு நன்மை, ௩
 நன்புலம் - விளைநிலம், ௬௬
 நன்று - நன்மை, ௨௮
 நாடாது - ஆராயாது, ௧௭
 நாண் - நாணம், ௧௬
 நாறா - முளைக்காத, ௨௮
 நாறுவ - முளைப்பன, ௨௭
 நிரயம் - நரகம், ௧௦௦
 நீடாங்கு - கால நீட்டிப்பு, ௧௭
 நுணங்கு - நுட்பம், ௩௬
 நெடுக்கல் - நீட்டுதல், ௧௩
 நைந்தார் - தளர்ந்தார், ௮௦
 நையாமை - உளந்தளராமை, ௨௪
 பகர்வுழி - கூறுமிடத்து, ௬௩
 பக்கம் படுதல் - ஒருபாற்
 கோடல், ௮௪
 பஞ்சமூலம் - சிறிய ஐந்து
 வேர்கள். அவை :—கண்
 டங்கத்திரி வேர், சிறு
 வழுதுணை வேர், சிறு

மல்லி வேர், பெரு மல்லி	
வேர், நெருஞ்சில் வேர்,	ங்
படர் - துன்பம்,	க0சு
படர்பு - விட்டு நீங்குதல்,	கஅ
படல் - உண்டாதல்,	க00
படிந்து - சேர்ந்து,	உங்
படுத்தல் - உண்டாக்குதல்,	சசு
பண் - இசை,	கஉ
பண்டாரம் - கருவுலம்,	சசு
பதி - தலைவன்,	டுஎ
பலி - சோறு,	அசு
பற்று - சார்பு,	க0
பழுது - குற்றம்,	க
பாடு - பெருமை,	எடு
பாத்தல் - பகுத்துண்டல்,	டுங்
பாய் - பரவி,	க
பார்ப்பு - குஞ்சு,	கச
பால் - பகுப்பு,	எஉ
பிறர் இல் - பிறர்	
இல்லாள்,	டுஎ
பீடுடைமை - பெருமை,	டு0
புரிந்து - விரும்பி,	ங்உ
புரை - நிகர்,	அள்
புலத்தல் - பகைத்தல்,	சச
புலம் - அறிவு,	ங்சு
புலை - கீழ்மைக் குணம்,	சச
பூசல் - போர்,	க0ங்
பூசை - பூனை,	ந0ங்
பூதர் - பசாசுகள்,	உடு
பேணு - விரும்பாத,	டு0
பேணிலன் - காவாதவன்,	சுடு
பொச்சாப்பு - மறதி,	டுடு
பொத்து - குற்றம்,	க0ச
பொன்றுங்கால் - அழியவந்த	
விடத்து,	சுச

போகம் - உலக வின்பம் ச;	
இன்பம் -	சக
மடம் - மெல்லிய வீரம்,	அ
மடன் உடைமை - அடக்க	
முடைமை,	டுஅ
மதம் - வலி,	உஉ
மந்திரம் - இரகசியச் சொல்,	
குழ்ச்சி யுரை,	சுங்
மல் இவர் - மற்றோர் விரும்பும்,	
	க0எ
மறு - குற்றம்,	க0எ
மனைசெய்தல் - வீட்டுத்தல்,	டுங்
மண் - நிலைபெற்ற	
பெருமை,	அஎ, சுஅ
மன்று - நீதித்தலம், சபை,	டுங்
மா - சிறந்த,	க0எ
மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட,	டுடு
மாதுடைமை - அழ	
குடைமை,	டுஅ
மாயம் - வஞ்சனைச் செயல்	சுஉ
மாரி - மழை,	ங்
மாறு - அல்லான் - எதிர்	
அல்லாதவன்,	கஎ
மிசைதல் - உண்ணுதல்,	டுங்
முகிழ் - மொட்டு,	ங்சு
முயிறு - செவ்வெறும்பு,	சுசு
முரண் - மாறுபாடு,	டுடு
முழுத்தம் - மூன்றே முக்கால்	
நாழிகைக் கொண்டவேளை,	டு0
மூவாதான் - மூப்பில்லாதவ	
ஞசிய கடவுள்,	க
மூன்று ஒழித்து - காமம்,	
வெருளி, மயக்கம் என்னும்	
முக்குற்றங்களையும் நீக்கி,	க
மெலிவு - தளர்ச்சி,	அ0

ககச

சிறுபஞ்சமூலம்

மேதை - அறிவுடையவன்,	உஎ	வாரம் - அன்பு,	கூ
மேவாதவர் - பொருந்தா		வார்சான்ற - நீட்சி மிகுந்த,	கூ
தவர்,	க0உ	வால் உலண்டு - தூய உலண்டு	
மை - குற்றம்,	க00	என்னும் புழு,	கூ
யாத்தல் - தொடுத்தல்,		வீதி - முறை	கூ
சொல்லுதல்,	கூ	வெகுளி - கோபம்	கூ
வஞ்சி - ஒருவகைக்கொடி,	கூ	வெருட்டாமை - அச்சுறுத்	
வசை - பழிமொழி,	கச	தாமை,	கூ
வடக்கிருத்தல் - வடக்கு		வெள்கு - நாணு,	கூ
நோக்கி யிருந்து		வேட்பவன் - வேள்வீ செய்	
நோற்றல்,	கூ	பவன்,	கூ
வடு - குற்றம்,	கூ	வேளாண்மை - உபகாரம்,	கூ
வண்தார் - வளவியமலை,	கூ	வேறல் - எதிர்த்து வெல்லு	
வரைவு - மணஞ் செய்தல்,	கூ	தல்,	கூ
வலம் - வெற்றி,	கூ	வை - வைக்கோல்,	கூ
வனப்பு - அழகு,	கூ	வெளவல்மின் - கவராதே	
வன்கண் - வீரம்.	கூ	யுங்கள்,	கூ

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

		ரூ.	அ.
நானூற்பது உரை		கவிக்கா	1 8
ஐந்திணையம்பது	விருத்தியுரை	ராப்பர்	0 6
ஐந்திணையெழுபது	"	"	0 6
திணைமாலே நூற்றைம்பது	"	"	0 12
திணைமொழி யைம்பது உரை			0 5
நாலேத்திணை	விருத்தியுரை	கவிக்கா	2 4
திரிகடுகம்	"	ராப்பர்	0 6
நான்மணிக்கடிகை	"	ராப்பர்	0 8
கடுகங் கடிகை மாமூலம்	விருத்தியுரை	கவிக்கா	1 14
திருக்குறள் மூலம்		கவிக்கா	0 6
நாலடியார் மூலம்		ராப்பர்	0 3½
நான்மணிக்கடிகை நானூற்பது மூலங்கள்		ராப்பர்	0 3½
பதினெண் கீழ்க்கணக்கு மூலம் முதற்பாகம்		கவிக்கா	0 12

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,

6, பவளக்காரத் தெரு, சென்னை.